

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1956-1957.

14 NOVEMBER 1956.

RIJKSMIDDELENBEGROTING

voor het dienstjaar 1957.

VERSLAG

NAMENS DE BIJZONDERE COMMISSIE (1),
UITGEBRACHT

DOOR DE HEER GROOTJANS.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De Bijzondere Commissie, samengesteld uit de commissie voor de Financiën en uit de verslaggevers aangewezen door de afdelingen, heeft vier vergaderingen gewijd aan de bespreking van de Rijksmiddelenbegroting alsmede aan de Algemene Toelichting der Begroting van Ontvangsten en Uitgaven voor het dienstjaar 1957.

Met voldoening heeft de Commissie vastgesteld dat, zoals verleden jaar, de budgetaire documenten tijdig ter beschikking van de Kamer werden gesteld. Deze werkwijze heeft ondertussen reeds aangetoond dat zij het parlement in staat stelt de toepassing van het stelsel der voorlopige twaalfden — waartegen reeds zo dikwijls stemmen zijn opgegaan — tot een minimum te herleiden.

Anderzijds heeft de Commissie haar ontgoocheling niet verborgen over de manier waarop in sommige afdelingen de besprekingen der Rijksmiddelenbegroting hebben plaats gehad en zich de vraag gesteld of ze van enig nut zijn gebleken.

(1) Samenstelling van de Commissie :

A. — Leden van de Commissie voor de Financiën :

1. — Leden-titularissen : de heren Van Belle, voorzitter; Dequae, De Saeger, Eeckman, Eyskens, Fimmers, Lamalle, Meyers, Parisi, Philippart, Scheyven, Schot. — Bertelson, Boutet, De Sweemer, Detiège, Martel, Merlot (Joseph-Jean), Paque, Tielemans (François), Toubeau, Van Cleemput. — Grootjans, Masquelier.

2. — Plaatsvervangende leden : de heren De Taeye, Gaspar, Gillès de Péligny, Lefère, Moyersoën, Van den Daele. — Cudell, Diriken, Juste, Sainte, Van Winghe. — Blum.

B. — Verslaggevers aangewezen door de afdelingen : de heren Deconinck, Denis, De Vleeschauwer, Discry, Nazé.

Zie :

4-I (1956-1957) :

— N° 1: Begroting.

Chambre des Représentants

SESSION 1956-1957.

14 NOVEMBRE 1956.

BUDGET DES VOIES ET MOYENS

pour l'exercice 1957.

RAPPORT

FAIT AU NOM
DE LA COMMISSION SPECIALE (1)

PAR M. GROOTJANS.

MESDAMES, MESSIEURS,

La Commission spéciale, composée de la Commission des Finances et des rapporteurs désignés par les sections, a consacré quatre réunions à la discussion du budget des Voies et Moyens ainsi qu'à l'exposé général du budget des Recettes et des Dépenses pour l'exercice 1957.

La Commission a constaté avec satisfaction que, comme l'an dernier, les documents budgétaires ont été mis à la disposition de la Chambre en temps utile. Il est apparu entre-temps que cette méthode permet au Parlement de réduire à un minimum l'application du système des douzièmes provisoires, déjà si souvent critiqué.

D'autre part, la Commission n'a pas caché sa déception au sujet de la façon dont, dans certaines sections, se sont déroulés les débats sur le budget des Voies et Moyens et elle s'est demandé s'ils ont présenté une utilité quelconque.

(1) Composition de la Commission :

A. — Membres de la Commission des Finances :

1. — Membres titulaires : MM. Van Belle, président; Dequae, De Saeger, Eeckman, Eyskens, Fimmers, Lamalle, Meyers, Parisi, Philippart, Scheyven, Schot. — Bertelson, Boutet, De Sweemer, Detiège, Martel, Merlot (Joseph-Jean), Paque, Tielemans (François), Toubeau, Van Cleemput. — Grootjans, Masquelier.

2. — Membres suppléants : MM. De Taeye, Gaspar, Gillès de Péligny, Lefère, Moyersoën, Van den Daele. — Cudell, Diriken, Juste, Sainte, Van Winghe. — Blum.

B. — Rapporteurs désignés par les sections : MM. Deconinck, Denis, De Vleeschauwer, Discry, Nazé.

Voir :

4-I (1956-1957) :

— N° 1: Budget.

Het verdient aanbeveling ernstig te onderzoeken of deze procedure nog dient toegepast.

I. — DE GRONDSLAGEN VAN HET TOEKOMSTIG FINANCIËEL BELEID.

Voor 1956 zijn de vermoedelijke belastingontvangsten gesteld op 82 miljard: 34,3 miljard voor de directe belastingen, 16,6 miljard voor de douanen en accijnzen en 31,1 miljard voor de registratierechten.

De ramingen opgenomen in de rijksmiddelenbegroting 1957 en in de bijgevoegde nota bij de Algemene Toelichting (Doc. n° 4bis) belopen voor het totaal van de belastingontvangsten 81,2 miljard, bedrag dat dus praktisch overeenstemt met het herziene bedrag van 1956. De verdeling tussen de verschillende soorten belastingen is ook schier dezelfde gebleven.

De geraamde belastingontvangsten geven blijk van realisme. De regering heeft gemeend in de Rijksmiddelenbegroting, enerzijds geen al te voorbarig optimisme maar anderzijds ook geen pessimisme tot uitdrukking te moeten brengen. Er werd bij het opmaken van de Rijksmiddelenbegroting dus niet gespeculeerd op een verdere expansie van de Belgische economie, evenmin als er werd rekening gehouden met een regressie.

Op grond van actuele materiële gegevens kan men aannemen dat dit vertrouwen in de toekomst verantwoord is.

De orderboekjes van de Belgische industriëlen zijn goed gevuld, zodat de afzet van hun productie verzekerd is tot een heel eind in 1957. Het zijn vooral de belangrijkste nijverheidstakken die zich over deze bijzonder gunstige toestand kunnen verheugen.

Daarbij komt echter nog dat andere bedrijven, zoals de textielindustrie — die tot nu toe niet volledig van de huidige economische expansie hebben kunnen genieten — de laatste maanden eveneens niet te ontkennen tekenen van heropleving te zien geven, zodat men voor de productie in België het beste mag verhoppen.

Ook in de bouwnijverheid heerst een grote bedrijvigheid, die klaarblijkelijk nog een hele tijd zal duren. Wat daarbij o. m. opvalt zijn de talrijke investeringen in industriële gebouwen, waaruit tevens mag worden afgeleid dat heel wat ondernemingen hun vertrouwen in de toekomst onaangetast bewaren.

Inzake beleggingen mag ook de aandacht worden gevestigd op wat geschiedt in het raam van de E. G. K. S. waar volop maatregelen worden genomen om b. v. de staalproductie, die in 1955 ongeveer 55 miljoen ton bedroeg in 1958 op te drijven tot 66,5 miljoen ton.

Wat de uitvoer betreft, ook in deze sector, worden steeds nog meer dan bevredigende resultaten geboekt, al is het ritme van de aangroei enigzins vertraagd. Toch blijven de aanvragen voor uitvoervergunningen zeer talrijk.

En in het buitenland?

Het economisch leven van de Verenigde Staten van Amerika — dat dikwijls als de barometer wordt aangezien voor de wereldeconomie — evolueert weer terug naar een volle bloei, nadat het gedurende de eerste semester tekenen scheen te geven van een zekere economische stagnatie.

Sommige tekens wijzen er zelfs op dat men zich in de Verenigde Staten aan een nieuwe economische « boom » verwacht. De koopkracht blijkt nog steeds aan te groeien, op sommige markten heerst zelfs een gebrekkige bevoorradiging zodat een verhoogde productie noodzakelijke blijkt, terwijl men ook stilaan krijgt af te rekenen met een gebrek aan werkkrachten. Dit alles zijn tekenen die wijzen op het bestaan van een hoogconjunctuur.

Il conviendrait d'examiner sérieusement si cette procédure doit encore être appliquée.

I. — LES BASES DE LA POLITIQUE FINANCIÈRE FUTURE.

Pour l'année 1956, les recettes fiscales présumées sont fixées à 82 milliards: 34,3 milliards pour les contributions directes, 16,6 milliards pour les douanes et accises et 31,1 milliards pour les droits d'enregistrement.

Les prévisions reprises au budget des Voies et Moyens pour 1957 et dans la note complémentaire à l'Exposé général (doc. n° 4bis), s'élèvent, quant au total des recettes fiscales, à 81,2 milliards, montant qui correspond donc pratiquement au montant révisé de 1956. La répartition entre les différentes sortes d'impôts est restée quasi inchangée.

Les recettes fiscales prévues témoignent d'un esprit réaliste. Le Gouvernement a cru ne pas devoir manifester dans le budget des Voies et Moyens, ni un optimisme prématuré, ni du pessimisme. Aussi, lors de l'élaboration du budget des Voies et Moyens, il n'a pas été tablé sur un accroissement de l'expansion de l'économie belge, ni sur une régression.

Etant donné les données matérielles dont on dispose actuellement, cette confiance dans l'avenir est justifiée.

Les carnets de commandes des industriels belges sont bien garnis et l'écoulement de leur production est assuré pour une bonne partie de 1957. Ce sont surtout nos secteurs industriels les plus importants qui peuvent se réjouir de cette situation particulièrement favorable.

Ajoutons que d'autres entreprises, notamment dans l'industrie textile — qui jusqu'à présent n'avaient pu bénéficier entièrement de l'expansion économique actuelle — ont également présenté, au cours des derniers mois, des signes indubitables de redressement évident. On peut donc espérer que la production belge se portera bien.

Dans l'industrie du bâtiment également, il règne une grande activité, qui semble bien devoir se poursuivre pendant tout un temps encore. Ce qui est frappant, notamment, ce sont les nombreux investissements en bâtiments industriels, d'où l'on peut conclure que beaucoup d'entreprises gardent intacte leur confiance dans l'avenir.

En matière d'investissements, signalons aussi ce qui se passe dans le cadre de la C. E. C. A., où toute une série de mesures sont prises en vue de porter notamment la production sidérurgique, qui s'élevait à environ 55 millions de tonnes en 1955, à 66,5 millions de tonnes en 1958.

Quant aux exportations, dans ce secteur aussi les résultats sont toujours plus que satisfaisants, quoique le rythme d'accroissement se ralentisse quelque peu. Néanmoins, les demandes de licences d'exportation restent très nombreuses.

Et à l'étranger?

La vie économique des Etats-Unis d'Amérique, — souvent considérée comme le baromètre de l'économie mondiale, — évolue de nouveau vers un plein épanouissement, après avoir semblé donner, au cours du premier semestre, des signes d'une certaine stagnation.

Certains symptômes indiquent même que l'on s'attend aux Etats-Unis à un nouveau « boom » économique. Le pouvoir d'achat augmente sans cesse, et sur certains marchés l'approvisionnement est nettement insuffisant, de sorte qu'une augmentation de la production paraît indispensable et que, d'autre part, il faudra faire face bientôt à la pénurie de main-d'œuvre. L'ensemble de ces indices révèle l'existence d'une haute conjoncture.

Zelfs indien de Verenigde Staten, op economisch gebied, met sommige moeilijkheden zouden te kampen hebben dan nog zou, volgens het oordeel van sommige deskundigen, voor Europa niet noodzakelijkerwijze gevaar bestaan.

Reeds herhaalde malen is het inderdaad voorgekomen dat in de Verenigde Staten economische spanningen ontstonden die echter hun weerklink niet in Europa hebben gevonden.

Klaarblijkelijk volgt Europa, sedert enkele tijd, zijn eigen weg naar de economische expansie. Tenslotte zijn de Europese behoeften, die nog moeten bevredigd worden, veel talrijker en veel omvattender dan de Amerikaanse. Nu in de meeste Westeuropese landen de na-oorlogse crisis werd overwonnen groeit meteen ook de koopkracht en met de koopkracht het verlangen naar grotere welvaart en comfort. Dit alles is voor een land als het onze, dat voor een aanzienlijk gedeelte van zijn productie op de uitvoer is aangewezen, een verheugend verschijnsel.

Uit deze vaststellingen, die nog door andere zouden aangevuld kunnen worden, mag men besluiten dat het behoud van de huidige economische toestand waarschijnlijk is. Daaruit volgt tevens dat er geen vaste tekenen zijn, die zouden wijzen op een onmiddellijk dreigend gevaar van een economische regressie.

Het vertrouwen dat de Regering blijkbaar stelt in de onmiddellijke economische toekomst van het land lijkt derhalve volkomen gewettigd.

* * *

In het licht van deze overwegingen kan dan ook meteen worden nagegaan of de budgetaire ramingen op onaanvechtbare gronden zijn geschied.

Globaal genomen zien de vooruitzichten inzake fiskale ontvangsten zoals ze in de Algemene Toelichting voorkomen (herschattig voor het dienstjaar 1956, oorspronkelijke raming voor het dienstjaar 1957) er uit als volgt (blz. 60) :

	Dienstjaar 1956	Dienstjaar 1957
Direkte belastingen... ..	34.318,1	34.622,8
Douanen en Accijnzen... ..	16.550,—	16.604,—
Registratie en Domeinen ...	31.146,—	31.360,—
	<u>82.014,1</u>	<u>82.586,8</u>

Deze gegevens werden ietwat gewijzigd ingevolge de bijkomende nota bij de Algemene Toelichting (Doc. n° 4bis).

De meerwaarde van de oorspronkelijk verwachte ontvangsten voor het dienstjaar 1957 ten opzichte van 1956 bedroeg dus 572,7 miljoen.

Zij wordt verantwoord als volgt :

A. — Direkte belastingen :

Nettovermeerdering van	304,7 miljoen
Stijgende opbrengsten :	
Grondbelasting... ..	5,— »
Bedrijfsbelasting	650,— »
Aanvullende personele belasting... ..	375,— »
Verkeersbelasting op auto's	100,— »
Totale stijging... ..	<u>1.130,— »</u>

Même si les Etats-Unis se heurtaient, dans le domaine économique, à certaines difficultés, il n'en résulterait pas nécessairement, de l'avis de certains experts, un danger pour l'Europe.

En effet, à plusieurs reprises déjà, les Etats-Unis ont connu des tensions économiques qui n'ont pas eu de répercussions en Europe.

Manifestement, l'Europe a trouvé, depuis quelque temps, sa propre voie vers l'expansion économique. En effet, les besoins européens restant à satisfaire sont beaucoup plus nombreux et plus considérables que les besoins américains. Maintenant que la plupart des pays d'Europe occidentale ont surmonté la crise de l'après-guerre, le pouvoir d'achat s'est accru, ce qui a développé le désir d'une prospérité et d'un confort plus grands. Tout cela constitue un heureux phénomène pour un pays comme le nôtre, qui a besoin d'exporter une partie importante de sa production.

De ces constatations, que d'autres pourraient compléter, il est permis de conclure que la situation économique actuelle se maintiendra probablement. Il en résulte aussi qu'il n'y a pas de symptômes sérieux révélant l'existence d'un danger imminent de régression économique.

La confiance dont le Gouvernement fait montre à l'égard de l'avenir économique immédiat du pays nous paraît donc pleinement justifiée.

* * *

Ces considérations nous permettent de vérifier si les prévisions budgétaires ont été établies sur des bases sérieuses.

Dans l'ensemble, les prévisions en matière de recettes fiscales, telles qu'elles figurent à l'Exposé général (réévaluation pour l'exercice 1956, évaluation initiale pour l'exercice 1957) se présentent comme suit :

	Exercice 1956	Exercice 1957
Contributions directes	34.318,1	34.622,8
Douanes et accises	16.550,—	16.604,—
Enregistrement et domaines	31.146,—	31.360,—
	<u>82.014,1</u>	<u>82.586,8</u>

Ces données ont été quelque peu modifiées par suite de la note annexe de l'Exposé général (Doc. n° 4bis).

La plus-value des recettes prévues initialement pour l'exercice 1957 par rapport à 1956 s'élève ainsi à 572,7 millions.

Elle se justifie comme suit :

A. — Impôts directs.

Accroissement net	304,7 millions
En augmentation :	
Impôt foncier... ..	5,— »
Impôt sur les revenus	650,— »
Impôt complémentaire personnel	375,— »
Taxe de circulation sur les véhicules automobiles... ..	100,— »
Augmentation totale... ..	<u>1.130,— »</u>

Dalende opbrengst :

Navordering van rechten der dienstjaren 1948 en vorige...	15,— miljoen
Bijbelasting dienstjaar 1952 ...	0,3 »
Afgesloten dienstjaar ...	800,— »
Andere opbrengsten ...	10,— »
Totale daling ...	825,3 miljoen

De voornaamste meer- en minderwaarden laten zich verklaren als volgt :

1. — Bedrijfsbelasting en aanvullende personele belasting : er werd rekening gehouden met een stijging van de belastbare zetting die te wijten is aan onderstaande oorzaken :

a) Inkohieringen : toename van de in 1956 verwezenlijkte en in 1957 te belasten winsten.

b) Afhouding aan de bron : stijging door de weerslag van het indexcijfer van de prijzen op de bezoldigingen en lonen. Deze stijging bestond reeds toen de Algemene Toelichting werd opgemaakt, maar de incidentie beperkte zich voor 1956 tot een gedeelte van het jaar, terwijl in 1957 de gevolgen waarschijnlijk volledig op twaalf maanden zullen slaan.

2. — Verkeersbelasting op de autovoertuigen : toename van het aantal voertuigen.

3. — Afgesloten dienstjaar : vermindering te wijten aan de opslorping van de fiskale achterstand.

B. — Douanen en Accijzen :

Statu quo inzake tolrechten. De accijnsrechten stijgen met 5 miljoen. De ontvangstenvooruitzichten werden berekend op grond van de omvang van de opbrengsten tijdens het jaar 1956 en de prijzen van kracht in juli, augustus 1956, tijdperk van het definitief op punt stellen van gezegde vooruitzichten.

C. — Registratie en Domeinen :

Meerwaarde voorzien voor het dienstjaar 1957 ten opzichte van de herschatte getallen voor het dienstjaar 1956 :

214 miljoen die als volgt verdeeld worden :

Registratierechten ...	50 miljoen
Successierechten ...	70 miljoen
Diverse ...	94 miljoen

Inzake de zegels en de met het zegel gelijkgestelde taxes : statu quo.

De vooruitzichten van aangroei van registratierechten en successierechten zijn gegrond op de van jaar tot jaar vastgestelde toename van de ontvangsten.

In de stijging van 94 miljoen die de rubriek « diverse » ondergaat, zijn aanvullende ontvangsten ten belope van 60 miljoen begrepen die voortspruiten uit de péréquation van het bedrag der boeten.

* * *

In de Algemene Toelichting (blz. 16 tot 29) wordt verklaard hoe het komt dat ook dit jaar weer een begroting wordt voorgelegd die, in zake voorziene uitgaven, deze van

En diminution :

Rappels de droits des exercices 1948 et antérieurs ...	15,— millions
Impôt complémentaire exercice 1952 ...	0,3 »
Exercices clos ...	800,— »
Autres revenus ...	10,— »
Diminution totale...	825,3 millions

Les plus-values et les moins-values les plus importantes s'expliquent comme suit :

1. — Impôts sur les revenus et impôt complémentaire personnel : il a été tenu compte de l'augmentation de la matière imposable résultant des causes suivantes :

a) Enrôlements : accroissement des bénéfices réalisés en 1956 et imposables en 1957.

b) Retenues à la source : accroissement résultant de la répercussion de l'index des prix de détail sur les salaires et traitements ; cet accroissement existait déjà au moment de l'élaboration de l'Exposé général, mais pour 1956 l'incidence se limitait à une partie de l'année, alors qu'en 1957 elle s'échelonna probablement sur les douze mois de l'année.

2. — Taxe de circulation sur les véhicules automobiles : augmentation du nombre de véhicules.

3. — Exercice clos : diminution par suite de la résorption de l'arriéré fiscal.

B. — Douanes et accises :

Statu quo en ce qui concerne les droits de douane. Augmentation de 5 millions des droits d'accises. Les prévisions ont été calculées sur la base des recettes pendant l'année 1956 et du niveau des prix pendant les mois de juillet et d'août 1956, c'est-à-dire au moment de la mise au point définitive des dites prévisions.

C. — Enregistrement et domaines :

Plus-value prévue pour l'exercice 1957 par rapport aux montants réévalués pour l'exercice 1956 :

214 millions répartis comme suit :

Droits d'enregistrement ...	50 millions
Droits de succession ...	70 millions
Divers ...	94 millions

Statu quo en ce qui concerne les droits de timbre et les droits assimilés.

L'augmentation prévue des droits d'enregistrement et de succession se justifie par l'accroissement constant, d'année en année, des recettes.

L'augmentation de 94 millions figurant sous la rubrique « divers » comprend les recettes supplémentaires de l'ordre de 60 millions, résultant de la péréquation du taux des amendes.

* * *

L'Exposé général (p. 16 à 29) explique pourquoi le budget de cette année prévoit, une fois de plus, des dépenses nettement supérieures à celles de l'année antérieure. La

het vorige jaar aanzienlijk overtreft. De desbetreffende documentatie is duidelijk en er hoeft dan ook niet nader over uitgeweid.

Belangwekkend is echter even na te gaan of ons land, met deze politiek van steeds toenemende staatsuitgaven, alleen staat.

Uit onderstaande tabel blijkt wel zeer duidelijk het tegenovergestelde :

Rijksuitgaven in het buitenland.

(In miljoenen nationale munteenheden.)

documentation fournie est suffisamment explicite et n'exige pas d'autres commentaires.

Toutefois, il est intéressant de vérifier si cette augmentation constante des dépenses publiques est un phénomène qui se présente uniquement dans notre pays.

C'est le contraire qui ressort clairement du tableau suivant :

Dépenses publiques à l'étranger.

(En millions de l'unité monétaire nationale.)

LAND — PAYS	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956
Verenigd Koninkrijk ... <i>Royaume-Uni.</i>	3.942	3.787	4.704	5.007	4.847	4.997	5.338
Frankrijk ... <i>France.</i>	2.460.000	2.949.000	3.720.000	3.275.000	3.241.000	3.414.000	4.356.000
Westduitse Bondsrepubliek ... <i>République fédér. de l'Allemagne occidentale</i>	—	14.684	20.867	23.097	27.950	28.189	30.596
Nederland ... <i>Pays-Bas.</i>	4.651	5.085	5.045	5.692	6.095	7.191	6.302
Italië ... <i>Italie.</i>	1.559.000	1.764.000	2.262.000	2.529.000	2.330.000	2.489.000	2.788.000
Griekenland ... <i>Grèce.</i>	6.989.300	8.208.300	8.130.400	7.531.000	10.385.400	11.348.000	—
Portugal ... <i>Portugal.</i>	5.020	5.009	5.467	5.694	6.246	6.874	7.138
Turkije ... <i>Turquie.</i>	1.592	1.423	1.580	1.751	2.117	2.288	2.976
Denemarken ... <i>Danemark.</i>	3.485	3.643	4.206	4.718	5.144	5.567	4.907
Noorwegen ... <i>Norvège.</i>	2.960	2.830	3.230	4.043	4.380	4.212	4.297
Zwitserland ... <i>Suisse.</i>	1.637	1.787	2.162	1.884	1.959	1.873	—
Zweden ... <i>Suède.</i>	5.726	6.303	7.614	9.145	9.605	10.141	10.520
Oostenrijk ... <i>Autriche.</i>	13.988	18.821	20.728	20.771	19.657	22.737	—
Ierland ... <i>Irlande.</i>	94	98	121	126	138	136	138
Verenigde Staten van Amerika ... <i>Etats-Unis d'Amérique.</i>	39.606	44.058	65.410	74.274	67.772	64.494	63.832
Canada ... <i>Canada.</i>	2.366	2.811	3.635	4.232	4.239	4.131	4.360

Voor de vergelijking met de stijging van de Rijksuitgaven in het buitenland werd teruggegaan tot het jaar 1950.

De landen die in de vergelijking betrokken werden zijn ofwel lid van de N. A. T. O. ofwel van E. O. E. S. met uitzondering echter van Luxemburg en IJsland, die in dit opzicht niet erg belangrijk zijn.

Bij een vergelijking van de rijksuitgaven met andere landen dient men bijzonder in het oog te houden dat de begrotingssystemen in de verschillende landen niet dezelfde zijn.

Le tableau comparatif concernant l'accroissement des dépenses publiques à l'étranger remonte à l'année 1950.

Les pays repris au tableau, sont membres soit de l'OTAN, soit de l'OECE, à l'exception du Luxembourg et de l'Islande dont l'importance, à cet égard, n'est pas considérable.

En comparant les dépenses publiques de la Belgique avec celles des autres pays, il convient de souligner que les systèmes budgétaires ne sont pas identiques dans les différents

hetgeen een weerslag heeft op de formele belangrijkheid van de staatsuitgaven.

Anderzijds dient er rekening mede gehouden dat de verschillende functies van de overheid niet in alle landen op dezelfde manier worden uitgeoefend. In dit verband speelt de taakverdeling tussen de centrale overheid en de gedecentraliseerde overheden een grote rol.

De gegevens die in de tabel voorkomen zijn gebaseerd op publicaties van de U. N. O.

In al de landen ziet men een sterke stijging van de staatsuitgaven, stijging die van 1950 naar 1956 varieert tussen 50 tot 100 %.

Van de 16 landen, waarvan het verloop van de Staatsuitgaven werd nagezien, zijn er slechts 3 landen waar de uitgaven voor 1956 lager zijn dan die van 1955 :

Land	1956	1955	Vershil
Nederland	6.302	7.191	- 889
Denemarken	4.907	5.567	- 660
Verenigde Staten van Amerika	63.832	64.494	- 662

Vergeleken met het jaar 1950 zijn echter de uitgaven in die landen ook nog sterk gestegen.

Land	1956	1955	Vershil
Nederland	6.302	4.651	+ 1.651
Denemarken	4.907	3.485	+ 1.422
Verenigde Staten van Amerika	63.832	39.606	+ 24.226

II. — ALGEMEEN OVERZICHT VAN DE BEGROTINGEN.

Ter inleiding van de besprekingen heeft de heer Minister van Financiën Uwe commissie een algemeen overzicht van de begrotingen gegeven.

De heer Minister heeft allereerst willen onderlijnen dat hij niet geaarzeld heeft een zo uitvoerig mogelijke documentatie ter beschikking te stellen teneinde een onbevangen en volledige bespreking toe te laten. Hij heeft daarbij een verdiende hulde gebracht aan de administratie die, binnen een zeer kort tijdsbestek, een maximum aantal inlichtingen en gegevens heeft weten te verzamelen.

Alvorens over de begroting 1957 te handelen wenste de heer Minister enkele beschouwingen te wijden aan de evolutie van de begroting 1956.

Daarbij vermeldde hij o. m. dat de oorspronkelijke gewone begroting 1956 een totaal aan uitgaven voorzag van 83,9 miljard frank, terwijl de vooruitzichten er ondertussen op wijzen dat dit bedrag zal vermeerdere tot ongeveer 90 miljard.

Anderzijds zullen ook de budgetaire ramingen inzake ontvangsten overtroffen worden. Op grond van de thans reeds geboekte inkomsten wordt gerekend op nagenoeg 90 miljard frank of ongeveer 6 miljard meer dan aanvankelijk werd voorzien.

Deze meerontvangsten zijn bestemd voor uitgaven die staan opgesomd in de Algemene Toelichting blz. 8, 9, 10, 11 en 12 en die voortspuiten uit regeringsamendementen en amendementen van parlementair initiatief, uit de wet die de vergoeding voor landbouwers voor de vorstschade regelt, uit de wet die de staatssusenkost in de schade veroorzaakt door de overstromingen te Marche en Verviers regelt en ten slotte uit de bijkredieten.

Aldus diende o. m. rekening gehouden met een stijging van de last der Rijksschuld met 310,4 miljoen frank; een aangroei met 900 miljoen van de wedden en pensioenlast die

pays, ce qui influence l'ampleur formelle des dépenses publiques.

D'autre part, il faut considérer que les fonctions de l'Exécutif ne sont pas exercées de la même manière dans tous les pays. A cet égard, la répartition des tâches entre le pouvoir central et les pouvoirs subordonnés est très importante.

Les données figurant au tableau sont basées sur les publications de l'O. N. U.

Les dépenses publiques accusent une augmentation considérable dans tous les pays; de 1950 à 1956, celle-ci varie de 50 à 100 %.

Sur les 16 pays, dont l'évolution des dépenses publiques a été vérifiée, il n'en est que trois dont les dépenses de 1956 sont inférieures à celles de 1955 :

Pays	1956	1955	Différence
Pays-Bas	6.302	7.191	- 889
Danemark	4.907	5.567	- 660
Etats-Unis d'Amérique	63.832	64.494	- 662

Par rapport à l'année 1950, les dépenses de ces pays accusent néanmoins une forte progression.

Pays	1956	1955	Différence
Pays-Bas	6.302	4.651	+ 1.651
Danemark	4.907	3.485	+ 1.422
Etats-Unis d'Amérique	63.832	39.606	+ 24.226

II. — APERÇU GENERAL DES BUDGETS.

A titre d'introduction, M. le Ministre des Finances a donné à votre Commission un aperçu général des budgets.

M. le Ministre souligna, tout d'abord, qu'il n'a pas hésité de mettre une documentation aussi étendue que possible à la disposition des commissaires, en vue de permettre une discussion claire et complète. Il rendit un hommage mérité à l'administration qui, en un minimum de temps, est parvenue à réunir un maximum de renseignements et de données.

Avant d'aborder le budget de 1957, M. le Ministre désira consacrer quelques considérations à l'évolution du budget de 1956.

Il signala notamment que le budget ordinaire initial de 1956 prévoyait un total de dépenses de 83,9 milliards de francs; entretemps, les prévisions indiquent que ce montant augmentera pour atteindre environ 90 milliards.

D'autre part, les prévisions budgétaires en matière de recettes seront également dépassées. Sur la base des recettes actuellement déjà enregistrées, on prévoit environ 90 milliards, soit quelque 6 milliards de plus qu'à l'origine.

Ces plus-values sont destinées aux dépenses mentionnées aux pages 8, 9, 10, 11 et 12 de l'Exposé général et résultant d'amendements du Gouvernement et d'initiative parlementaire, de la loi relative à l'indemnisation des agriculteurs pour les dégâts causés par le gel; de la loi réglant l'intervention de l'Etat dans les dégâts causés par les inondations de Marche et de Verviers et, enfin, des crédits supplémentaires.

C'est ainsi qu'il a fallu envisager, notamment, une augmentation de la charge de la Dette publique de l'ordre de 310,4 millions; d'une augmentation de 900 millions de la

o. a. veroorzaakt werd door het stijgen van het indexcijfer; een vermeerdering van de Staatstussenkomst met het doel de moeilijke financiële toestand van de grote steden, de provincies en gemeenten te helpen verbeteren (o. a. 200 miljoen frank voor Antwerpen, Brussel, Gent en Luik samen — 95 miljoen frank voor de weddebijslagen van het onderwyzend personeel); 128 miljoen frank als bijkomende hulp aan de N. M. B. S.; 548,8 miljoen frank als Staatstussenkomst tot dekking van het tekort der Nationale Invaliditeitskas; 225 miljoen frank voor de oorlogspensioenen; 159 miljoen frank voor de burgerlijke pensioenen; 700 miljoen frank ingevolge het invoeren van de 45-urenweek in de kolenijverheid; 225 miljoen frank als schadevergoeding van de door de strenge vorst getroffen landbouwers, enz.

De heer Minister gaf uiting aan zijn overtuiging dat, rekening houdend met het gebruikelijk annuleren van een deel der kredieten bij het afsluiten van het dienstjaar, de begroting 1956 met een tegoed zal afgesloten kunnen worden.

De begroting 1957 werd opgesteld, uitgaande van het aangepast budget 1956. Op blz. 67 en 68 van de Algemene Toelichting vindt men, in dit verband, een vergelijking tussen de ramingen der belastingontvangsten voor 1957 en de vermoedelijke ontvangsten van 1956. Volgens hetzelfde document voorziet men voor 1957 ontvangsten ten belope van 89,192 miljard frank hetzij 973 miljoen frank minder dan de waarschijnlijke ontvangsten van 1956, herschat op grond van de 31 juli 1956 vastgestelde toestand.

Wat de uitgaven betreft stipte de heer Minister aan dat deze, voor het dienstjaar 1957, de oorspronkelijke voorzien uitgaven voor het dienstjaar 1956 met 4,9 miljard overtreffen. Deze vermeerdering ligt echter in de algemene lijn van de voortdurende stijging zowel van de uitgaven als van de ontvangsten. Verwijzend naar de tabel op blz. 18 van de Algemene Toelichting, vestigde de heer Minister de aandacht van de Commissie op de kenschetsende gegevens voor de dienstjaren 1950 tot 1955. Voor de betrokken periode bedraagt de jaarlijkse aangroei van de uitgaven gemiddeld 4 miljard frank. De eindbegroting 1949 is met 15,2 miljard frank vermeerderd ten opzichte van die voor 1945 of een gemiddelde aangroei met 3,8 miljard frank per jaar.

Welk zijn de voornaamste oorzaken van deze bestendige aangroei der staatsuitgaven? Zij dienen gezocht in de volgende posten: Rijksschuld, pensioenen, Binnenlandse Zaken, Landsverdediging, Landbouw, Economische Zaken, Verkeerswezen en Onderwijs.

In vergelijking met 1956 vertoont de begroting 1957 een vermeerdering van 1,076 miljard frank voor de Rijksschuld, waarvan 625 miljoen voor de nieuwe lasten voortspruitend uit de leningen die tijdens het eerste semester 1956 zijn aangegaan en 458 miljoen frank als interesten voor de te lenen kapitalen tijdens het tweede semester 1956 en het eerste semester 1957.

In de sector pensioenen voorziet men voor 1957 een stijging van 418,3 miljoen frank ten opzichte van 1956, waarvan meer dan 300 miljoen frank voortkomende van de aanpassing der burgerlijke en militaire rustgelden aan het indexcijfer alsmede van de aangroei van het aantal gepensioneerden. De overige vermeerderingen zijn toe te schrijven aan de toepassing van de in 1956 gestemde wetten inzake oorlogspensioenen.

De uitgaven voor het personeel zullen vermeerderen met 668,3 miljoen frank. Ze zijn het gevolg van de aanpassingen der wedde aan het indexcijfer, de weddeverhogingen in het raam van de barema's, de uitbreiding van het officieel onderwijs en de noodwendigheden der landsverdediging.

Inzake toelagen wordt een vermindering der uitgaven voorzien van 1,300 miljard frank. Er zullen minder uitgegeven worden: 690,7 miljoen voor het departement van Economische Zaken (E. G. K. S., H. D. R., Kolenindustrie),

charge des traitements et pensions, due notamment à la hausse de l'index; d'une majoration de l'intervention de l'Etat en vue d'améliorer la situation financière des grandes villes, des provinces et des communes (notamment un total de 200 millions pour Anvers, Bruxelles, Gand et Liège — 95 millions pour les suppléments de traitement du personnel enseignant communal); 128 millions d'aide supplémentaire à la S.N.C.B.; 548,8 millions à titre d'intervention de l'Etat, destinée à couvrir le déficit de la Caisse nationale d'Invalidité; 225 millions pour les pensions de guerre; 159 millions pour les pensions civiles; 700 millions par suite de l'instauration de la semaine de 45 heures dans l'industrie charbonnière; 225 millions à titre d'indemnisation aux agriculteurs pour les dégâts subis par les gelées, etc.

M. le Ministre est persuadé que, compte tenu de l'annulation traditionnelle d'une partie des crédits à la clôture de l'exercice, le budget de 1956 pourra se solder par un boni.

Le budget de 1957 a été établi sur le budget ajusté de 1956. A cet égard, on trouvera aux pages 67 et 68 de l'Exposé général une comparaison entre les prévisions de recettes fiscales pour 1957 et les recettes présumées de l'exercice 1956. Ce document prévoit pour 1957 des recettes d'un montant de 89,192 milliards, soit une moins-value de 973 millions par rapport aux recettes prévues de 1956, réévaluées sur la base de la situation arrêtée au 31 juillet 1956.

En ce qui concerne les dépenses, M. le Ministre signala que, pour l'exercice 1957, celles-ci dépassent de 4,9 milliards les dépenses prévues initialement pour l'exercice 1956. Cette augmentation est cependant conforme à la tendance générale de l'augmentation constante, tant des dépenses que des recettes. Se référant au tableau figurant à la page 18 de l'Exposé général, M. le Ministre attira l'attention de la Commission sur les caractéristiques des exercices 1950 à 1955. Pour la période en cause, l'accroissement annuel des dépenses atteint en moyenne 4 milliards. Le budget définitif de 1949 accuse une augmentation de 15,2 milliards par rapport à celui de 1945, soit un accroissement moyen de 3,8 milliards par an.

Quelles sont les raisons principales de cet accroissement continu des dépenses de l'Etat? Elles se trouvent aux postes suivants: Dette publique, Pensions, Intérieur, Défense nationale, Agriculture, Affaires économiques, Communications et Enseignement.

Par rapport à l'exercice 1956, le budget de 1957 accuse une augmentation de 1,076 milliard pour la Dette publique, dont 625 millions pour couvrir les nouvelles charges résultant des emprunts contractés au cours du deuxième semestre de 1956, et 458 millions destinés aux intérêts des capitaux à emprunter pendant le deuxième semestre de 1956 et pendant le premier semestre de 1957.

Au secteur des pensions, il est prévu pour 1957 un accroissement de l'ordre de 418,3 millions par rapport à 1956, dont plus de 300 millions résultant de l'adaptation des pensions de retraite civiles et militaires à l'index, ainsi que de l'augmentation du nombre des pensionnés. Les autres majorations s'expliquent par l'application des lois relatives aux pensions de guerre, votées en 1956.

Les dépenses de personnel augmenteront de 668,3 millions. Cette augmentation est due aux adaptations des traitements à l'index, aux augmentations des traitements dans le cadre des barèmes, au développement de l'enseignement officiel et aux nécessités de la défense nationale.

En matière de subventions, il est prévu une réduction des dépenses de l'ordre de 1.300 milliards de francs. Les dépenses seront réduites de 690,7 millions, en ce qui concerne le département des Affaires économiques (C.E.C.A.,

897,2 miljoen voor het departement van Arbeid en Sociale Voorzorg (opsorping van de werkloosheid) en 227,4 miljoen voor het departement van Landbouw (afschaffing van de post : schade veroorzaakt door het gure weder 1955-1956).

Anderzijds voorziet men een vermeerdering der toelagen met 124 miljoen voor de hulp aan de ondergeschikte besturen, met 166 miljoen voor het departement van Verkeerswezen (N. M. B. S.-N. I. R.-Televisie, Sabena) en met 215,3 miljoen voor toelagen aan het aangenomen onderwijs.

Bij dit alles dient opgemerkt, aldus de heer Minister, dat de aangroei van de staatsuitgaven moet bekeken worden in verhouding tot de aangroei van het nationaal inkomen. Zolang tussen beide verschijnselen geen wanverhouding ontstaat bestaat er, volgens hem, geen reden tot bijzondere bezorgdheid, al dient daaraan toegevoegd dat alle redelijke middelen moeten aangewend worden om de staatsuitgaven binnen aanvaardbare perken te houden.

De heer Minister wees, bij dit alles, tenslotte ook nog op de noodzakelijkheid een vooruitstrevende sociale politiek te voeren die er op gericht dient te zijn alle klassen te betrekken bij de steeds toenemende welvaart van het land. Het spreekt vanzelf dat het voeren van een vooruitstrevende sociale politiek steeds toenemende uitgaven meebrengt, waarvan echter het nuttig en rechtvaardig karakter door niemand zal worden ontkend.

Vervolgens ging de heer Minister na in welke mate, wat het dienstjaar 1957 betreft, inspanningen werden gedaan om in sommige sectoren, niettegenstaande de algemene tendens tot vermeerdering der uitgaven, toch bezuinigingen door te voeren. In dit verband verwees hij o. m. naar de gegevens die voortkomen in de Algemene Toelichting blz. 32, 33, 34, 35 en 36. Zo hoopt men in 1957 niet meer gedwongen te zullen worden tot het uitkeren van 225 miljoen frank als vergoeding voor de vorstschade; er zal 141 miljoen frank minder uitgekeerd worden aan het preekwatiefonds van de E. G. K. S., 152 miljoen frank minder aan de H.D.R., 350 miljoen frank minder als toelagen aan de steenkolenrijverheid; men hoopt slechts 985 miljoen frank aan werklozensteun te moeten uitbetalen, enz.

Vervolgens wijdde de heer Minister enkele korte beschouwingen aan de buitengewone begroting. De buitengewone ontvangsten worden geraamd op 701 miljoen frank tegen 1,342 miljard in 1956. De op de begroting 1957 voorziene vastleggingskredieten belopen in het totaal 9,7 miljard fr., de betalingskredieten 13,495 miljard frank (zie blz. 74 en 75 van de Algemene Toelichting). Er werd gewezen op de bijzondere inspanning die geleverd werd om de voorstelling van de Buitengewone Begroting zo duidelijk en overzichtelijk mogelijk te maken.

Het programma der werken die in 1957 zullen uitgevoerd worden werd opgesteld door het ministerieel comité voor de openbare beleggingen, rekening houdend met volgende punten :

a) een ganse reeks werken die sedert jaren aangevat zijn dienen dringend voltooid te worden daar zij reeds grote kapitalen hebben opgeslorpt die tot nog toe niet produktief konden gemaakt worden;

b) enkele belangrijke openbare werken die geen langer uitstel meer dulden dienen dringend aangevat zoals b.v. :

— uitbreiding en uitrusting van de haven van Antwerpen;
— wegenwerken met het oog op de wereldtentoonstelling;

— eerste gedeelte van het Administratief Centrum;
— noodzakelijke verbetering van het vliegveld te Melsbroeck;

O.C.R.A., industrie charbonnière), de 897,2 millions pour le département du Travail et de la Prévoyance Sociale (résorption du chômage) et 227,4 millions pour le département de l'Agriculture (suppression du poste : dégâts occasionnés par les intempéries en 1955-1956).

D'autre part, il est prévu une augmentation de l'ordre de 124 millions pour la subvention aux administrations subordonnées, de 166 millions pour le département des Communications (S.N.C.B., I.N.R.-Télévision, S.A.B.E.N.A.) et de 215,3 millions pour les subventions à l'enseignement adopté.

A ce propos, il convient d'observer, déclare M. le Ministre, que l'accroissement des dépenses de l'Etat doit être considéré en fonction de l'augmentation du revenu national. Aussi longtemps qu'il n'y a pas de disproportion entre ces deux éléments, il n'y a pas de raison de s'inquiéter particulièrement, estime-t-il, mais il faudra mettre en œuvre tous les moyens raisonnables afin de maintenir les dépenses de l'Etat dans des limites admissibles.

M. le Ministre souligna en outre la nécessité de poursuivre une politique sociale progressiste, tendant à associer toutes les classes à la prospérité toujours croissante du pays. Il va sans dire que la poursuite d'une politique sociale progressiste entraîne des dépenses toujours croissantes, dont personne ne contestera l'utilité et l'équité.

M. le Ministre signala ensuite, en ce qui concerne l'exercice 1957, dans quelle mesure on s'est efforcé de réaliser des économies dans certains secteurs, en dépit de la tendance générale à l'accroissement des dépenses. A ce sujet, il se référa notamment aux données figurant à l'Exposé général, pages 32, 33, 34, 35 et 36. On espère ainsi ne plus être amené à allouer, en 1957, 225 millions pour indemniser les dégâts dus au gel, il sera versé 141 millions en moins au fonds de péréquation de la C. E. C. A., 152 millions en moins à l'O.C. R. A., 350 millions en moins de subsides à l'industrie charbonnière; on espère ne devoir décaisser que 985 millions en allocations de chômage, etc.

Ensuite, M. le Ministre consacra quelques brèves considérations au budget extraordinaire. Les recettes extraordinaires sont évaluées à 701 millions de francs contre 1,342 milliard en 1956. Les crédits d'engagement prévus au budget de 1957 atteignent au total 9,7 milliards de francs; les crédits de paiement, 13,495 milliards de francs (voir pages 74 et 75 de l'Exposé général). Il souligna l'effort particulier qui a été fourni afin de rendre la présentation du Budget Extraordinaire aussi claire et aussi précise que possible.

Le programme des travaux à effectuer en 1957 a été établi par le comité ministériel pour les investissements publics compte tenu des points suivants :

a) toute une série de travaux entamés depuis de longues années devraient être achevés d'urgence, car ils ont déjà absorbé des capitaux importants qui, jusqu'à présent, n'ont pu être rendus productifs;

b) quelques travaux publics importants qui ne peuvent attendre davantage, doivent être entamés d'urgence, par exemple :

— l'agrandissement et l'équipement du port d'Anvers;
— les travaux routiers en vue de l'Exposition universelle;

— une première partie de la cité administrative;
— l'indispensable amélioration de la plaine d'aviation de Melsbroeck.

c) de verdere uitvoering dient verzekerd van een reeks werken die van grote regionale betekenis zijn (openbare gebouwen, kanalen, rivieren, herstel oorlogschade);

d) de militaire uitrusting (in het raam van onze internationale verplichtingen);

e) gezondmaking en modernisering van de N. M. B. S.

Er dient echter herinnerd te worden dat voor de uitvoering dezer werken rekening zal gehouden worden van gewettigde prioriteiten in verband met de beschikbare arbeidskrachten en met de mogelijkheden van de thesaurie en van de kapitaalmarkt.

Handelend over de toestand van de Thesaurie en van de Rijksschuld betoogde de minister dat een orthodoxe budgetaire politiek wordt gevoerd. Hij beklemtoonde o. m. dat gedurende de laatste 2 jaren de aangroei van de Rijksschuld aanzienlijk was geremd geworden. In 1953 groeide de Openbare Schuld aan met 16 miljard, in 1954 eveneens met 16 miljard, in 1955 met 13 miljard en gedurende de eerste 9 maanden van 1956 slechts met 5 miljard.

De geringe aangroei in 1956 spruit voort uit het feit dat in oktober j.l. de 4 grote steden leningen hebben uitgeschreven voor een vrij aanzienlijk bedrag hetgeen meteen de regering er toe aangezet heeft een meer geschikte ogenblik uit te kiezen om zich tot de kapitaalmarkt te keren. Ondertussen werden de nodige maatregelen genomen om in november een staatslening aan te gaan. Toch verwacht de heer Minister dat ook dit jaar de aangroei van de Rijksschuld zal kunnen geremd worden, in vergelijking met vorige dienstjaren.

Tot slot van deze uiteenzetting gaf de heer Minister uitdrukking aan zijn hoop dat in de komende maanden het beroep op de Staat geen onaanvaardbare vormen zal aannemen derwijze dat de aangroei van de staatsuitgaven de financiële mogelijkheden van het land niet zouden overtreffen.

* * *

Een lid van de Commissie deed opmerken dat, naar zijn mening, de budgetaire documenten al langer hoe minder een juiste weergave zijn van het financieel beheer van het land. In dit verband verwees het lid naar het aanzienlijk verschil tussen het oorspronkelijk budget 1956 en de aangepaste begroting, waarin voor ongeveer 6 miljard bijkomende kredieten werden opgenomen. Indien de budgetaire raming van de gewone begroting 1957 in dezelfde mate wordt overschreden als deze van 1956 dan zullen de gewone uitgaven voor het dienstjaar 1957 de 100 miljard frank benaderen. Het lid betoogde dat een ernstige studie der budgetten, in zulke omstandigheden, niet veel zin meer heeft. Het meende bovendien op blz. 27 van de Algemene Toelichting een bekentenis te vinden van de talrijke moeilijkheden waaraan de regering zich, op financieel gebied, in de komende maanden reeds zeker verwacht en die zullen leiden tot een hele reeks bijkomende uitgaven.

Het lid ontkende iedere samenhang in het financieel en economisch beleid van de regering, die o.m., in een periode van hoogconjunctuur, zowel de rechtstreekse als de onrechtstreekse belastingen verhoogt, die niettemin nog steeds thesauriemoeilijkheden kent en die een politiek voert die de prijzen voortdurend doet stijgen.

Het lid betreurde tevens dat de regering, naar zijn gevoelen, nog geen enkele stap heeft gedaan in de richting van de fiskale hervorming. Het vraagt zich tevens af of de regering, in de gegeven omstandigheden, geen bijzondere inspanning had kunnen doen om de financiële afspraken met de Nationale Bank opnieuw een volkomen gezond uitzicht te bezorgen. De fiscale meerontvangsten hadden daartoe, in ruime mate, kunnen bijdragen.

Tot slot betoogde het lid dat het parlement recht heeft

c) il convient d'assurer la continuation d'une série de travaux présentant un grand intérêt régional (édifices publics, canaux, rivières, réparation des dommages de guerre);

d) l'équipement militaire (dans le cadre de nos obligations internationales);

e) assurer l'assainissement et la modernisation de la S.N. C. B.

Toutefois, il importe de rappeler que pour l'exécution de ces travaux, il sera tenu compte des priorités légitimes eu égard à la main-d'œuvre disponible et des possibilités de la Trésorerie et du marché des capitaux.

Traitant de la situation de la Trésorerie et de la Dette publique, M. le Ministre déclara que la politique budgétaire suivie est orthodoxe. Il signala notamment que l'accroissement de la Dette publique a été enrayé sensiblement au cours des deux dernières années. En 1953, la Dette publique s'était accrue de 16 milliards, en 1954 de 16 milliards également, en 1955 de 13 milliards et de 5 milliards seulement au cours des neuf premiers mois de 1956.

L'importance minime de l'accroissement en 1956 est due au fait que, en octobre dernier, les quatre grandes agglomérations ont émis de nouveaux emprunts d'un montant assez élevé, ce qui a incité le Gouvernement à choisir un moment plus opportun pour faire appel au marché des capitaux. En attendant, les mesures nécessaires ont été prises en vue de l'émission d'un emprunt de l'Etat en novembre. Néanmoins, M. le Ministre prévoit que, cette année encore, l'accroissement de la Dette publique pourra être freiné par rapport aux exercices précédents.

En conclusion de cet exposé, M. le Ministre exprima l'espoir qu'au cours des mois prochains l'appel à l'Etat ne prendra pas une ampleur excessive, de sorte que l'accroissement des dépenses publiques ne dépassera pas les possibilités financières du pays.

* * *

Un membre de la Commission fit remarquer, qu'à son avis, les documents budgétaires sont de moins en moins une réplique exacte de la politique financière du pays. A ce propos, il souligna la différence considérable entre le budget initial de 1956 et le budget ajusté qui comporte environ 6 milliards de crédits supplémentaires. Si les prévisions budgétaires du budget ordinaire de 1957 étaient dépassées dans la même mesure que celles de 1956, les dépenses ordinaires pour l'exercice 1957 s'approcheraient de 100 milliards de francs. Le membre en question affirme que, dans ces conditions, une étude sérieuse des budgets est pour ainsi dire inutile. Il croit d'ailleurs avoir trouvé, à la page 27 de l'Exposé général, un aveu des nombreuses difficultés d'ordre financier, auxquelles le Gouvernement peut déjà s'attendre avec certitude au cours des mois à venir, et qui aboutiront à toute une série de dépenses supplémentaires.

Ce membre affirme qu'il y a un manque total de cohésion dans la politique financière et économique du Gouvernement, qui augmente notamment les impôts, tant directs qu'indirects, en pleine période de haute conjoncture, qui n'en connaît pas moins des difficultés de trésorerie et qui pratique une politique entraînant une hausse continue des prix.

En outre, le membre en question regretta que le Gouvernement, à son avis, n'ait rien entrepris en vue de la réforme fiscale. Il se demande également si, étant donné les circonstances, le Gouvernement n'aurait pas pu faire un effort spécial en vue d'arriver à un assainissement complet des conventions financières avec la Banque nationale. Les plus-values fiscales auraient pu y contribuer dans une large mesure.

Enfin, le membre souligna que le Parlement a droit à des

op een volledige en onbevagen voorlichting die de juiste budgettaire toestand weergeeft. Er zou tevens een einde dienen gemaakt aan een stelsel waarbij uitgaven worden gedaan die niet voorafgaandelijk aan de goedkeuring van het parlement werden voorgelegd.

* * *

Een ander lid van de Commissie verheugde er zich over dat in de Algemene Toelichting verzaakt werd aan de polemiek. Het lid wenste de heer Minister van Financiën ook geluk met de bijzondere aandacht waarmee hij klaarblijkelijk de financiële politiek van de instellingen van openbaar nut van dichtbij wil volgen.

Door dat lid werd ook gevraagd een overzicht te geven van de uitgaven, gewone en buitengewone, sedert 1950 gedaan en waarbij voor elk van de betrokken jaren de oorspronkelijke gevraagde kredieten en de diverse wijzigingen die zij later ondergaan hebben, zouden opgegeven worden.

Hiernaast volgen deze inlichtingen.

Hetzelfde lid wijdde vervolgens enkele beschouwingen aan de stijgende staatsuitgaven.

Voor 1956 raamt hij deze uitgaven op 105 miljard waarbij nog gevoegd worden 2,5 miljard frank voor het Wegenfonds en ongeveer 2 miljard frank afkomstig van overdrachten, hetgeen een totaal van nagenoeg 109,5 miljard zou betekenen.

Handelend over de evolutie van de Rijksschuld meent dit lid dat van een remmen van de aangroei nauwelijks sprake is.

Het lid meent verder dat het budget 1957 nog moeilijk te vergelijken is met dit van 1956. Het pleit voor een terugkeer naar de budgettaire orthodoxie en aanvaardt derhalve niet dat de kredieten bestemd voor de bouwpremies nog steeds op de buitengewone begroting voorkomen. Het lid waarschuwde de minister ook voor de, naar zijn mening, al te gebrekkige vergelijking tussen de aangroei van de Staatsuitgaven en de aangroei van het nationaal inkomen, dat al te willekeurig wordt vastgesteld.

Het betreurde, op zijn beurt, dat de budgettaire documenten niet alle gegevens bevatten. Verwijzend naar het overzicht in de Algemene Toelichting blz. 21 werd de vraag gesteld waarom geen sprake is van de bijkomende uitgaven die zullen voortspruiten uit de aanpassing van de lonen en pensioenen van de mijnwerkers, de uitgaven die zullen ontstaan wanneer de Bondsrepubliek zou weigeren nog langer de bezettingskosten voor onze legereenheden te betalen. Het lid meent dat de voorgestelde vermindering met 226 miljoen van de toelagen aan de kolennijverheid niet zal kunnen verwezenlijkt worden, integendeel. Ook de toelagen aan de H.D.R. vertonen een vermindering. Gaat de broodprijs dan stijgen? Men voorziet verder een daling van het aantal werklozen met 30.000 eenheden, maar is het huidige aantal werkzoekenden nog wel in te krimpen? Meent de regering ook niet opnieuw een ruime tussenkomst te zullen moeten doen teneinde het deficit van R. V. Z. I. te kunnen dekken? Ook de N. M. B. S. zal in 1957 weer een bijzondere financiële hulp vanwege de Schatkist nodig hebben. Om al deze redenen meent dit lid dat de gewone begroting ongeveer 2 miljard meer aan uitgaven zou moeten voorzien dan het huidige ontwerp vermeldt. Bovendien acht het de budgettaire ramingen erg onderschat. Het komt tot het besluit dat het dienstjaar 1956 uiteindelijk zal afgesloten worden met ongeveer 110 miljard als uitgaven, bedrag dat in 1957 aanzienlijk zal worden overtroffen.

In verscheidene landen wordt, volgens dit lid van de Commissie, ernstig gepoogd sommige uitgaven, voorzien in

informaties complete en precises, reflétant la situation budgétaire exacte. Il faudrait en même temps mettre fin à un système permettant des dépenses qui n'ont pas été soumises préalablement à l'approbation du Parlement.

* * *

Un autre membre de la Commission se réjouit de constater que l'exposé général a abandonné le terrain de la polémique. Ce membre félicite M. le Ministre des Finances de son intention manifeste de suivre de près, et avec une attention toute particulière, la politique financière des organismes d'intérêt public.

Le même membre demande également un relevé des dépenses faites depuis 1950 aux budgets ordinaire et extraordinaire, indiquant, pour chacune des années en question, les crédits initialement sollicités et les différentes modifications intervenues ultérieurement.

Ci-contre, les renseignements demandés.

Le même commissaire consacra ensuite quelques considérations à l'accroissement constant des dépenses publiques.

Pour 1956, il estime le montant de ces dépenses à 105 milliards, plus 2,5 milliards pour le Fonds des Routes et environ 2 milliards de transferts, ce qui porterait le total à environ 109,5 milliards.

Devant l'évolution de la Dette publique, le même membre estime qu'il n'est guère question d'un freinage de l'accroissement de la Dette publique.

Il estime, en outre, qu'il est difficile de comparer encore le budget de 1957 à celui de 1956. Il préconise un retour à l'orthodoxie budgétaire et il ne peut donc accepter que les primes à la construction figurent toujours au budget extraordinaire. Il met le Ministre en garde contre la comparaison trop boiteuse entre l'augmentation des dépenses publiques et celle du revenu national, qui est établi d'une manière trop arbitraire.

Il regrette à son tour que les documents budgétaires ne contiennent pas tous les éléments. Se référant au relevé figurant à la page 21 de l'Exposé général, il demande pourquoi on n'y prévoit, ni les dépenses supplémentaires qui résulteront de l'adaptation des salaires et des pensions des ouvriers mineurs, ni les dépenses qu'entraînerait un refus de la République fédérale de supporter à l'avenir les frais d'occupation de nos troupes. Le commissaire estime qu'il ne sera pas possible de réaliser la réduction envisagée de 226 millions en ce qui concerne les subsides aux charbonnages, au contraire. Les moyens mis à la disposition de l'O.C.R.A. sont également en diminution. Y aura-t-il donc une augmentation du prix du pain? On prévoit par ailleurs une diminution du nombre des chômeurs de l'ordre de 30.000 unités, mais est-il encore possible de réduire le nombre actuel des chômeurs? Ne faudra-t-il pas une nouvelle intervention importante de l'Etat pour combler le déficit du F. N. A. M. I.? La S. N. C. B. aussi devra en 1957 de nouveau faire appel à une intervention financière de l'Etat. Pour tous ces motifs, le commissaire estime que le budget ordinaire devrait prévoir environ 2 milliards de dépenses en plus. Il considère, en outre, que les prévisions budgétaires ont été nettement sous-estimées. Il en conclut que l'exercice 1956 clôturera finalement par une dépense totale d'environ 110 milliards et que ce montant sera largement dépassé en 1957.

Le même commissaire affirme que plusieurs pays étrangers s'efforcent de couvrir certaines dépenses prévues au

Tabel van de evolutie van de begrotingen [gewone en buitengewone (1)] van 1950 tot 1956 (2).

Tableau de l'évolution des budgets [ordinaire et extraordinaire (1)] de 1950 à 1956 (2).

	1950 (définitief — définitif)			1951 (définitief — définitif)			1952 (définitief — définitif)			1953 (définitief — définitif)			1954 (définitief — définitif)			1955 (définitief — définitif)			1956 (3)				
	Gewone Ordinaire	Buiten- gewone (4) Extra- ordinaire (4)	Totaal Total	Gewone Ordinaire	Buiten- gewone (4) Extra- ordinaire (4)	Totaal Total	Gewone Ordinaire	Buiten- gewone (4) Extra- ordinaire (4)	Totaal Total	Gewone Ordinaire	Buiten- gewone Extra- ordinaire	Totaal Total	Gewone Ordinaire	Buiten- gewone Extra- ordinaire	Totaal Total	Gewone Ordinaire	Buiten- gewone Extra- ordinaire	Totaal Total	Gewone Ordinaire	Buiten- gewone (5) Extra- ordinaire (5)	Totaal Total		
a) Kredieten voorzien in de oorspronkelijk neergelegde ontwerpen	62.350	17.484	79.834	63.744	16.307	80.051	70.441	19.901	90.342	77.746	20.501	98.247	79.142	17.590	96.732	80.590	18.399	98.989	83.983	11.033	95.016	a) Crédits prévus dans les projets initiaux déposés.	
b) Amendementen en aanpassingen	+ 3.203	- 2.574	+ 629	+ 4.754	+ 2.422	+ 7.176	+ 6.941	+ 4.867	+ 11.808	+ 2.407	- 296	+ 2.111	+ 2.443	+ 1.759	+ 4.202	+ 5.026	- 436	+ 2.590	+ 6.798	+ 3.156	+ 9.954	b) Amendements et ajustements.	
c) Totaal van de goedgekeurde kredieten (a + b)	65.553	14.910	80.463	68.498	18.729	87.227	77.382	24.768	102.150	80.153	20.205	100.358	81.585	19.349	100.934	85.616	17.963	103.579	90.781	14.189	104.970	c) Total des crédits votés (a + b).	
d) Overdrachten	- 423	- 1.214	- 1.637	+ 1.354	- 3.297	- 1.943	+ 101	- 1.907	- 1.806	- 1.109	- 1.241	- 2.350	+ 326	- 512	- 186	- 1.938	- 2.289	- 4.227	Begroting in uitvoering. Budget en cours d'exécution.				d) Jeu de reports.
e) Nieuw totaal (c + d)	65.130	13.696	78.826	69.852	15.432	85.284	77.483	22.861	100.344	79.044	18.964	98.008	81.911	18.837	100.748	83.678	15.674	-99.352	Id.			e) Nouveau total (c + d).	
f) Gecomptabiliseerde uitgaven	63.081	13.421	76.502	66.686	14.603	81.289	76.392	20.498	96.890	77.376	17.125	94.501	79.711	16.738	96.449	81.149	14.271	95.420	Id.			f) Dépenses comptabilisées.	
g) Verschil tussen de oorspronkelijke ramingen en de uiteindelijke verwezenlijkingen (a - f)	+ 731	- 4.063	- 3.332	+ 2.942	- 1.704	+ 1.238	+ 5.951	+ 597	+ 6.548	- 370	- 3.396	+ 3.766	+ 569	- 852	- 283	+ 559	- 4.128	- 3.569	Id.			g) Différence entre prévisions initiales et réalisations finales (a - f).	

(1) Voor de buitengewone begroting betreft het betalingskredieten.

(2) Voor 1957 zijn alleen de cijfers bekend van de kredieten die voorkomen in de oorspronkelijk ingediende begrotingen, zij bedroegen 88.943 miljoen voor de gewone en 13.653 miljoen voor de buitengewone, zegge in het totaal 102.596 miljoen.

(3) Voor 1956 betreft het voorlopige cijfers aangezien het bijblad nog niet werd goedgekeurd.

(4) Na afrek van de kredieten die nog voorkomen in de buitengewone begrotingen voor de dienstjaren 1950, 1951 en 1952, voor de delging van de Muntsaneringalening.

(5) Nieuwe voorstelling van de buitengewone begrotingen.

(1) Pour l'extraordinaire, il s'agit des crédits de paiement.

(2) Pour 1957, seuls les chiffres des crédits prévus dans les projets initiaux déposés sont connus, ils s'élèvent à 88 943 millions pour l'ordinaire et à 13 653 millions pour l'extraordinaire, soit au total 102 596 millions.

(3) Pour 1956, il s'agit de chiffres provisoires, attendu que le feuillet d'ajustement n'est pas voté.

(4) Sous déduction des crédits pour l'amortissement de l'Emprunt d'Assainissement monétaire encore prévus dans les budgets extraordinaires pour les exercices 1950, 1951 et 1952.

(5) Nouvelle présentation des budgets extraordinaires.

de buitengewone begroting, te dekken door inkomsten, afkomstig van de gewone begroting. Het lid dringt aan opdat deze formule ook door de regering zou worden aangenomen.

* * *

Een ander lid oordeelde dat de thesauriemoeilijkheden die, naar zijn mening, de regering kent, voortspruiten uit het feit dat de staatsuitgaven buiten iedere redelijke maat aanzwellen. Volgens zijn berekeningen zullen de staatsuitgaven, voor 1957 deze van 1956 met 8,5 tot 10 miljard frank overtreffen. Indien deze ongunstige ontwikkeling niet kan gered worden meent het lid dat het land zal bloot gesteld worden aan de gevaren der inflatie.

Dit lid vestigt de bijzondere aandacht van de commissie op de uitgaven die de overheid buiten het budget verricht en die door het lid geraamd worden op ruim 6 miljard frank voor 1956. Aldus vreest het lid dat in 1957 de uiteindelijke staatsuitgaven zullen schommelen tussen 110 en 116 miljard frank.

Het betreurt verder dat de Algemene Toelichting geen aanduiding verschaft betreffende de vooruitzichten inzake thesaurie. Het lid waarschuwt tevens tegen de gevaren van een al te ruime aanwending van schatkistbons. In ieder geval mag de regering het wettelijk vastgesteld bedrag van de schatkistvoorschotten toegestaan door de circulatiebank niet overschrijden.

* * *

In verband met de budgetaire ramingen gaf een lid van de Commissie uiting aan zijn vrees dat de voorziene inkomsten voor 1957 (89,1 miljard) al te optimistisch werden berekend als men rekening houdt met de vermoedelijke ontvangsten van 1956 (90,164 miljard) die geboekt worden in een dienstjaar dat werkelijk als uitzonderlijk mag betiteld worden wat betreft de economische bedrijvigheid. Het lid meent dat dezelfde uitslagen in 1957 niet meer zullen kunnen geboekt worden en stelt dan ook de vraag of de veiligheidsmarge die werd voorzien (iets minder dan 1 miljard frank) wel voldoende wordt geacht.

Wat de uitgaven aangaat herinnert dit lid er ook aan dat deze steeds in stijgende lijn gaan (zie Algemene Toelichting blz. 18 en 19). Waarom legt de regering dan voor 1957 een begroting voor waarvan het totaal aan uitgaven lager ligt dan het bedrag der vermoedelijke uitgaven voor 1956? Ook dit lid gelooft niet in de mogelijkheid de verminderingen, opgesomd op blz. 32 en 33 van de Algemene Toelichting, te kunnen verwezenlijken.

Anderzijds verwijst het lid, op zijn beurt, naar blz. 27 van hetzelfde document waar een reeks vraagstukken staan opgesomd waarvoor nog een financiële oplossing dient gezocht.

Verschillende keren is in de Algemene Toelichting (blz. 10, 27, 56, 66 en 67) ook spraak van de uitgaven voor onze bezettingseenheden in Duitsland. Houdt de regering rekening met de mogelijkheid dat de Bondsrepubliek zou weigeren nog langer deze kosten te dragen?

Tenslotte wijdt dit lid nog enkele beschouwingen aan de financiële en economische betrekkingen tussen het moederland en onze overzeese gebieden en pleit daarbij voor een politiek van aanmoediging van alle krachten die hulp willen bieden en die bereid zijn de Belgische soberheid in Congo te eerbiedigen.

In zijn antwoord betoogde de heer Minister dat, onder zijn beleid, de budgetaire ramingen steeds met grote omzichtigheid werden verricht. In dit verband verwijst hij naar de resultaten van 1955 en de vermoedelijke ontvangsten voor 1956 die de verwachtingen zelfs ver overtreffen. Ook voor 1957 meent hij een gezonde basis te hebben gegeven aan de budgetaire schattingen. Bovendien mag niet vergeten worden dat ieder jaar, voorziene uitgaven worden geschrapt ten bedrage van 1 tot 2 miljard frank.

budget extraordinaire par des recettes provenant du budget ordinaire. Le membre insiste pour que le Gouvernement adopte cette formule.

* * *

Un autre commissaire estime que les difficultés de trésorerie rencontrées, selon lui, par le Gouvernement, résultent d'un gonflement démesuré des dépenses publiques. Selon les estimations de ce membre, les dépenses publiques de 1957 dépasseront celles de 1956 de 8,5 à 10 milliards de francs. Si cette évolution défavorable ne peut être freinée, le pays sera menacé d'inflation, dit ce commissaire.

Il attire spécialement l'attention du Gouvernement sur les dépenses publiques effectuées en dehors du budget et dont il évalue le montant à plus de 6 milliards de francs pour 1956. Aussi ce commissaire craint que pour 1957 les dépenses publiques oscilleront finalement entre 110 et 116 milliards de francs.

En outre, il regrette que l'Exposé général ne contient aucune indication quant aux prévisions en matière de trésorerie. Il souligne les dangers que comporte un trop large recours aux certificats de trésorerie. De toute manière, le Gouvernement ne peut dépasser le plafond légalement fixé des avances de trésorerie consenties par l'Institut d'émission.

* * *

En ce qui concerne les estimations budgétaires, un commissaire craint que les prévisions de recettes pour 1957 (89,1 milliards) ne soient par trop optimistes, lorsqu'on considère que les recettes présumées pour 1956 (90,164 milliards) se rapportent à un exercice qui peut vraiment être considéré comme exceptionnel en ce qui concerne l'activité économique. Le même membre estime que l'on ne pourra plus atteindre ces résultats en 1957, et il demande si la marge de sécurité prévue (à peine 1 milliard de francs) est suffisante.

Quant aux dépenses, le même membre rappelle que celles-ci sont en progression constante (voir l'Exposé général, pp. 18 et 19). Dans ces conditions, pourquoi le Gouvernement présente-t-il pour 1957 un budget, dont le total des dépenses est supérieur au montant des dépenses présumées pour 1956? Ce membre ne croit pas davantage à la possibilité de réaliser les diminutions énumérées aux pages 32 et 33 de l'Exposé général.

Il se réfère, à son tour, à la page 27 du même document, où sont énumérés quelques problèmes pour lesquels il faut encore trouver une solution financière.

A différentes reprises, l'Exposé général (pp. 10, 27, 56, 66 et 67) fait état de dépenses pour nos forces d'occupation en Allemagne. Le Gouvernement tient-il compte de la possibilité que le Gouvernement fédéral pourrait refuser d'assumer plus longtemps la charge de ces dépenses?

Enfin, le même membre consacre quelques considérations aux relations financières et économiques entre la Métropole et nos territoires d'outre-mer, et il préconise une politique d'encouragement de toutes les forces susceptibles d'apporter leur soutien et désireuses de respecter la souveraineté belge au Congo.

Dans sa réponse, M. le Ministre fait valoir que, sous sa direction, les prévisions budgétaires ont toujours été faites avec la plus grande circonspection. A cet égard, il se réfère aux résultats de 1955 et aux recettes présumées pour l'exercice 1956, qui dépasseront même de loin les prévisions. Pour l'exercice 1957 également, il estime avoir donné une base saine aux prévisions budgétaires. En outre, on ne peut perdre de vue que, chaque année, des dépenses prévues sont supprimées pour un montant de 1 à 2 milliards de francs.

Wat betreft de bezettingskosten in Duitsland deelde de heer Minister mede dat de Bondsrepubliek voor de periode van mei 1956 tot het einde van het eerste trimester van 1957 reeds verbintenissen had aangegaan. Heel het probleem van onze bezetting in Duitsland wordt trouwens bestudeerd in samenwerking met de hoogste autoriteiten van de N. A. T. O.

Wat de schuldenlast van België tegenover Congo betreft, deze spruit gedeeltelijk voort uit de oorlogsomstandigheden en voor het overige uit leningen door de vorige regering aangegaan en door de huidige geleidelijk afbetaald, aldus de heer Minister.

* * *

Verscheidene leden van de Commissie hebben de regering geluk gewenst met haar financiële en budgetaire politiek.

Zo werd o.m. opgemerkt dat het financieel beleid toegelaten heeft een reeks sociale maatregelen te nemen die in het land grote weerklank hebben gevonden.

Gevraagd werd of echter de begroting de nodige kredieten voorziet om eindelijk ook de bediendenpensioenen te kunnen aanpassen. Ook werd gepleit voor een aanpassing van de pensioenen voor de burgerlijke oorlogsslachtoffers en de verbetering van de weduwevergoedingen.

Een lid gaf uiting aan zijn scepticisme inzake de mogelijkheid om de staatsuitgaven te verminderen. In heel wat departementen heerst er nog steeds een tekort aan personeel. Ware het derhalve niet mogelijk vooral te besparen in de sector Landsverdediging? Gehoopt werd anderzijds dat, nu de haven van Antwerpen, vanwege de regering een uitgebreide financiële steun kreeg toegezegd, Gent weldra ook voor soortgelijke hulpverlening zal in aanmerking komen. De begroting 1957 voorziet inderdaad slechts hetzelfde bedrag aan staatshulp voor de Gentse haven en haar toegangswegen tot de zee als in 1956.

In zijn antwoord wees de heer Minister er op dat de pensioenen der bedienden zullen aangepast worden, dat van een sociale achteruitgang geen spraak zal zijn, dat in de sector Landsverdediging reeds zeer aanzienlijke bezuinigingen werden doorgevoerd en dat de kaders van het departement van Financiën eindelijk konden aangevuld worden. Wat de haven van Gent aangaat dient opgemerkt dat ook in 1957 de staatshulp nog haast uitsluitend zal betrekking hebben op de uitgaven inzake onteigeningen langsheen het kanaal Gent-Terneuzen.

* * *

Een lid van de Commissie deed opmerken dat de voortdurende aangroei van de staatsuitgaven reeds jarenlang aanhoudt en derhalve zeker niet de huidige regering als bijzonder verwijt voor de voeten moet worden geworpen. Ook het stelsel der bijkredieten is door de vorige regeringen steeds toegepast geworden. In het parlement heeft steeds eensgezindheid geheerst wanneer het er om ging wetten te stemmen die de sociale vooruitgang beoogden. Vandaag moet men dan ook bereid zijn daarvan de financiële gevolgen onder ogen te nemen. Dit lid was van mening dat de huidige regering de fiscale meerontvangsten op een verdedigbare wijze heeft besteed. Hij herinnert er aan dat in 1951 niet minder dan 13 miljard frank meerontvangsten werden geboekt en de Rijksschuld dat jaar bovendien nog aangroeide met 6 miljard terwijl de meerontvangsten in 1952 schier 7 miljard bedroegen en de Openbare Schuld met 12 miljard toenam.

De huidige regering heeft het beroep op de kapitaalmarkt aanzienlijk verminderd (13 miljard in 1955 en 5 miljard voor de 9 eerste maanden van 1956).

En ce qui concerne les frais d'occupation en Allemagne, M. le Ministre signale que la République fédérale avait déjà pris des engagements pour la période de mai 1956 jusqu'à la fin du premier trimestre de 1957. Le problème de notre occupation en Allemagne est d'ailleurs examiné dans son ensemble en collaboration avec les autorités supérieures de l'O. T. A. N.

Quant à la charge de la dette de la Belgique envers le Congo, celle-ci découle en partie des circonstances de guerre, et pour le reste des emprunts que le Gouvernement précédent avait contractés et dont le Gouvernement actuel a assuré progressivement l'amortissement.

* * *

Plusieurs membres de la Commission ont félicité le Gouvernement pour sa politique financière et budgétaire.

On a fait observer, notamment, que la politique financière a permis de prendre une série de mesures sociales qui ont eu un grand retentissement dans le pays.

Il fut cependant demandé si le budget prévoit les crédits nécessaires en vue de permettre enfin l'adaptation des pensions des employés. On a préconisé également la péréquation des pensions des victimes civiles de la guerre et l'amélioration des allocations de veuve.

Un membre exprime son scepticisme quant à la possibilité de réduire les dépenses de l'Etat. Dans un grand nombre de départements, il y a toujours pénurie de personnel. Ne pourrait-on, dès lors, réaliser surtout des économies dans le secteur de la Défense nationale? D'autre part, on espère, maintenant qu'une subvention importante a été accordée au port d'Anvers, que Gand également pourra obtenir bientôt une aide semblable. En effet, le budget de 1957 ne prévoit que le même crédit qu'en 1956 à titre d'intervention de l'Etat au port de Gand et ses voies d'accès vers la mer.

Dans sa réponse, M. le Ministre fait remarquer que les pensions des employés seront péréquées, qu'il ne peut être question de régression sociale, que des économies très importantes ont déjà été réalisées dans le secteur de la Défense nationale et que les cadres du Département des Finances ont enfin pu être complétés. En ce qui concerne le port de Gand, il y a lieu de remarquer qu'en 1957, l'intervention de l'Etat concernera presque exclusivement les dépenses en matière d'expropriations le long du canal de Gand à Terneuzen.

* * *

Un Commissaire fait remarquer que l'accroissement constant des dépenses de l'Etat dure depuis des années et ne peut dès lors être reproché tout particulièrement au Gouvernement actuel. Le système des crédits supplémentaires également a été constamment appliqué par les Gouvernements précédents. Le Parlement a toujours fait preuve d'unanimité lorsqu'il s'agissait de voter des lois de progrès social. Actuellement, il faut donc en envisager les conséquences financières. Le même membre estime que le Gouvernement actuel a employé les plus-values fiscales d'une manière raisonnable. Il rappelle qu'en 1951 les plus-values s'élevaient à pas moins de 13 milliards et qu'en outre la Dette publique avait augmenté de 6 milliards, alors qu'en 1952 les plus-values s'élevaient à peine à 7 milliards et l'augmentation de la Dette publique à 12 milliards.

Le Gouvernement actuel a réduit d'une manière considérable le recours au marché des capitaux (13 milliards en 1955 et 5 milliards pour les 9 premiers mois de 1956).

Wat de eventuele moeilijkheden inzake de Thesaurie betreft deed het lid opmerken dat ook deze niet vreemd waren aan het financieel beleid van vorige regeringen.

Een ander lid heeft tenslotte gewezen op het feit dat de budgetaire ramingen verricht werden einde augustus en dat men derhalve niet moet tekeer gaan wanneer anderhalf jaar later, bij de afsluiting van het betrokken dienstjaar, de vooruitzichten niet helemaal werden verwezenlijkt. Het begrotingsontwerp blijft altijd een schatting.

III. — PRIJZEN EN LONEN.

Nadat de Commissie een eerste vergadering had gewijd aan de bespreking van de eigenlijke Rijksmiddelenbegroting heeft de Regeing een reeks maatregelen bekendgemaakt die zij zou nemen in het raam van haar prijzen- en lonen-politiek. De Commissie heeft gemeend dat deze maatregelen van aard waren sommige onderdelen van de begroting grondig te wijzigen. Er werd dan ook een groot gedeelte van de volgende commissievergaderingen aan deze regeringsmaatregelen gewijd. Zo werd de Commissie o. m. in het bezit gesteld van een bijkomende nota aan de Algemene Toelichting van de begroting voor 1957 (Doc. n° 4bis) terwijl ze tevens een uiteenzetting hoorde van de heer Minister van Financiën, die de jongste regeringsmaatregelen toelichtte.

De heer Minister begon met er op te wijzen dat de regering reeds begin 1956 enkele maatregelen had genomen om de stijging van de levensduurte tegen te gaan. Vooraanstaande economen oordeelden echter dat de toestand toen nog geen bijzondere schikkingen van regeringswege vereiste en verwezen daarbij naar de stijgende indexcijfers in het buitenland.

Ook nu moet de stijgende levensduurte zeker niet als een typisch Belgisch verschijnsel bekeken worden.

Kleinhandelsprijzen.

	1953 = 100	1956	
	1 ^{er} trimester 1954	Juli	Augustus
België	102,—	103,7	103,8
Duitsland	100,—	105,—	105,—
Groot-Brittannië ...	100,—	111,—	112,—
Frankrijk	100,—	102,1	102,4
Nederland	103,—	108,—	108,—
Verenigde Staten ...	100,5	102,3	—

Toch heeft de regering reeds op 7 mei 1956 een reeks maatregelen getroffen die er op gericht waren de prijsstijgingen tegen te gaan. In juli werd een werkgroep aangesteld, voorgezeten door de h. Deletré, cabinetschef van de eerste-minister, die tot opdracht had nieuwe maatregelen te bestuderen. In september tenslotte namen afgevaardigden van de werknemers en de werkgevers contact met de regering om haar te verzoeken verder in te grijpen teneinde aan het steeds dreigender wordende gevaar van de inflatie het hoofd te kunnen bieden.

Alle maatregelen, door de regering ondertussen getroffen, werden door de werkgroep Deletré voorgesteld. Zij zijn enerzijds van economische aard. Zo werd besloten tot de invoer van Amerikaanse steenkolen teneinde de bevoorrading van de bevolking veilig te stellen. De daaruit voortvloeiende meeruitgaven zouden door de grootindustrie gedragen worden. Voor het vlees werden normale prijzen vastgesteld.

De maatregelen van financiële aard behelzen o. m. een

Au sujet des difficultés éventuelles de Trésorerie, le membre fait observer que celles-ci ne sont pas étrangères non plus à la politique financière des gouvernements précédents.

Enfin, un autre membre souligne que les prévisions budgétaires ont été établies fin août et que, dès lors, il ne faut pas s'étonner si, un an et demi plus tard, à la clôture de l'exercice en question, les prévisions n'ont pas été entièrement réalisées. Le projet de budget reste toujours une estimation.

III. — PRIX ET SALAIRES.

Après une première réunion, consacrée par la Commission à la discussion du budget des Voies et Moyens proprement dit, le Gouvernement a annoncé une série de mesures qu'il prendrait dans le cadre de sa politique des prix et salaires. La Commission a estimé que ces mesures étaient de nature à modifier profondément certains éléments du budget. Aussi, une grande partie des réunions suivantes de la Commission a été consacrée aux dites mesures gouvernementales. C'est ainsi que la Commission a notamment été mise en possession d'une note complémentaire à l'Exposé général du budget pour 1957 (doc. n° 4bis) et qu'elle a entendu d'autre part un exposé de M. le Ministre des Finances qui a commenté les dernières mesures gouvernementales.

M. le Ministre souligne d'abord que, dès le début de 1956, le Gouvernement avait pris certaines mesures en vue d'enrayer la hausse du coût de la vie. Des économistes éminents estimaient toutefois, en se référant à l'augmentation des taux de l'index à l'étranger, qu'à cette époque la situation n'exigeait pas encore du Gouvernement des mesures spéciales.

Et à l'heure actuelle aussi, la hausse du coût de la vie ne doit certes pas être considérée comme un phénomène typiquement belge.

Prix de détail.

	1953 = 100	1956	
	1 ^{er} trimestre 1954	Juillet	Août
Belgique	102,—	103,7	103,8
Allemagne	100,—	105,—	105,—
Grande Bretagne ...	100,—	111,—	112,—
France	100,—	102,1	102,4
Pays-Bas	103,—	108,—	108,—
Etats-Unis	100,5	102,3	—

Cependant, dès le 7 mai 1956, le Gouvernement a pris une série de mesures destinées à combattre la hausse des prix. Au mois de juillet, il a créé, sous la présidence de M. Deletré, chef de cabinet du premier ministre, un groupe de travail chargé d'étudier de nouvelles mesures. Enfin, en septembre, les délégués des travailleurs et des employeurs ont pris contact avec le Gouvernement pour inviter celui-ci à intervenir davantage en vue de pouvoir faire face au danger toujours croissant de l'inflation.

Toutes les mesures prises entretemps par le Gouvernement ont été proposées par le groupe de travail Deletré. Elles sont, d'une part, d'ordre économique. C'est ainsi qu'il a été décidé d'importer du charbon américain en vue de garantir l'approvisionnement de la population. L'accroissement des dépenses qui en résultera sera supporté par la grande industrie. Des prix normaux ont été fixés pour la viande.

Les mesures d'ordre financier concernent notamment une

vermindering van de taks op het geslacht, een vermindering van de overdrachttaks voor producten van dagelijks verbruik. Deze verminderingen zullen vanzelfsprekend de fiscale ontvangsten aantasten. Daarom besloot de regering tot het besnoeien van sommige staatsuitgaven. Ze staan opgesomd in de aanvullende nota bij de Algemene Toelichting (Doc. n° 4bis). In dit verband heeft de heer Minister hulde gebracht aan zijn collega's die dadelijk bereid werden gevonden de gevraagde inspanning te leveren. De financiële weerslag van de hoger vernoemde maatregelen wordt eveneens aangeduid in de aanvullende nota bij de Algemene Toelichting.

Tenslotte zal de regering ook haar kredietpolitiek wijzigen in deze zin dat de Staat zal overgaan tot een strengere selectie bij het toestaan van leningen of toelagen. In dit verband kan echter medegedeeld worden dat het niet in de bedoeling ligt een einde te maken aan de wet Rey van 31 mei 1955, maar er zal getracht worden de daarbij bedoelde staatshulp vooral voor te behouden aan bepaalde streken van het land die nog steeds door een regionale werkloosheid zouden geteisterd zijn.

Verder zal het « plafond » der stortingen op de Algemene Spaar- en Lijfrentekas die 3 % interest opbrengen aangepast worden teneinde het spaarwezen aan te moedigen.

De regering denkt tevens aan het voeren van een « open market policy », zoals reeds herhaalde malen werd gevraagd door sommige leden van de commissie.

Terwijl ze dus enerzijds fiscale ontlastingen wenst toe te staan om de verkoopprijzen te beïnvloeden en anderzijds besparingen op haar uitgaven wil doorvoeren meent de regering ook gerechtigd te zijn zich te richten tot het patronaat. Zij heeft derhalve de vorming van een conjuncturele reserve in overweging genomen die zou gevormd worden door een heffing van 10 % op de winsten die het bedrag van 500.000,— frank overschrijden zonder dat deze heffing groter zou mogen zijn dan 25 % van het winstbedrag dat 500.000 frank overtreft. De opbrengst van een dergelijke heffing wordt geraamd op 2 tot 3 miljard frank. Deze som zou op een afzonderlijke rekening bij de Nationale Bank geboekt worden om later, in een periode van laagconjunctuur in het algemeen belang te kunnen aangewend worden. Het spreekt vanzelf dat het parlement zal uitgenodigd worden deze maatregel goed te keuren en dat ook het parlement later zou geroepen zijn om een bestemming aan de conjuncturele reserve te geven.

De regering hoopt dat, indien zij zelf allereerst een politiek van bezuinigingen en belastingvermindering wil voeren en ook het patronaat zijn accoord kan betuigen met de vorming van een conjuncturele reserve onder de voorwaarden hoger reeds aangeduid, tenslotte ook de werknemers bereid zullen gevonden worden om aan extra-conventionele sociale eisen te verzaken, tot wanneer de bedreiging der inflatie — die in de allereerste plaats de koopkracht van de lonen aantast — zal afgewend zijn.

Een voorstel om, na deze verklaring van de heer Minister, de vergadering van de Commissie te verdagen werd met 13 tegen 8 stemmen verworpen.

* * *

Een lid van de Commissie deed opmerken dat de stijging van de prijzen reeds geruime tijd merkbaar was en vroeg zich af in welke mate de regering verantwoordelijk is voor de huidige levensduurte. Het lid herinnert er aan dat het vroeger reeds aandrang op een vermindering van de staatsuitgaven, een beperking van de kredieten voor beleggingen in een periode van hoogconjunctuur. Thans erkent, naar zijn mening, de regering haar vergissing de overdrachttaks te hebben verhoogd. Het lid dringt aan opdat de Regering geen « indexpolitiek » zou voeren. Verder vraagt het zich

diminution de la taxe d'abattage, une diminution de la taxe de transmission sur les produits de première nécessité. Ces réductions auront, il va sans dire, des répercussions sur les recettes fiscales. C'est pourquoi le Gouvernement a décidé de réduire certaines dépenses de l'Etat. Elles sont énumérées dans la note complémentaire à l'Exposé général (Doc. n° 4bis). A ce propos, M. le Ministre a rendu hommage à ses collègues, qu'il a trouvés immédiatement disposés à fournir l'effort demandé. Les répercussions financières des mesures précitées sont également indiquées dans la note complémentaire à l'Exposé général.

Enfin, le Gouvernement modifiera sa politique de crédit en ce sens que l'Etat procédera à une sélection plus sévère, lors de l'octroi de prêts ou de subventions. A ce sujet, on peut cependant déclarer qu'il n'entre pas dans ses intentions de mettre un terme à la loi Rey du 31 mai 1955, mais que l'on s'efforcera de réserver principalement l'intervention de l'Etat, à laquelle elle fait allusion, aux diverses régions du pays où sévirait encore un chômage régional.

D'autre part, le plafond des versements à la Caisse Générale d'Epargne et de Retraite portant 3 % d'intérêt sera adapté en vue d'encourager l'épargne.

Le Gouvernement envisage aussi de pratiquer une « open market policy », comme il a été demandé à plusieurs reprises par certains commissaires.

Dès lors, si d'une part il désire accorder des dégrèvements fiscaux en vue d'influencer les prix de vente et d'autre part réaliser des économies sur ses dépenses, le Gouvernement s'estime en droit de s'adresser au patronat. C'est pourquoi il a envisagé la constitution d'une réserve conjoncturelle qui serait formée par un prélèvement de 10 % sur les bénéfices dépassant 500.000 francs, sans que ce prélèvement puisse être supérieur à 25 % du montant du bénéfice dépassant les 500.000 francs. Le produit de semblable prélèvement est évalué à 2 à 3 milliards de francs. Cette somme serait inscrite à un compte spécial à la Banque Nationale pour pouvoir être utilisée plus tard, en période de basse conjoncture, dans l'intérêt général. Il va de soi que le Parlement sera invité à approuver cette mesure et qu'il sera également appelé ultérieurement à donner une destination à cette réserve conjoncturelle.

Le Gouvernement espère que, s'il veut pratiquer lui-même en premier lieu une politique d'économies et de dégrèvements fiscaux et si le patronat peut également marquer son accord sur la constitution d'une réserve conjoncturelle dans les conditions exposées ci-dessus, les travailleurs seront finalement disposés, eux aussi, à renoncer aux revendications sociales extraconventionnelles jusqu'au moment où la menace de l'inflation — qui affecte en tout premier lieu le pouvoir d'achat des salaires — sera écartée.

Une motion tendant à ajourner la réunion de la Commission après cette déclaration de M. le Ministre est repoussée par 13 voix contre 8.

* * *

Un commissaire fait remarquer que la hausse des prix s'est manifestée depuis tout ce temps et il se demande dans quelle mesure le Gouvernement est responsable du coût actuel de la vie. Il rappelle qu'il a déjà insisté antérieurement sur la nécessité de réduire les dépenses de l'Etat et de limiter les crédits d'investissements en période de haute conjoncture. Selon lui, le Gouvernement reconnaît à présent qu'il a eu tort d'augmenter la taxe de transmission. Il insiste pour que le Gouvernement s'abstienne de pratiquer une « politique de l'index ». En outre, il se demande si la

af of de grens van 500.000 frank inzake de heffing op de winsten, in alle omstandigheden, redelijk zal kunnen genoemd worden. Het vreest verder dat de maatregelen om de prijsstijgingen tegen te gaan slechts een uitwerking zullen krijgen indien men beroep wil doen op een leger controleurs. De huidige zwenking in de economische en financiële politiek van de regering, aldus dit lid, mag zeker niet worden doorgevoerd op de rug van de Middenstand.

In zijn antwoord op deze tussenkomst ontkende de heer Minister dat men van onverwachte en brutale maatregelen zou mogen spreken. Hij herinnerde er aan dat de regering reeds in Mei 1956 een waarschuwing tot het land had gericht, waarschuwing die klaarblijkelijk niet voldoende gehoor heeft gevonden.

De heer Minister herinnert vervolgens aan de omstandigheden die de regering destijds noopten tot een verhoging van de overdrachtaks en die hun oorsprong vonden in het feit dat de regering die de eerste wet op de pensioenen voor zelfstandigen deed stemmen verzuimde terzelfdertijd een behoorlijk financieringsplan uit te werken. De heer Minister meent niet dat deze verhoging de oorzaak is van de huidige stijging van de levensduurte. Dit verschijnsel beperkte zich inderdaad niet tot ons land.

De investeringspolitiek van de regering is uiteindelijk een groot succes gebleken. De uitslagen van de wet Liebaert van 1 juli 1954 bewijzen zulks en langs verschillende gezaghebbende zijden werd zelfs aangedrongen op de verlenging van deze wet. De regering is op deze wens niet ingegaan precies omdat ze toen reeds haar bezorgdheid wilde tonen ten overstaan van de neigingen tot inflatie.

De heer Minister loochende verder dat de regering de bedoeling zou hebben, met de belastingvermindering, tevens een « indexpolitiek » te voeren. De index werd door deze regering, op algemeen verzoek, aangepast opdat hij op een preciezer wijze een weergave zou vormen van het peil der levensduurte. Deze aanpassing heeft destijds reeds het indexcijfer haast automatisch doen stijgen, juist omdat deze « barometer » van de levensduurte van toen af op veel eerlijker gegevens berustte.

Tenslotte merkte de heer Minister op dat hij de grens van 500.000 frank inzake de aangekondigde heffingen redelijk achtte en dat maatregelen zouden genomen worden om de daaruit voortspruitende fiscale verplichtingen te kunnen nakomen, zonder dat de betrokken ondernemingen of vennootschappen voor onoverkomelijk financiële moeilijkheden zouden worden geplaatst. Zo zouden de betalingen in verschillende schijven mogen geschieden.

* * *

Een lid van de Commissie maakte op zijn beurt de historie van de jongste belastingverhogingen. Het wees er op dat de oppositie destijds de regering had gewaarschuwd dat een verhoging van de overdrachtaks uiteindelijk een ongunstige invloed zou uitoefenen op het prijzen- en lonenpeil en dat ook de Schatkist, door de noodzakelijke aanpassing van de wedden der ambtenaren aan de fluctuaties van het indexcijfer, voor grotere uitgaven zou komen te staan.

Het lid verbaasde zich ook over de procedure die de regering gebruikt bij het omwerpen van haar economische en financiële politiek. De belastingvermeerderingen werden door het parlement gestemd maar de verminderingen worden thans afgekondigd bij koninklijk besluit. En deze verminderingen zelf, zijn zij nuttig? Ze komen, volgens het lid, te laat vermits het evenwicht tussen prijzen en lonen reeds lang verbroken werd. De weerslag van deze maatregel wordt dan ook onbeduidend geacht.

limite de 500.000 francs en ce qui concerne le prélèvement sur les bénéficiaires, peut être qualifié raisonnable. Il craint, en outre, que les mesures prises en vue de freiner la hausse des prix ne seront efficaces que moyennant l'intervention d'une armée de contrôleurs. Le revirement actuel de la politique économique et financière du Gouvernement ne peut se réaliser aux dépens des classes moyennes.

Répondant à cette intervention, M. le Ministre affirme qu'on ne peut parler de mesures inattendues et brutales. Il rappelle que le Gouvernement a déjà adressé un avertissement au pays en mai 1956, avertissement qui ne semble pas avoir eu un écho suffisant.

Ensuite, M. le Ministre rappelle les circonstances qui ont incité jadis le Gouvernement à augmenter la taxe de transmission. Cette augmentation trouva son origine dans le fait que le Gouvernement qui a fait voter la première loi sur la pension des indépendants a négligé d'élaborer en même temps un plan de financement adéquat. M. le Ministre estime que cette augmentation n'est pas la cause de la hausse actuelle du coût de la vie. En effet, ce phénomène ne se limite pas à notre pays.

En définitive, la politique d'investissement du Gouvernement a été un grand succès. Les résultats de la loi Liebaert du 1^{er} juillet 1954 le prouvent et plusieurs milieux influents ont même insisté en vue de la prorogation de ladite loi. Le Gouvernement n'a pas rencontré ce vœu précisément parce qu'il voulait, dès ce moment, s'attaquer aux tendances inflationnistes.

En outre, M. le Ministre affirme qu'en appliquant des réductions d'impôts, le Gouvernement n'entend pas pratiquer une « politique de l'index ». A la demande générale, le Gouvernement actuel a adapté l'index pour qu'il reflète plus exactement les fluctuations du coût de la vie. A l'époque, cette adaptation a amené une hausse quasi automatique de l'index, précisément parce que, à partir de ce moment, ce « baromètre » du coût de la vie était basé sur des éléments beaucoup plus honnêtes.

Enfin, M. le Ministre déclare qu'il estime raisonnable la limite de 500.000 francs pour les prélèvements envisagés et que des mesures seraient prises pour que les obligations fiscales qui en résulteraient, puissent être accomplies sans que les entreprises et les sociétés intéressées soient placées devant des difficultés financières insurmontables. C'est ainsi que les versements pourraient être effectués par tranches.

* * *

Un commissaire fait à son tour l'historique des récentes augmentations d'impôts. Il souligne qu'à l'époque l'opposition a averti le Gouvernement que l'augmentation de la taxe de transmission aurait une influence néfaste sur le niveau des prix et des salaires et que le Trésor aurait également à faire face à des dépenses supplémentaires, par suite de l'adaptation inévitable des traitements des fonctionnaires aux fluctuations de l'index.

Le commissaires s'étonne de la procédure appliquée par le Gouvernement pour modifier sa politique financière et économique. Les augmentations d'impôts ont été votées par le Parlement, mais à présent les réductions sont appliquées en vertu d'arrêtés royaux. Et ces réductions elles-mêmes, sont-elles utiles? Elles viennent trop tard, dit le membre, puisque l'équilibre entre les prix et les salaires a été rompu depuis longtemps. Aussi, l'incidence de cette mesure est considérée comme insignifiante.

Het volstaat niet te verklaren dat ook in de andere landen de prijzen en de lonen stijgen. België is reeds sedert lange tijd, juist ingevolge zijn politiek van hoge lonen, gehandikapt geworden op de buitenlandse markten. Nu onze buitenlandse concurrenten ook overgaan tot de aanpassing van de lonen had ons land deze gelegenheid moeten benutten om zijn prijzen- en loonpolitiek af te stemmen op een toenadering, niet op een verdere verwijdering van het buitenlandse loonpeil. Het lid stelde de vraag of de thans heersende spanningen niet hun oorsprong vinden in een gebrekkige thesauriepolitiek. In 1953 bedroegen de ontvangsten 76,733 miljard, in 1956 zullen ze niet minder dan 90,165 miljard bedragen. De regering beschikte in 1956 dus over 13,5 miljard meer dan de regering in 1953 en zij diende niet in dezelfde mate de geweldige financiële last te dragen die voortspuit uit de werkloosheidsvergoedingen terwijl ook de militaire verplichtingen thans minder vergen.

Dat heeft de regering niet belet in ruime mate beroep te doen op de kapitaalmarkt en op de Nationale Bank. Voor 1956 waren 95 miljard frank aan uitgaven voorzien. Men zal uiteindelijk, volgens dit lid, 105 miljard frank uitgeven. Bovendien voorziet dit lid nog uitgaven buiten het budget, voor ruim 6 miljard. Daarin schuilt, naar zijn mening de oorzaak van de inflatie. Waarom wil de regering de rentevoet van de Algemene Spaar- en Lijfrentekas verhogen? Het ligt, volgens dit lid, voor de hand, dat zo de regering deze maatregel doorvoert het spaargeld niet zozeer meer door de banken zal aangetrokken worden maar veeleer meer door de A. S. L. K. Maar van dit ogenblik af staat het ook gedeeltelijk ter beschikking van de Schatkist, waardoor de inflatiegevaaren nog zullen toenemen.

Anderzijds vreest dit lid dat de heffingen de vraag naar kredieten bij de banken zal doen aangroeien of dat zij de tegoden bij de banken en de postcheck zullen doen slinken. Van dat ogenblik af hebben de heffingen, als middel tot afroming van de kapitaalmarkt, hun doel gemist. Daarbij komt dan dat in die omstandigheden de mogelijkheden van de Schatkist zullen aangetast worden.

In zijn antwoord onderstreepte de heer Minister nogmaals de talloze moeilijkheden die hij heeft moeten overwinnen om aan de bedenkelijke schatkisttoestand, na de overname van het gezag in 1954, een einde te kunnen stellen. Deze saneringsmaatregelen hebben o.m. de verhoging van de overdrachtstaks met zich gebracht. De heer Minister betwist dat de militaire verplichtingen die ons land nog altijd op zich neemt een vermindering van de uitgaven zouden toelaten. De meerontvangsten 1956 werden haast uitsluitend aan sociale verwezenlijkingen besteed en nooit heeft de oppositie tegen deze vooruitstrevende sociale politiek van de regering geprotesteerd.

Na verwezen te hebben naar de talrijke argumenten die in het voordeel pleiten van de jongste regeringsmaatregelen en die hij opsomde in zijn inleidende toespraak tot de commissie verklaarde de heer Minister nog dat hij er niet aan denkt om een verhoging te verzoeken van het maximum der schatkistvoorschotten bij de Nationale Bank en dat zijn beleid veeleer beoogt de aangroei van de Rijksschuld zoveel mogelijk te remmen.

* * *

Verscheidene leden van de Commissie hebben de regering geluk gewenst met de voorgenomen maatregelen.

Daarbij werd echter te verstaan gegeven dat de regeringspolitiek inzake prijzen en lonen niet mag leiden tot

Il ne suffit pas d'affirmer que les autres pays connaissent également une hausse des prix et des salaires. Depuis tout un temps déjà, la Belgique est handicapée sur les marchés étrangers, à cause de sa politique de hauts salaires. Maintenant que nos concurrents étrangers procèdent également à l'adaptation des salaires, notre pays aurait dû saisir cette occasion pour aligner sa politique des prix et salaires sur un rapprochement, plutôt que sur un éloignement du niveau des salaires à l'étranger. Le membre demande, si les tensions actuelles ne trouvent pas leur origine dans une mauvaise politique de trésorerie. En 1953, les recettes s'élevaient à 76,733 milliards; en 1956 elles atteindront la somme de 90,165 milliards. Le Gouvernement disposait donc, en 1956, de 13,5 milliards de plus que le Gouvernement de 1953, et il n'a pas eu à supporter, dans la même mesure, des charges financières écrasantes résultant des allocations de chômage, tandis que les obligations militaires également sont actuellement, moins importantes.

Tout cela n'a pas empêché le Gouvernement de faire largement appel au marché des capitaux et à la Banque Nationale. Pour 1956, des dépenses de l'ordre de 95 milliards étaient prévues. En fin de compte, l'on aura dépensé, selon le membre en question, un montant de 105 milliards de francs. En outre, ce membre prévoit des dépenses, hors budget dépassant 6 milliards. C'est là, à son avis, la cause de l'inflation. Pourquoi le Gouvernement veut-il augmenter le taux d'intérêt de la Caisse Générale d'Épargne et de Retraite? Selon le membre, il est évident que, si le Gouvernement applique cette mesure, l'épargne ne sera plus tellement attirée par les Banques, mais plutôt par la C. G. E. R. Mais, à partir de ce moment il sera en partie à la disposition du Trésor, ce qui aggravera encore les risques d'inflation.

D'autre part, le membre craint que les prélèvements ne provoquent une augmentation du nombre des demandes de crédits auprès des banques, ou une diminution des dépôts en banque ou aux chèques postaux. Dès cet instant, les prélèvements envisagés en tant que moyen destiné à « écrémer » le marché des capitaux, auront manqué leur but. En outre, dans ces circonstances, les possibilités du Trésor seront entravées.

Dans sa réponse, M. le Ministre souligna, une fois de plus, les innombrables difficultés qu'il a dû surmonter en vue de mettre fin à la situation critique du Trésor après la reprise du pouvoir en 1954. Ces mesures d'assainissement ont entraîné notamment la majoration de la taxe de transmission. M. le Ministre conteste que les obligations militaires qu'assume notre pays puissent permettre une réduction des dépenses. Les plus-values de 1956 ont été consacrées presque exclusivement à des réalisations sociales, et jamais l'opposition n'a protesté contre cette politique sociale progressiste du Gouvernement.

Après s'être référé aux nombreux arguments plaçant en faveur des récentes mesures gouvernementales énumérées dans son exposé préliminaire devant la commission, M. le Ministre déclara encore qu'il n'envisage pas de demander un relèvement du plafond des avances de trésorerie auprès de la Banque Nationale et que sa politique vise plutôt à freiner dans la mesure du possible, l'accroissement de la Dette Publique.

* * *

Plusieurs membres de la Commission ont félicité le Gouvernement au sujet des mesures envisagées.

A cette occasion, on a toutefois laissé entendre que la politique gouvernementale en matière de prix et salaires

een onvoorwaardelijke « sociale pauze ». De gebruikelijke aanpassingen der lonen en pensioenen aan het indexcijfer moeten verder plaats hebben. De hoop wordt uitgesproken dat de vorming van de conjuncturele reserve niet zal gelijken op de poging die in 1951 werd gedaan om bij middel van een taxatie op de uitzonderlijke winsten de in die periode zwaarder geworden militaire uitgaven te dekken. Deze poging werd immers geenszins met succes bekroond, vermits ze slechts ongeveer 99 miljoen frank in de Schatkist zou gebracht hebben, aldus een lid, dat tevens aandrang op de opstelling van het desbetreffende wetsontwerp in zeer eenvoudige bewoordingen derwijze dat achteraf geen dubbelzinnige interpretatie aan deze regeringsmaatregel zou kunnen gegeven worden.

Een ander lid verstrekke de commissie een reeks belangwekkende inlichtingen over de wijze waarop sommige distributiesectoren de prijsstijgingen zouden in de hand werken.

Aangedrongen werd tevens op een ernstige poging tot besnoeiing van de staatsuitgaven. In dit verband maakte een lid gewag van onthullingen die onlangs tijdens een rechtsgeding werden gedaan over de wijze waarop in sommige administraties met de staatsgelden zou worden omgesprongen. De heer Minister beloofde dienaangaande een streng onderzoek.

Een lid gaf als zijn mening te kennen dat de voorgenomen regeringsmaatregelen slechts resultaat zouden hebben indien ze snel en doeltreffend worden ten uitvoer gelegd en indien de openbare opinie voldoende zou voorgelicht worden aangaande de bedoeling van de regering en de oorzaken van de te bestrijden kwaal. Er kan niet aanvaard worden dat zou getracht worden aan deflatie te doen, alleen moet de inflatie een halt worden toegeroepen. In de huidige omstandigheden moet het stelsel van de wettelijke prijs worden toegepast en moeten alle sectoren, van de producent tot de verbruiker, daarbij betrokken worden.

* * *

Een lid heeft de stelling verdedigd dat de regering, bij haar poging de inflatiebedreiging te weren, de oorzaken van het verschijnsel niet aantast. Bovendien betwistte dit lid de juridische waarde van de besluiten die de regering reeds uitvaardigde. De terzake geldende wetgeving dateert van 1939. Opdat ze echter zou mogen ingeroepen worden dienen twee voorwaarden vervuld te zijn: het land moet zich in oorlogsomstandigheden bevinden en de bevoorrading moet in het gedrang zijn gebracht. Vermits deze voorwaarden niet vervuld zijn meende het lid dat de regering de voorgenomen maatregelen niet ten uitvoer kan leggen zonder een geheel nieuw wetsontwerp in te dienen.

De diepere oorzaak van de dreigende inflatie moet volgens dit lid worden gezocht in een teveel aan koopkracht. Dit teveel zal niet worden afgeroomd door slechts 1,5 miljard te besparen op de staatsuitgaven (115 miljard of 1/100^e) noch door in de private sector 2,5 tot 3 miljard bijkomende belastingen te heffen, terwijl het nationaal inkomen reeds is gestegen tot ongeveer 345 miljard frank.

Tenslotte vroeg nog een lid de weerslag te bepalen van de voorgenomen belastingvermindering op het indexcijfer, terwijl een ander lid deed opmerken dat de detaxatie op de sigaretten alleen reeds een bedrag vertegenwoordigt dat ongeveer gelijk is aan de besparingen, die de regering inzake staatsteun aan het onderwijs, heeft willen verwezenlijken.

ne pouvait aboutir à une « pause sociale » inconditionnelle. Les adaptations usuelles des salaires et des pensions doivent continuer. On exprime l'espoir que la constitution de la réserve conjoncturelle ne ressemblera pas à la tentative qui fut faite en 1951 de couvrir, au moyen d'une taxation des bénéfices exceptionnels, les dépenses militaires devenues plus onéreuses à cette époque.

En effet, cet effort n'a rencontré aucun succès, puisqu'il n'aurait apporté qu'environ 99 millions au Trésor, déclare un membre, qui insiste en outre pour que le projet de loi en question soit rédigé en termes simples, afin que cette mesure gouvernementale ne puisse faire l'objet d'aucune interprétation équivoque.

Un autre membre fournit à la Commission une série de renseignements intéressants sur la façon dont certains secteurs de la distribution favoriseraient la hausse des prix.

De plus, il est insisté pour qu'un effort sérieux soit fait pour réduire les dépenses de l'État. A cet égard, un membre fait état des révélations qui ont été faites au cours d'un procès récent sur la façon dont certaines administrations manient les fonds de l'État. M. le Ministre promet de mener une enquête sévère à ce sujet.

Un membre estima que les mesures gouvernementales envisagées ne donneront des résultats que si elles sont exécutées rapidement et efficacement et si l'opinion publique est suffisamment informée des intentions du Gouvernement et des causes du mal à combattre. Il est inadmissible que l'on essaierait de pratiquer une politique de déflation. Il s'agit uniquement d'arrêter l'inflation. Dans les circonstances présentes, il faut appliquer le régime des prix légaux et y associer tous les secteurs, du producteur au consommateur.

* * *

Un membre défendit la thèse que, dans ses efforts en vue de conjurer la menace de l'inflation, le Gouvernement ne s'attaque pas aux causes de ce phénomène. En outre, il contesta la validité des arrêtés déjà pris par le Gouvernement. La législation en la matière date de 1939. Pour que celle-ci pût être invoquée, il fallût que deux questions soient remplies: le pays doit se trouver dans des circonstances de guerre, et l'approvisionnement du pays être compromis. Ces conditions n'étant pas remplies, ce membre estime que le Gouvernement ne peut exécuter les mesures envisagées sans déposer un projet de loi entièrement nouveau.

Selon le même membre, la raison profonde de la menace d'inflation doit être recherchée dans un pouvoir d'achat excédentaire. Cet excédent ne peut être épongé en économisant que 1,5 milliard sur les dépenses de l'État (115 milliards ou 1/100^e), ni en établissant de 2,5 à 3 milliards d'impôts complémentaires dans le secteur privé, alors que le revenu national atteint déjà environ 345 milliards de francs.

Enfin, un membre demanda que soit déterminée la répercussion sur l'index de la réduction fiscale envisagée, tandis qu'un autre Commissaire fait observer que seul le dégrèvement sur les cigarettes représente un montant qui correspond à peu près aux économies que le Gouvernement a voulu réaliser en matière d'intervention de l'État en faveur de l'enseignement.

IV. — DE INSTELLINGEN VAN OPENBAAR NUT.

Voor de eerste maal komt in de Algemene Toelichting (blz. 77 tot 93) een bijzonder hoofdstuk voor gewijd aan de instellingen van openbaar nut.

De heer Minister heeft daardoor willen aantonen welk bijzonder belang hij hecht aan het financieel beleid van deze organismen, omdat het in zulke ruime mate mede van invloed is op 's lands financiële politiek.

De commissie heeft haar grote voldoening uitgesproken over de voorlichting die men in de Algemene Toelichting aantreft inzake de ontvangsten en uitgaven van deze instellingen. Zij zal — hoe onvolledig deze documentatie ook mag zijn — voor velen heel wat onthullingen bevatten.

Men zal het met de heer Minister van Financiën volkomen eens zijn wanneer hij, in zijn besluiten bij het desbetreffende hoofdstuk, aanmerkt: « De gegevens leveren het bewijs dat de gezamenlijke actie van de instellingen van openbaar nut op de financiële toestand van het land, op zijn minst genomen, een even sterke invloed uitoefent als deze die voortvloeit uit de uitvoering van de eigenlijke begroting van de Staat.

De tussenkomsten van de Schatkist ten bate van deze instellingen zullen in 1957 de som van 15,7 miljard bedragen op de gewone begroting en van 3,5 miljard frank op de buitengewone begroting. De bijdragen voor de sociale zekerheid zullen meer dan 28 miljard frank bedragen.

Van 30 juni 1955 tot 30 juni 1956 is het bedrag van de leningen van de parastatale instellingen, opgenomen in de indirecte schuld of uitgegeven met de waarborg van de Staat met 14 miljard frank toegenomen ».

Deze enkele gegevens mogen volstaan. Zij tonen echter onmiddellijk aan dat een streng toezicht vanwege de heer Minister van Financiën op het financiële beheer van deze instellingen van openbaar nut meer dan ooit geboden is. De totale staatshulp ten bate van deze organismen zal in 1957 reeds 20 % van onze gewone uitgaven bedragen!

* * *

Op welke wijze geschiedt de controle van de Minister van Financiën op het financieel beleid van de instellingen van openbaar nut?

De beschikkingen van de wet van 16 maart 1954, die in 't bijzonder op de tussenkomst van de Minister van Financiën betrekking hebben, zijn de volgende :

1. De organismen van de categorieën A en B maken een jaarlijkse begroting op met opgave van al de ontvangsten en al de uitgaven. De begrotingen worden aan de Minister van Financiën overgemaakt. Zij worden door de Wetgevende Kamers goedgekeurd (categorie A) of aan dezelfde medegedeeld (categorie B).

2. De rekeningen van de organismen van de categorieën A en B worden overgemaakt aan de Minister van Financiën, die ze aan het Rekenhof voorlegt.

3. De inspecteurs van financiën oefenen in de organismen van categorie A een controle uit, waarvan de modaliteiten door het koninklijk besluit van 8 april 1954 geregeld zijn.

4. In de organismen van de categorieën B, C en D beschikt de Minister van Financiën over een gemachtigde. Deze gemachtigde woont de vergaderingen van de beheers- en controle-organen bij en is dus bij machte een opschor-

IV. — LES ORGANISMES D'INTERET PUBLIC.

Pour la première fois, l'Exposé général (pp. 77 à 93) contient un chapitre spécial, consacré aux organismes d'intérêt public.

De cette manière, M. le Ministre a voulu démontrer l'importance particulière qu'il attachait à la gestion financière de ces organismes, en raison de l'influence considérable qu'ils exercent sur la politique financière du pays.

La Commission s'est déclarée très satisfaite des informations que l'on trouve dans l'Exposé général au sujet des recettes et des dépenses de ces organismes. Même incomplète, cette documentation sera pour beaucoup une révélation.

On ne peut que s'associer aux observations que M. le Ministre formule dans les conclusions du chapitre en question : « Les données montrent que l'action conjuguée des organismes d'intérêt public exerce sur la situation financière du pays une influence au moins égale à celle qui résulte de l'exécution du budget de l'Etat proprement dit.

Les interventions du Trésor en faveur des organismes d'intérêt public seront, en 1957, de l'ordre de 15,7 milliards de francs pour le budget ordinaire, et de 3,5 milliards de francs pour le budget extraordinaire. Les cotisations de la sécurité sociale atteindront plus de 28 milliards de francs.

Du 30 juin 1955 au 30 juin 1956, l'encours des emprunts des organismes parastataux repris à la dette indirecte ou émis sous la garantie de l'Etat s'est accru de plus de 14 milliards de francs ».

Ces quelques données peuvent suffire. Elles démontrent combien il est indispensable de voir le Ministre des Finances exercer un contrôle très sévère sur la gestion financière de ces organismes d'intérêt public. En 1957, le total de l'intervention de l'Etat en faveur de ces organismes atteindra déjà 20 % de nos dépenses ordinaires!

* * *

De quelle manière s'opère le contrôle du Ministre des Finances sur la gestion financière des organismes d'intérêt public?

Les dispositions de la loi du 16 mars 1954 qui concernent plus particulièrement l'intervention du Ministre des Finances sont les suivantes :

1. Les organismes des catégories A et B établissent un budget annuel comprenant toutes les recettes et toutes les dépenses. Les budgets sont transmis au Ministre des Finances. Ils sont approuvés par les Chambres (catégorie A) ou communiqués à celles-ci (catégorie B).

2. Les comptes des organismes des catégories A et B sont adressés au Ministre des Finances qui les soumet à la Cour des Comptes.

3. Les inspecteurs des finances exercent dans les organismes de catégorie A un contrôle dont les modalités sont réglées par l'arrêté royal du 8 avril 1954.

4. Dans les organismes des catégories B, C et D, le Ministre des Finances dispose d'un délégué. Ce délégué assiste aux réunions des organes d'administration et de contrôle et est donc en mesure d'introduire un recours suspensif

send beroep in te stellen tegen de beslissingen met een budgetaire of financiële weerslag en die hij met de wet, de statuten of het algemeen belang strijdig acht.

De Minister, waarvan het organisme afhangt, en de Minister van Financiën beschikken over een bepaalde termijn om uitspraak te doen.

5. De leningen voor meer dan 10 dagen van al de organismen worden aan de Minister, waarvan het organisme afhangt, en de Minister van Financiën, ter machtiging voorgelegd.

6. De beleggingen van de tegoeden en de beschikbare gelden van de gecontroleerde instellingen zijn gereguleerd.

7. Revisoren, aangewezen door de Minister waarvan het organisme afhangt, in gemeen overleg met de Minister van Financiën, zijn gelast op de schriften controle uit te oefenen en ze juist en echt te verklaren.

* * *

Zoals men ziet verschaft de wet van 16 maart 1954 een controle- en informatiemiddel dat onontbeerlijk is voor de coördinatie van de financiële politiek in de openbare sector.

Sinds de inwerkingtreding van deze wet zijn de verschillende, door haar voorziene controleorganen, in de meeste organismen, ingesteld geworden.

Dank zij de tussenkomst van de gemachtigden, van de regeringscommissarissen en van de revisoren, de opgelegde verplichtingen inzake begrotingen, rekeningen en beleggingen, de vereiste machtigingen inzake leningen, is van nu af aan een samenhangend controlestelsel ter beschikking van de Regering. Een van de eerst bereikte resultaten, is een betere kennis van de fundamentele, financiële grondslagen van de parastatale sector : terugslag op de Rijksbegroting, ontwikkeling van de voorafnemingen door de parafiscaliteit, beroep op de geld- en kapitaalmarkten, schommelingen van de tegoeden en de beschikbare gelden.

* * *

In het verslag over de Rijksmiddelenbegroting 1956 was op blz. 11 en volgende spraak van verschillende uitgaven, gedaan door organismen van algemeen belang en openbaar nut die invloed uitoefenen op het budgetair beleid en soms op de thesaurie.

Gerraagd werd de opsomming thans aan te vullen.

Hierbij is er sprake van verrichtingen ten laste van rekeningen of van fondsen voorzien op de begroting voor Orde, en waarvan de uitgaven en de ontvangsten niet in evenwicht zijn en anderzijds van de verrichtingen van de instellingen van openbaar nut met financiële zelfstandigheid.

De begroting voor Orde omvat :

1° Verrichtingen van ontvangsten en uitgaven van zelfver boekhoudkundige aard, zoals overschrijvingen, zonder werkelijke financiële draagwijdte (bv. : bewerkingen tussen rekenplichtigen onderling);

2° verrichtingen van werkelijke ontvangsten en uitgaven ten laste van rekeningen of fondsen uit de begroting of vreemd aan de begroting (fondsen van derden); onder deze :

a) beïnvloeden sommigen de financiële toestand niet omdat de ontvangsten en de uitgaven gedurende hetzelfde jaar in evenwicht zijn;

b) beïnvloeden sommigen de financiële toestand omdat de uitgaven de ontvangsten van het jaar overtreffen of omgekeerd.

contre les décisions ayant une incidence budgétaire ou financière et qu'il estime contraires à la loi, aux statuts ou à l'intérêt général.

Le Ministre dont l'organisme relève et le Ministre des Finances disposent d'un délai déterminé pour statuer.

5. Les emprunts à plus de dix jours de date de tous les organismes sont soumis à l'autorisation du Ministre dont l'organisme relève et du Ministre des Finances.

6. Les placements des avoirs et disponibilités des institutions contrôlées sont réglementés.

7. Des reviseurs désignés de commun accord par le Ministre dont l'organisme relève et le Ministre des Finances sont chargés de contrôler les écritures et d'en certifier l'exactitude et la sincérité.

* * *

Comme on le voit, la loi du 16 mars 1954 fournit un instrument de contrôle et d'information essentiel à la coordination de la politique financière du secteur public.

Depuis la mise en vigueur de cette loi, les divers organes de contrôle qu'elle prévoit ont été mis en place dans la plupart des organismes.

Grâce à l'intervention des délégués, des commissaires du Gouvernement et des reviseurs, aux obligations édictées en matière de budget de comptes et de placements, aux autorisations requises en matière d'emprunts, un système cohérent de contrôle est dès à présent à la disposition du Gouvernement. Un des premiers résultats atteints est une meilleure connaissance des bases financières fondamentales du secteur parastatal : incidence sur le budget de l'Etat, évolution des prélèvements par la parafiscalité, recours aux marchés de l'argent et des capitaux, mouvement des avoirs et des disponibilités.

* * *

Dans le rapport sur le budget des Voies et Moyens 1956, il était question à la page 11 et aux pages suivantes de diverses dépenses faites pour les organismes d'intérêt général et d'intérêt public, influençant la politique budgétaire et parfois la trésorerie.

On demande de compléter cette énumération.

Il s'agit, d'une part, d'opérations à charge de comptes ou de fonds prévus au budget pour Orde et dont les dépenses et les recettes ne s'équilibrent pas et, d'autre part, d'opérations des organismes d'intérêt public jouissant d'une autonomie financière.

Le budget pour Orde comprend :

1° des opérations de recettes et de dépenses consistant en mouvements purement comptables, tels les virements d'écritures, sans portée financière réelle (ex. : mouvements entre comptables);

2° des opérations de recettes et de dépenses réelles à charge de comptes ou de fonds d'origine budgétaire ou d'origine étrangère au budget (fonds de tiers); parmi celles-ci :

a) certaines n'affectent pas la situation financière parce que recettes et dépenses s'équilibrent au cours d'une même année;

b) d'autres affectent la situation financière parce que les dépenses excèdent les recettes de l'année ou inversement.

In de begroting voor orde komen de verrichtingen niet voor van de instellingen van openbaar nut met een eigen thesaurie en waarvan de ontvangsten en de uitgaven dus niet langs de Schatkist geschieden.

De verrichtingen van deze, over een werkelijke financiële zelfstandigheid beschikkende instellingen, kunnen de financiële toestand beïnvloeden voor de omvang welke hun eventueel beroep op de markten waar de Schatkist zich van fondsen voorziet, kan aannemen.

Aangezien het aantal van deze rekeningen of van deze fondsen of van deze instellingen zeer groot is hebben wij in onderhavige studie slechts de belangrijkste opgenomen.

*Voornaamste financiële verrichtingen
ten laste van de rekeningen en fondsen
voorzien op de begroting voor orde.*

Art. 705, litt. 1. — Fonds bestemd om het bestrijden van de toring meer kracht bij te zetten.

Het gaat om een fonds dat door begrotingskredieten gestijfd wordt.

Het saldo van het fonds op 1 januari 1957 wordt geraamd op 41 miljoen (in de loop van vorige dienstjaren getransporteerde en niet aangewende kredieten). De uitgaven worden geraamd op 52 miljoen die ten belope van 50 miljoen door nieuwe in 1957 over te dragen kredieten en door een voorafname van 2 miljoen op het veronderstelde actief van het fonds op 1 januari 1957 zullen gedekt worden.

Financiële incidentie boven de begroting voor 1957 : 2 miljoen.

Art. 705 litt. 5 tot 11. — Betreffen diverse verrichtingen ten opzichte van het « Nationaal Fonds voor de Huisvesting ».

Hiervan zijn de litteras 7-1° — betaling van subsidies voorzien bij art. 11 van de wet van 7 december 1953, ten gunste van de gemeenten die overgaan tot de aankoop of de onteigening van ongezonde gebouwen, en litt. 11 « Diverse tussenkomsten » — niet in evenwicht.

Het totaal der uitgaven overtreft met 50 miljoen het totaal der inkomsten. Dit verschil slaat voor 40 miljoen op art. 705-7-1° en voor 10 miljoen op art. 705-11 en wordt gevormd door de saldi van de fondsen op 1 januari 1957.

Financiële incidentie boven de begroting voor 1957 : 50 miljoen.

Art. 707-2. — Bijzonder fonds bestemd tot de aankopen en onteigeningen genoodzaakt door de urbanisatie en de verkaveling van het grondgebied van sommige gesinistreerde gemeenten.

Het saldo van het fonds op 1 januari 1957 wordt geraamd op 97 miljoen (tijdens de vorige dienstjaren overgedragen en niet aangewende kredieten). De uitgaven worden geraamd op 30 miljoen die totaal zullen voorafgenomen worden op het saldo van het fonds.

Financiële incidentie boven de begroting voor 1957 : 30 miljoen.

Art. 708-1. — Wederuitrustingsfonds bij de openbare kredietinstellingen, ten einde aan de steenkolenmijnen leningen op lange termijn toe te kennen nodig voor hun wederuitrusting door bevordering der samensmeltingen, der herverkavelingen en der uitbatingsrationalisatie.

Het saldo van het fonds op 1 januari 1957 wordt geraamd op 113.700.000 frank (overgedragen kredieten). De uitgaven worden geraamd op 113.500.000 frank, die ten belope van 30.142.000 frank door nieuwe in 1957 over te dragen kredieten en door een voorafname van 83.358.000 frank op het veronderstelde actief van het fonds op 1 januari 1957 zullen gedekt worden.

Financiële incidentie boven de begroting voor 1957 : 83.358.000 frank.

Le budget pour Ordre ne comprend pas les opérations des organismes d'intérêt public qui ont leur trésorerie propre, dont les recettes et les dépenses ne transitent donc pas par le Trésor.

Les opérations de ces organismes dotés d'une autonomie financière réelle peuvent affecter la situation financière par l'importance de leurs prélèvements éventuels sur les marchés où le trésor s'approvisionne en fonds.

Le nombre de ces comptes ou de ces fonds ou de ces organismes étant trop élevé, nous n'avons repris dans la présente étude, que les plus importants d'entre eux.

*Principales opérations financières
à charge des comptes et fonds
prévus au budget pour Ordre.*

Art. 705-1. — Fonds destiné à intensifier la lutte contre la tuberculose.

Il s'agit d'un fonds alimenté par des crédits budgétaires.

Le solde du fonds au 1^{er} janvier 1957 est estimé à 41 millions (crédits transférés au cours des exercices antérieurs et non utilisés). Les dépenses sont estimées à 52 millions qui seront couverts à concurrence de 50 millions par des crédits nouveaux à transférer en 1957 et par un prélèvement de 2 millions sur l'actif présumé du fonds au 1^{er} janvier 1957.

Incidence financière au-delà du budget pour 1957 : 2 millions.

Art. 705-5 à 11. — Concernent diverses opérations affectant le « Fonds National du Logement ».

De ceux-ci, ne sont pas en équilibre les littera 7-1° « Paiement du subside prévu par l'article 11 de la loi du 7 décembre 1953 en faveur des communes qui procèdent à l'acquisition ou à l'expropriation d'immeubles insalubres » et litt. 11 « Autres interventions ».

Le montant global des dépenses dépasse de 50 millions le total des recettes. Cette différence concerne, pour 40 millions, l'article 705-7-1° et pour 10 millions l'article 705-11 et est couverte par les soldes des fonds au 1^{er} janvier 1957.

Incidence financière au-delà du budget pour 1957 : 50 millions.

Art. 707-2. — Fonds spécial destiné aux acquisitions et expropriations nécessitées par l'urbanisation et le relotissement du territoire de certaines communes sinistrées.

Le solde du fonds au 1^{er} janvier 1957 est estimé à 97 millions (crédits transférés au cours des exercices antérieurs non utilisés). Les dépenses sont estimées à 30 millions qui seront prélevés totalement sur le solde du fonds.

Incidence financière au-delà du budget pour 1957 : 30 millions.

Art. 708-1. — Fonds de rééquipement auprès des institutions publiques de crédit en vue d'accorder aux charbonnages des prêts à long terme nécessaires à leur rééquipement en favorisant les fusions, les remembrements et les rationalisations d'exploitations.

Le solde du fonds au 1^{er} janvier 1957 est estimé à 113.700.000 francs (crédits transférés). Les dépenses sont évaluées à 113.500.000 francs qui, à concurrence de 30.142.000 francs seront couverts par les crédits nouveaux à transférer en 1957 et par un prélèvement de 83.358.000 francs sur l'actif présumé du fonds au 1^{er} janvier 1957.

Incidence financière au-delà du budget pour 1957 : 83.358.000 francs.

Art. 731-1, 931-5 et 991-1. — Betreffende verrichtingen en speciën van de zelfstandige Kas voor oorlogsschade.

Naast de begrotingskredieten worden uitkeringen door de Zelfstandige kas voor oorlogsschade voorzien ten belope van 761.500.000 frank (de betalingen in titels niet inbegrepen).

Art. 731-4. — Verrichtingen voor rekening van het Nationaal Bureau voor de voltooiing van de Noord-Zuid Verbinding.

Het saldo van het fonds op 1 januari 1957 wordt geraamd op 155 miljoen (overgedragen kredieten).

De uitgaven worden geraamd op 175 miljoen die zullen gedekt worden ten belope van 20 miljoen door nieuwe in 1957 over te dragen kredieten en door de opslorping van het veronderstelde actief van het fonds op 1 januari 1957.

Financiële incidentie boven de begroting voor 1957 : 155.000.000 frank.

Art. 731-2 — Verrichtingen door het bestuur van de thesaurie inzake weduwen- en wezenpensioenen uitgevoerd. Overschot van uitgaven op de ontvangsten (begrotingskredieten) ten belope van 201.394.000 frank.

Art. 733-4. — Wederinkoop van obligatiën van de munt-saneringslening. Thesaurieverrichting die niet op de begroting voorzien is — ontvangsten : 5 miljoen — uitgaven : 275 miljoen —.

Financiële incidentie op het saldo van het fonds : 270 miljoen.

* * *

Begrotingsvooruitzichten van de instellingen van openbaar nut voor 1957.

De Algemene Toelichting op de begroting voor ontvangsten en uitgaven voor het dienstjaar 1957 verstrekt onder het derde deel gewijd aan de instellingen van openbaar nut (blz. 77 en volgende) diverse gegevens die toelaten zich rekenschap te geven van de ontvangsten en uitgaven van de gecontroleerde instellingen voor de jaren 1955 tot 1957 en terzelfdertijd van de Staatsfussenkomsten in hun voordeel.

* * *

Er werd ook geoordeeld dat het belangwekkend was te weten in welke mate de budgetaire ramingen van de voornaamste instellingen van openbaar nut in 1955 aan hun verwachtingen beantwoord? In welke mate is de Thesaurie betrokken geworden bij eventuele meerkuitgaven?

De vergelijking van de oorspronkelijke vooruitzichten van ontvangsten en uitgaven der instellingen van openbaar nut, dient met de werkelijk gerealiseerde ontvangsten en uitgaven beoordeeld, rekening houdend met de bijzondere beschikkingen betreffende de begroting van deze instellingen, o. m. de artikelen 2 en 5 van de wet van 16 maart 1954 :

— De begroting kan niet-limitatieve kredieten omvatten.

— De begrotingswijzigingen in de loop van het jaar worden gemachtigd door de Ministers, waarvan de organismen afhangen.

— In geval de kredietoverschrijdingen een hogere Rijks-tussenkomst dan deze in de begroting voorzien kunnen meebrengen, dienen zij vooraf goedgekeurd door het stemmen van een gelijkwaardig krediet in de Rijksbegroting.

Art. 731-1, 931-5 et 991-1. — Concernent les opérations en numéraires de la Caisse autonome des dommages de guerre.

En plus des crédits budgétaires on prévoit des décaissements de la Caisse autonome des dommages de guerre pour un montant de 761.500.000 francs (non compris les paiements en titres).

Art. 731-4. — Opérations pour compte de l'Office National de la Jonction Nord-Midi.

Le solde du fonds au 1^{er} janvier 1957 est estimé à 155 millions (crédits transférés).

Les dépenses atteignent 175 millions qui seront couverts, à concurrence de 20 millions par le nouveau crédit à transférer en 1957 et par le prélèvement de l'actif présumé du fonds au 1^{er} janvier 1957.

Incidence financière au-delà du budget pour 1957 : 155.000.000 francs.

Art. 731-2 — Opérations effectuées par l'Administration de la Trésorerie en matière de pensions des veuves et orphelins — Excédent des dépenses sur les recettes (crédit budgétaire) de 201.394.000 francs.

Art. 733-4. — Rachat des obligations de l'emprunt de l'Assainissement monétaire. Opérations de trésorerie non prévues au budget. — Recettes : 5 millions — Dépenses : 275 millions —.

Incidence financière sur le solde du fonds : 270 millions.

* * *

Prévisions budgétaires des organismes d'intérêt public pour 1957.

L'exposé général du budget des recettes et des dépenses pour l'exercice 1957 fournit, dans sa troisième partie, consacrée aux organismes d'intérêt public (pp. 77 et suivantes), diverses données qui permettent de se rendre compte de l'évolution des recettes et des dépenses des institutions contrôlées pour les années 1955 à 1957, en même temps que des interventions de l'Etat en leur faveur.

* * *

On a jugé important de savoir dans quelle mesure les prévisions budgétaires des principaux organismes d'intérêt public pour 1954, 1955 et 1956 ont été réalisées?

Dans quelle mesure a-t-il été fait appel au Trésor en raison de suppléments éventuels de dépenses?

La comparaison des prévisions initiales des recettes et des dépenses des organismes d'intérêt public avec les recettes et les dépenses réellement effectuées doit s'apprécier en tenant compte des dispositions particulières qui régissent le budget de ces organismes, notamment les articles 2 et 5 de la loi du 16 mars 1954 :

— Le budget peut comporter des crédits non limitatifs.

— Les modifications du budget en cours d'année sont autorisées par les Ministres dont les organismes relèvent.

— Si les dépassements de crédits sont susceptibles d'entraîner une intervention de l'Etat supérieure à celle qui est prévue au budget, ils doivent être préalablement approuvés par le vote d'un crédit correspondant dans le budget de l'Etat.

In de hiernavolgende tabel worden voor de voornaamste instellingen van openbaar nut de vooruitzichten van ontvangsten en uitgaven met de werkelijke realisaties in 1955 vergeleken.

**Voornaamste instellingen van openbaar nut
van categorieën A en B.**

Dienstjaar 1955

(in duizend frank).

Le tableau ci-après rapproche, pour les principaux organismes d'intérêt public, les prévisions de recettes et de dépenses des réalisations effectives en 1955.

**Principaux organismes d'intérêt public
des catégories A et B.**

Exercice 1955

(en milliers de francs).

Benaming der organismen	Ontvangsten — Recettes		Uitgaven — Dépenses		Dénomination des organismes
	Voorzien — Prévues	Gedaan — Effectuées	Voorzien — Prévues	Gedaan — Effectuées	
<i>Categorie A.</i>					<i>Catégorie A.</i>
Regie van Telegraaf en Telefoon...	4.713.837	4.286.465	4.754.551	4.105.295	Régie des Télégraphes et des Téléphones.
Regie der luchtwegen (1) ...	475.989	294.176	453.289	305.470	Régie des voies aériennes (1).
Wegenfonds ...	3.507.050	3.917.779	2.820.160	2.746.641	Fonds des Routes.
<i>Categorie B.</i>					<i>Catégorie B.</i>
Hulpkas voor gezinsvergoedingen...	878.014	873.135	879.897	873.816	Caisse auxiliaire de compensation pour allocations familiales.
Nationale verrekenkas voor gezinsvergoedingen (1) ...	7.569.347	7.769.702	7.661.141	7.860.055	Caisse nationale de compensation pour allocations familiales (1).
Rijkskas voor jaarlijks verlof (1) ...	3.986.557	4.553.581	3.973.793	4.843.127	Caisse nationale des vacances annuelles (1).
Rijkskas voor rust- en overlevingspensioenen...	8.900.723	10.025.220	8.697.366	9.624.840	Caisse nationale des pensions de retraite et de survie.
Toelagenfonds voor bedienden ...	926.997	981.776	910.097	940.840	Fonds d'allocations pour employés.
Rijksfonds voor verzekering tegen ziekte en invaliditeit (1) ...	6.124.520	7.832.421	6.112.038	7.697.813	Fonds national d'assurance maladie-invalidité (1).
Nationaal pensioenfonds voor mijnwerkers. (1) ...	5.163.705	5.164.846	5.163.705	5.116.736	Fonds national de retraite des ouvriers mineurs (1).
Belgisch nationaal instituut voor radio-omroep (1)...	415.959	415.959	417.759	382.195	Institut national de radiodiffusion (1).
Nationaal werk voor kinderwelzijn ...	351.156	362.949	351.096	343.353	Œuvre nationale de l'enfance.
Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid (1)...	21.406.236	22.701.655	21.406.236	22.701.655	Office national de sécurité sociale (1).
Nationaal bureau voor de voltooiing der Noord-Zuidverbinding (1) ...	446.501	244.424	445.963	245.308	Office national pour l'achèvement de la jonction Nord-Midi (1).
Dienst voor het sequester ...	500.000	511.084	376.755	461.532	Office des séquestres.
Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid ...	5.782.923	5.655.184	5.782.923	5.780.338	Office national du placement et du chômage.

(1) Voorlopige gegevens, die voorkomen in de begrotingsontwerpen van bedoelde instellingen voor 1957 onder de rubriek « ontvangsten en uitgaven gedaan in 1955 ».

Wat de andere instellingen betreft, komen de inlichtingen voort uit de uitvoeringsrekeningen der begrotingen overgemaakt, door de belanghebbende instellingen, aan het Ministerie van Financiën.

(1) Données provisoires, apparaissant dans les projets de budget des organismes en cause pour 1957 sous la rubrique « recettes et dépenses effectuées en 1955 ».

Pour les autres organismes, les renseignements fournis proviennent des comptes d'exécution du budget transmis par les institutions intéressées au Ministère des Finances.

Commentaar.

Hieronder volgt een kort commentaar met betrekking tot de bijzonderste verschillen, vastgesteld tussen de vooruitzichten en de realisaties.

Regie van Telegraaf en Telefoon.

De exploitatieontvangsten tonen een meer-waarde van 256 miljoen aan.

Anderzijds werd een lening van 800 miljoen, in de begroting voorzien, niet aangegaan.

De tussentijdse beleggingen, die aan deze lening vastzitten, hebben niet plaats gehad, waardoor het bedrag der uitgaven beïnvloed wordt. De uitgaven voor werken zijn 274 miljoen beneden de vooruitzichten gebleven.

Regie der Luchtwege.

De oorspronkelijk voorziene lening van 161 miljoen is niet noodzakelijk geweest, daar de uitgaven voor werken 135 miljoen beneden de vooruitzichten gebleven zijn.

Wegenfonds.

Artikel 17 van de wet van 9 augustus 1955 voorziet de overdracht naar het Wegenfonds 1955-1969, van het overschot van het bijzonder en tijdelijk Wegenfonds, evenals de niet vereffende kredieten op het artikel 492.3 van de buitengewone begroting voor 1955.

De aldus overgedragen sommen hebben de oorspronkelijke vooruitzichten met 396.998.179 frank overschreden.

Nationale Verrekenkas voor Gezinsvergoedingen.

Het overschot van de ontvangsten is hoofdzakelijk te wijten aan de meer-waarde van de bijdragen voor de maatschappelijke zekerheid.

De tussenkomst van de Nationale Kas in de tekorten van de Verrekenkassen is 236 miljoen hoger geweest dan de oorspronkelijke ramingen.

Rijkskas voor Jaarlijks verlof.

De meer-waarde van de transfert-ontvangsten (o.m. bijdragen), bereikten 372 miljoen. Bovendien belopen de niet in de begroting voorziene ontvangsten voor orde 160 miljoen.

Wat de uitgaven betreft, hebben de hogere bedragen dan de oorspronkelijke vooruitzichten hoofdzakelijk op de volgende voorwerpen betrekking :

Uitgaven voor tussenkomst, inbegrepen voorschotten aan de particuliere kassen	+ 154 miljoen.
Consolidering van reservefondsen (beleggingen)	+ 540 miljoen.
Uitgaven voor orde	+ 157 miljoen.

Rijkskas voor rust- en overlevingspensioenen.

A. Het overschot van de werkelijke ontvangsten ten overstaan van de oorspronkelijke vooruitzichten kan in grote trekken als volgt uitgelegd worden :

a) meer-waarde bijdragen maatschappelijke zekerheid arbeiderspensioenen	+ 487.600.000
b) min-waarde bijdragen vrij verzekerden	- 334.395.000
c) terugbetaling in januari 1955 van aan het R. V. Z. I. in december 1954 toegekende voorschotten	+ 200.000.000

Commentaire.

On trouvera, ci-après, un bref commentaire relatif aux principales différences constatées entre les prévisions et les réalisations.

Régie des télégraphes et des téléphones.

Les recettes d'exploitation enregistrent une plus-value de 256 millions.

En revanche, un emprunt de 800 millions prévu au budget n'a pas été contracté.

Les placements intermédiaires inhérents à cet emprunt n'ont pas eu lieu, ce qui influence le montant des dépenses. Les dépenses pour travaux ont été inférieures de 274 millions aux prévisions.

Régie des voies aériennes.

L'emprunt de 161 millions prévu initialement n'a pas été nécessaire, les dépenses pour travaux étant inférieures de 135 millions aux prévisions.

Fonds des routes.

L'article 17 de la loi du 9 août 1955 prévoit le transfert au Fonds des routes 1955-1969, du reliquat du Fonds spécial et temporaire des routes ainsi que les crédits non liquidés sur l'article 492.3 du budget extraordinaire de 1955.

Les sommes ainsi transférées ont excédé de 396.998.179 francs la prévision initiale.

Caisse nationale de compensation pour allocations familiales.

L'excédent des recettes est essentiellement dû aux plus-values des cotisations de sécurité sociale.

L'intervention de la Caisse nationale dans les déficits des Caisses de compensation a été supérieure de 236 millions aux prévisions initiales.

Caisse nationale des vacances annuelles.

Les plus-values de recettes de transfert (cotisations, notamment) ont atteint 372 millions. En outre, les recettes pour ordre, non prévues au budget, s'élèvent à 160 millions.

Quant aux dépenses, les excédents par rapport aux prévisions initiales portent principalement sur les objets ci-après :

Dépenses d'intervention, y compris avances aux caisses particulières	+ 154 millions.
Consolidation des fonds de réserves (placements)	+ 540 millions.
Dépenses pour ordre	+ 157 millions.

Caisse nationale des pensions de retraite et de survie.

A. L'excédent des recettes réelles, par rapport aux prévisions initiales s'explique essentiellement comme suit :

a) plus value cotisations sécurité sociale pensions ouvriers	+ 487.600.000
b) moins-value cotisations assurés libres	- 334.395.000
c) remboursement en janvier 1955 d'avances consenties au F. N. A. M. I. en décembre 1954	+ 200.000.000

d) de oorspronkelijke begroting voorzag als Rijkstussenkomst voor het pensioen der vrij verzekerden :

een krediet van	505.000.000
een terugbetaalbaar voorschot van	364.669.000
	869.669.000

Ingevolge de wet van 20 juli 1955, heeft de Nationale Kas in 1955, benevens de hierbovenvermelde tussenkomsten nog ontvangen + 677.000.000

B. Overschot van de werkelijke uitgaven ten overstaan van de oorspronkelijke vooruitzichten :

Pensioenen van de vrij verzekerden (achterstallen op dienstjaar 1954)	+ 342.000.000
Voorschotten aan het R. V. Z. I.	+ 600.000.000

Toelagefonds voor bedienden.

De ontvangsten, voortkomende uit de bijdragen van de maatschappelijke zekerheid, hebben de vooruitzichten met 57,6 miljoen overschreden. Anderzijds werden de transfertuitgaven met 38,5 miljoen verhoogd.

Rijksfonds voor verzekering tegen ziekte en invaliditeit.

De meer-waarde van de ontvangsten uit bijdragen belopen 687 miljoen (o.m. verhogingen met 1 % van de bijdragevoet vanaf 1 juli 1955 — wet van 14 juli 1955).

Anderzijds werd een niet op de oorspronkelijke begroting voorzien bedrag van 794 miljoen ter beschikking van het R. V. Z. I. gesteld door de Rijkskas voor rust- en overlevingspensioenen en door de Rijkskas voor jaarlijks verlof.

Andere verhogingen van ontvangsten :

— Gemeen fonds van de gewestelijke diensten... ..	+ 70 miljoen
— Terugbetalingen van terugbetaalbare voorschotten... ..	+ 82 miljoen
— Rijkstussenkomsten... ..	+ 84 miljoen

Wat betreft de verdelingsuitgaven aan de verzekerings-organismen, deze overtreffen de oorspronkelijke vooruitzichten met 1.554 miljoen, rekening houdend met de uitzonderlijke thesauriëstorting van 794 miljoen.

Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid.

De meer-waarde der ontvangsten uit bijdragen belopen 1.285,4 miljoen. De verdeelde ontvangsten zijn 1.188 miljoen hoger dan de vooruitzichten, terwijl de onwaarden en terugbetalingen 190 miljoen belopen in de plaats van 50 miljoen, zoals oorspronkelijk voorzien.

Nationaal Bureau voor de voltooiing der Noord-Zuidverbinding.

De Rijkstussenkomsten en de vereffeningen voor werken zijn met 200 miljoen verminderd geworden ten overstaan van de oorspronkelijke vooruitzichten.

Dienst voor het Sequester.

Het overschot van de werkelijke uitgaven ten overstaan van de vooruitzichten is te wijten aan de storting van een bedrag van 200 miljoen in de Schatkist, som die in mindering komt van het bedrag dat aan de Staat toegekend wordt voor de tegeldemaking van het vijandelijk sequester.

d) le budget initial prévoyait comme intervention de l'Etat pour la pension des assurés libres :

un crédit de	505.000.000
une avance récupérable de	364.669.000
	869.669.000

Suite à la loi du 20 juillet 1955, la Caisse nationale a reçu en 1955, en plus des interventions ci-dessus + 677.000.000

B. Excédent des dépenses réelles par rapport aux prévisions initiales :

Pensions des assurés libres (arriérés s/exercice 1954)	+ 342.000.000
Avances au F. N. A. M. I.	+ 600.000.000

Fonds d'allocations pour employés.

Les recettes de cotisations de la Sécurité sociale ont dépassé de 57,6 millions les prévisions. D'autre part, les dépenses de transfert ont été majorées de 38,5 millions.

Fonds national d'assurance maladie-invalidité.

La plus-value des recettes de cotisations est de 687 millions (notamment majoration de 1 % du taux de cotisation à partir du 1^{er} juillet 1955 — loi du 14 juillet 1955).

D'autre part, 794 millions non prévus au budget initial ont été mis à la disposition du F. N. A. M. I. par la Caisse nationale des pensions de retraite et de survie et par la Caisse nationale des vacances annuelles.

Autres majorations de recettes :

— Fonds commun des offices régionaux... ..	+ 70 millions
— Remboursements sur avances récupérables à des tiers	+ 82 millions
— Interventions de l'Etat	+ 84 millions

Quant aux dépenses de répartition aux organismes assureurs, elles excèdent de 1.554 millions les prévisions initiales, compte tenu du versement exceptionnel de 794 millions en trésorerie.

Office national de Sécurité sociale.

La plus-value des recettes de cotisations est de 1.285,4 millions. Les recettes réparties sont supérieures de 1.188 millions aux prévisions, tandis que les non-valeurs et remboursements atteignent 190 millions, au lieu des 50 millions initialement prévus.

Office National pour l'achèvement de la Jonction Nord-Midi.

Les interventions de l'Etat et les liquidations pour travaux ont pu être réduites de 200 millions par rapport aux prévisions initiales.

Office des séquestres.

L'excédent des dépenses réelles sur les prévisions provient du versement d'une somme de 200 millions au Trésor, à valoir sur le montant attribué à l'Etat pour la réalisation des séquestres ennemis.

Rijksdienst voor Arbeidsbemiddeling en Werkloosheid.

Zijn in de cijfers niet begrepen de ontvangsten en uitgaven voor orde:

ontvangsten : 306.581.500 fr.;
uitgaven : 304.510.061,89 fr.

* * *

Tenslotte werd ook gevraagd bondig de evolutie weer te geven van de schuld der parastatale instellingen.

Het Ministerie van Financiën bezit slechts de gegevens inzake schulden door de parastatale organismen aangegaan, in zover het leningen betreft welke door de Staat gewaarborgd werden.

Onderstaande tabel geeft, in miljoenen franken, de ontwikkeling van deze gewaarborgde schuld weer tussen 1 Januari 1951 en 30 september 1956.

Data	Bedrag	Vermeerdering
31 december 1950	37.496	—
31 december 1951	43.113	5.617
31 december 1952	52.804	9.691
31 december 1953	60.198	7.394
31 december 1954	71.195	10.997
31 december 1955	79.654	8.459
30 september 1956	88.941	9.287

V. — ENKELE TOELICHTINGEN.

De Staatsschuld.

Onderstaande tabel vermeldt in miljoenen franken de omloop van de Staatsschuld op 31 december van ieder der jaren 1950 tot 1955 en op 30 september 1956, alsmede haar jaarlijkse aangroei voor de jaren 1951 tot 1955 en voor de eerste drie kwartalen van 1956.

	Bedrag van de Schuld.	Aangroei
31 december 1950	248.706	—
31 december 1951	254.569	5.863
31 december 1952	266.320	11.751
31 december 1953	282.270	15.950
31 december 1954	298.227	15.957
31 december 1955	311.598	13.371
30 september 1956	316.587	4.989

De maandelijkse schommelingen voor het tijdperk van 1 januari 1955 tot 30 september 1956 worden hieronder in miljoenen frank opgegeven.

	1955	1956
Januari	+ 109	— 881
Februari	+ 2.175	+ 2.875
Maart	+ 1.261	+ 3.555
April	+ 2.790	+ 2.114
Mei	+ 908	— 169
Juni	— 900	— 121
Juli	+ 155	— 3.334
Augustus	— 316	+ 2.622
September	+ 517	— 1.672
October	+ 3.364	—
November	+ 1.527	—
December	+ 1.781	—

Office national du Placement et du Chômage.

Ne sont pas comprisés, les recettes et dépenses pour ordre :

recettes : 306.581.500 fr.;
dépenses : 304.510.061,89 fr.

* * *

Enfin il a été demandé un bref aperçu de l'évolution de la dette des institutions parastatales.

Le Ministère des Finances ne possède que les données concernant les emprunts émis par les institutions parastatales et garantis par l'État.

Le tableau ci-après donne, en millions de francs, l'évolution de cette dette garantie du 1^{er} janvier 1951 au 30 septembre 1956.

Dates	Montant	Aumentation
31 décembre 1950	37.496	—
31 décembre 1951	43.113	5.617
31 décembre 1952	52.804	9.691
31 décembre 1953	60.198	7.394
31 décembre 1954	71.195	10.997
31 décembre 1955	79.654	8.459
30 septembre 1956	88.941	9.287

V. — QUELQUES RENSEIGNEMENTS.

La Dette publique.

Le tableau ci-dessous indique en millions de francs l'encours de la dette publique au 31 décembre de chacune des années 1950 à 1955 et au 30 septembre 1956, ainsi que l'accroissement annuel pour les années 1951 à 1955 et pour les trois premiers trimestres de 1956.

	Montant de la dette.	Accrois- sement.
31 décembre 1950	248.706	—
31 décembre 1951	254.569	5.863
31 décembre 1952	266.320	11.751
31 décembre 1953	282.270	15.950
31 décembre 1954	298.227	15.957
31 décembre 1955	311.598	13.371
30 septembre 1956	316.587	4.989

Les fluctuations mensuelles pour la période du 1^{er} janvier 1955 au 30 septembre 1956 sont indiquées ci-après en millions de francs :

	1955	1956
Janvier	+ 109	— 881
Février	+ 2.175	+ 2.875
Mars	+ 1.261	+ 3.555
Avril	+ 2.790	+ 2.114
Mai	+ 908	— 169
Juin	— 900	— 121
Juillet	+ 155	— 3.334
Août	— 316	+ 2.622
Septembre	+ 517	— 1.672
October	+ 3.364	—
November	+ 1.527	—
Décembre	+ 1.781	—

Het ritme van de aangroei van de Staatsschuld is dus opmerkelijk verminderd tijdens het tijdperk van 1 januari 1955 tot 30 september 1956.

* * *

Tabel der overheidsleningen in België 1955 en 1956. (Staat, Kolonie, R. T. T., N. M. B. S., Zelfstandige kas voor Oorlogsschade, Wegenfonds, Gemeentekrediet, Steden en Provincies, Waterdistributie, N. M. K. N., Beroepskrediet, enz.).

Onderstaande tabel geeft de leningen op door de Staat, de Kolonie, de grote steden en de parastatale organismen van 1 Januari 1955 tot 30 September 1956 uitgegeven.

*Jaar 1955.**A. — Staat :*

4 % Lening 1955-1975 ... fr. 6.565.000.000

B. — Parastatale organismen :

4 1/2 % Lening 1955-1975 van de N. M. B. S. ... fr. 450.000.000 (1)
 4 % Lening 1955-1975 (2^e reeks) van de N. M. B. S. ... fr. 1.500.000.000 (1)
 4 1/4 % Lening 1955-1965 van het Wegenfonds ... fr. 2.500.000.000
 4 % Lening 1955-1975 (1^e reeks) van de N. M. B. S. ... fr. 950.000.000

Zelfstandige Kas voor Oorlogsschade :

4,75 % obligaties, 2^e reeks, uitgegeven van 1 januari tot 30 sept. 1955 fr. 1.325.823.000
 4,75 % obligaties, 3^e reeks, uitgegeven van 1 oktober tot 31 dec. 1955 fr. 436.476.000

C. — Belgisch Kongo :

4 1/4 % Lening 1955-1967 ... fr. 2.100.000.000

D. — Steden :

Luik 4 % 1955-1975 ... fr. 400.000.000
 Antwerpen 4 % 1955-1975 ... fr. 750.000.000

*Jaar 1956
(eerste drie kwartalen).**A. — Staat :*

4 1/4 % Lening 1956-1971 ... fr. 5.436.000.000
 2 % Lotenlening van de Tentoonstelling 1958 ... fr. 1.200.000.000
 4 1/4 % Lening 1956-1973 ... fr. 3.500.000.000

B. — Parastatale Organismen :

4 1/4 % Lening 1956-1971 N. M. B. S. fr. 800.000.000 (1)
 4 1/4 % Lening 1956-1970 N. M. B. S. fr. 1.600.000.000
 4 1/4 % Lening 1956-1971 uitgegeven door de Regie der Telegrafie en Telefonie ... fr. 1.200.000.000

(1) Deze leningen zijn eveneens opgenomen in de indirecte Staatsschuld, daar de Staat er de financiële last van draagt.

Le rythme de l'accroissement de la dette publique s'est donc notablement réduit pendant la période du 1^{er} janvier 1955 au 30 septembre 1956.

* * *

Tableau des emprunts publics émis en Belgique en 1955 et 1956. (Etat, Colonie, R. T. T., S. N. C. F., Caisse autonome des dommages de guerre, Fonds des routes, Crédit Communal, Villes et provinces, Distributions d'eau, Société Nationale de Crédit à l'Industrie, Caisse Nationale de Crédit professionnel, etc.).

Le tableau ci-dessous indique les emprunts émis par l'Etat, la Colonie, les grandes villes et les organismes parastataux du 1^{er} janvier 1955 au 30 septembre 1956.

*Année 1955.**A. — Etat :*

Emprunt 4 % 1955-1975 ... fr. 6.565.000.000

B. — Organismes parastataux :

Emprunt 4 1/2 % 1955-1975 de la S. N. C. F. B. ... fr. 450.000.000
 Emprunt 4 % 1955-1975 (2^e série) de la S. N. C. F. B. ... fr. 1.500.000.000 (1)
 Emprunt 4 1/4 % 1955-1965 du Fonds des routes ... fr. 2.500.000.000 (1)
 Emprunt 4 % 1955-1975 (1^{re} série) de la S. N. C. F. B. ... fr. 950.000.000

Caisse autonome des dommages de guerre :

Obligations 4,75 %, 2^e série émises du 1^{er} janvier au 30 septembre 1955 fr. 1.325.823.000
 Obligations 4,75 %, 3^e série, émises du 1^{er} octobre au 31 décembre 1955 fr. 436.476.000

C. — Congo belge :

Emprunt 4 1/4 % 1955-1967 ... fr. 2.100.000.000

D. — Villes :

Liège 4 % 1955-1975 ... fr. 400.000.000
 Anvers 4 % 1955-1975 ... fr. 750.000.000

*Année 1956
(3 premiers trimestres).**A. — Etat :*

Emprunt 4 1/4 % 1956-1971 ... fr. 5.436.000.000
 Emprunt 2 % à lots de l'Exposition 1958 ... fr. 1.200.000.000
 Emprunt 4 1/4 % 1956-1973 ... fr. 3.500.000.000

B. — Organismes parastataux :

Emprunt 4 1/4 % 1956-1971 S. N. C. F. B. fr. 800.000.000 (1)
 Emprunt 4 1/4 % 1956-1970 S. N. C. F. B. fr. 1.600.000.000
 Emprunt 4 1/4 % 1956-1971 émis par la Régie des Télégraphes et Téléphones ... fr. 1.200.000.000

(1) Ces emprunts sont repris dans la dette indirecte de l'Etat, qui en supporte la charge du service financier.

4 1/4 % Lening 1956-1961
van de Nationale Kas voor Beroeps-
krediet fr. 150.000.000

Zelfstandige Kas voor Oorlogsschade :

4,75 % Obligaties, 3^e reeks, uitgege-
ven van 1 januari tot 30 sept. 1956 fr. 1.263.927.000

C. — *Belgisch Kongo :*

4 1/4 % Lening 1956-1971 fr. 2.100.000.000

D. — *Steden en provincies :*

Antwerpen — 4 1/4 % Lening 1956-
1971 fr. 750.000.000

Gent — 4 1/2 % Lening 1956-
1971 fr. 450.000.000

Antwerpen — 4 1/2 % Lening 1956-
1970 fr. 750.000.000

Brussel — 4 1/2 % Lening 1956-
1972 fr. 600.000.000

Luik — 4 1/2 % Lening 1956-
1970 fr. 650.000.000

Provincie Luik — 4 1/2 % Lening
1956-1971 fr. 350.000.000

De uitgften welke het voorwerp niet hebben uitgemaakt van een openbare inschrijving zijn niet in bovenvermelde leningen begrepen.

Wat de door de parastatale instellingen in *franken* uitgegeven en door de Staat gewaarborgde leningen betreft, is de totale omloop van de schuld, met inbegrip van de bij openbare inschrijving uitgegeven leningen waarvan de Staat de last van de financiële dienst niet draagt, van 64.996 miljoen op 31 december 1954 tot 73.454 miljoen op 31 december 1955 en tot 81.658 miljoen op 30 september 1956 gestegen; zij is dus netto met 8.459 miljoen toegenomen tijdens het jaar 1955 en met 8.203 miljoen tijdens de eerste drie kwartalen van het jaar 1956.

* * *

Heeft het plaatsen van deze overheidsleningen grote invloed uitgeoefend op de Belgische kapitaalmarkt?

De *binnenlandse* schuld van de Staat is tijdens de eerste negen maanden van 1956 met 5,2 miljard toegenomen.

De door de Staat gewaarborgde *binnenlandse* schuld is tijdens hetzelfde tijdperk met 8,2 miljard toegenomen.

De uitgften gedaan tijdens het eerste kwartaal van het jaar, tegen de rentevoet van 4 1/4 % kenden een volledig succes.

Te beginnen met de lening van de stad Antwerpen (750 miljoen, 4 1/4 %, 10/15 jaar), op de markt gebracht op 7 mei, ging het emitteren moeilijker. Konden evenwel nog tegen de rentevoet van 4 1/4 % geplaatst worden: een lening van Belgisch Kongo (2.100 miljoen) een lening van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (1.600 miljoen) en de lening van de Staat 1956/73 waarvan het bedrag beperkt werd tot 3 1/2 miljard.

Daar in de loop van de zomer de rentemarkt enige aarzeling en de kapitaalmarkt zekere slapheid begonnen te vertonen, moest de rentevoet van onderstaande emissies tot 4,50 % opgevoerd worden :

Emprunt 4 1/4 % 1956-1961 de la
Caisse Nationale de Crédit profession-
nel fr. 150.000.000

Caisse autonome des dommages de guerre :

Obligations 4,75 % 3^e série émises
du 1^{er} janvier au 31 septembre 1956 fr. 1.263.927.000

C. — *Congo belge :*

Emprunt 4 1/4 % 1956-1971 ... fr. 2.100.000.000

D. — *Villes et provinces :*

Anvers — Emprunt 4 1/4 % 1956-
1971 fr. 750.000.000

Gand — Emprunt 4 1/2 % 1956-
1971 fr. 450.000.000

Anvers — Emprunt 4 1/2 % 1956-
1970 fr. 750.000.000

Bruxelles — Emprunt 4 1/2 % 1956-
1972 fr. 600.000.000

Liège — Emprunt 4 1/2 % 1956-
1970 fr. 650.000.000

Province de Liège — Emprunt
4 1/2 % 1956-1971 fr. 350.000.000

Ces emprunts ne comprennent pas les émissions qui n'ont pas fait l'objet d'une souscription publique.

En ce qui concerne les emprunts en *francs* émis par les organismes parastataux garantis par l'Etat, l'encours total de la dette, comprenant les emprunts émis par souscription publique et dont la charge du service financier n'est pas supportée par l'Etat, est passé de 64.996 millions au 31 décembre 1954 à 73.454 millions au 31 décembre 1955 et à 81.658 millions au 30 septembre 1956, soit un accroissement net de 8.459 millions pour l'année 1955 et de 8.203 millions pour les trois premiers trimestres de l'année 1956.

* * *

Le placement de ces émissions des pouvoirs publics a-t-il exercé une grande influence sur le marché belge de capitaux?

L'accroissement net de la dette *intérieure* de l'Etat est, pour les 9 premiers mois de 1956, de 5,2 milliards.

L'accroissement de la dette *intérieure* garantie par l'Etat, a été, pour la même période, de 8,2 milliards.

Les émissions effectuées pendant le premier trimestre de l'année au taux d'intérêt de 4 1/4 % ont rencontré un plein succès.

A partir de l'emprunt de la Ville d'Anvers (750 millions, 4 1/4 %, 10/15 ans) lancé le 7 mai, les émissions ont été plus difficiles. Il a cependant été possible de placer au taux d'intérêt de 4 1/4 %: un emprunt du Congo belge (2.100 millions) un emprunt de la Société Nationale des Chemins de fer belges (1.600 millions) et l'emprunt de l'Etat 1956-1973 dont le montant avait été limité à 3 1/2 milliards.

Au cours de l'été, le marché des rentes ayant commencé à marquer quelque hésitation et un certain resserrement du marché des capitaux s'étant manifesté, il devint nécessaire de relever à 4,50 % le taux d'intérêt des émissions suivantes :

		miljoen
Stad Gent	: Lening 4 1/2 % 1956-1971 ...	450
Stad Luik	: Lening 4 1/2 % 1956-1970 ...	650
Provincie Luik	: Lening 4 1/2 % 1956-1971 ...	350
Stad Antwerpen	: Lening 4 1/2 % 1956-1970 ...	750
Stad Brussel	: Lening 4 1/2 % 1956-1972 ...	600

Deze emissies, welke meestendeels schuldvernieuwingen waren, werden volledig geplaatst.

Op het huidig ogenblik (October 1956) blijft de rentenmarkt zeer dicht bij het evenwicht, maar tegen koersen die rekening houden met de verhoging van de geldprijs, verhoging die tot uiting komt in de meeste landen.

Blijkens zekere inlichtingen bedroeg het bedrag van de door de private sector in de eerste vijf maanden van 1956 bij openbare inschrijving gedane emissies 2,8 milliard frank, tegen 1,6 milliard voor de overeenstemmende periode van 1955.

Neemt men het cijfer 100 als basis op 9 mei 1940, dan was de algemene index van de aandelen 375,1 op 30 december 1954 en bedroeg het 422,4 op 29 december 1955 en 427,4 op 27 september 1956.

Voor de onderstaande rubrieken is de index :

	op 30 dec. 1954	op 29 dec. 1955	op 27 sept. 1956
Banken	393	459,6	461,9
Metaalnijverheid	310,8	320,3	353,4
Koolmijnen	230	271,4	277,5
Bouwnijverheid	491,6	640,2	717,6
Textielnijverheid	276,3	234	224,7
Koloniale waarden	953,2	1.063,1	914,6
Glasblazerijen	279,8	278,6	262
Petroleum	1.509,3	2.866,9	2.805,9

* * *

Bondige gegevens aangaande het ritme, de lasten en de aard van de Staatsschuld.

Tabel I duidt, in miljoenen franken, per categorie van schuld, het bedrag aan van de Staatsschuld op 31 december voor ieder jaren 1951 tot 1955 en op 30 september 1956; het ritme van de aangroei ervan wordt in het antwoord op vraag n° 45 gegeven.

In tabel II worden in detail, in miljoenen franken, voor elk van de dienstjaren 1951 tot 1955, de werkelijke lasten per categorie van schuld en de raming van de lasten volgens de begrotingskredieten (met inbegrip van de bijkredieten) voor het dienstjaar 1956 en het dienstjaar 1957 weergegeven.

Het ritme van de jaarlijkse vermeerdering van de lasten van de Staatsschuld is hieronder, in miljoenen franken, aangeduid :

	Bedrag van de lasten	Vermeerdering
Dienstjaar 1951	8.386	—
Dienstjaar 1952	10.326	1.940
Dienstjaar 1953	10.869	543
Dienstjaar 1954	11.779	910
Dienstjaar 1955	13.731	1.952
Dienstjaar 1956	14.896	1.165
Dienstjaar 1957	15.967	1.071

Het bedrag van de aflossingslast der geconsolideerde schulden gaat bestendig in stijgende lijn: van 1.306 miljoen in 1951 is zij achtereenvolgens gestegen tot 2.915 mil-

	Millions
Ville de Gand : Emprunt 4 1/2 % 1956-1971 ...	450
Ville de Liège : Emprunt 4 1/2 % 1956-1970 ...	650
Prov. de Liège : Emprunt 4 1/2 % 1956-1971 ...	350
Ville d'Anvers : Emprunt 4 1/2 % 1956-1970 ...	450
Bruxelles : Emprunt 4 1/2 % 1956-1972 ...	600

Ces émissions, qui représentaient pour une large part des renouvellements, ont été entièrement couvertes.

A l'heure actuelle (octobre 1956) le marché des rentes reste très proche de l'équilibre, mais à des cours qui tiennent compte du renchérissement du loyer de l'argent, renchérissement qui se manifeste dans la plupart des pays.

Selon certains renseignements, le montant des émissions par souscription publique effectuées par le secteur privé s'est élevé pendant les 5 premiers mois de 1956 à 2,8 milliards contre 1,6 milliard pour la période correspondante de 1955.

L'indice général des actions en prenant comme base 100 au 9 mai 1940, s'établissait au 30 décembre 1954 à 375,1 pour passer au 29 décembre 1955 à 422,4 et au 27 septembre 1956 à 427,4.

L'indice pour les rubriques ci-dessous est le suivant :

	30 déc. 1954	29 déc. 1955	27 sept. 1956
Banques	393	459,6	461,9
Métallurgiques	310,8	320,3	353,4
Charbonnages	230	217,4	277,5
Construction	491,6	640,2	717,6
Textiles	276,3	234	224,7
Coloniales	953,2	1.063,1	914,6
Verreries	279,8	278,6	262
Pétroles	1.509,3	2.866,9	2.805,9

* * *

Données succinctes concernant le rythme, les charges et la nature de la Dette publique.

Le tableau I indique en millions de francs, par catégorie de dette, le montant de la Dette publique au 31 décembre de chacune des années 1951 à 1955 et au 30 septembre 1956; le rythme de son accroissement est donné dans la réponse à la question n° 45.

Le tableau II donne en millions de francs, pour chacun des exercices 1951 à 1955, le détail des charges réelles par catégories de dettes et l'estimation des charges d'après les crédits budgétaires (y compris les crédits supplémentaires) pour l'exercice 1956 et l'exercice 1957.

Le rythme d'accroissement annuel des charges de la Dette publique est indiqué ci-dessous, en millions de francs :

	Montant des charges	Accroissement
Exercice 1951	8.386	—
Exercice 1952	10.326	1.940
Exercice 1953	10.869	543
Exercice 1954	11.779	910
Exercice 1955	13.731	1.952
Exercice 1956	14.896	1.165
Exercice 1957	15.967	1.071

Le montant des charges d'amortissement des dettes consolidées est en progression constante: de 1.306 millions en 1951, elles sont passées successivement à 2.915 millions,

joen, 3.555 miljoen, 4.066 miljoen, 5.001 miljoen, 5.442 miljoen voor de respectieve dienstjaren 1952, 1953, 1954, 1955 en 1956, terwijl de ramingen voor het dienstjaar 1957, 6.228 miljoen frank bedragen.

Het is interessant te onderstrepen dat deze aflossingen een steeds meer en meer belangrijk percentage in het geheel van de lasten van de schuld innemen.

Dienstjaar	Totale lasten van de schuld (miljoen frank)	Aflossingslast (miljoen frank)	Percentage van de aflossing ten opzichte van de totale lasten
1951	8.386	1.306	15,6
1952	10.326	2.915	28,2
1953	10.869	3.555	32,7
1954	11.779	4.066	34,5
1955	13.731	5.001	36,5
1956	14.896	5.442	36,5
1957	15.967	6.228	39

Tabel I.

Aard van de Rijksschuld.

(Omloop in miljoenen frank nominaal kapitaal.)

3.555 millions, 4.066 millions, 5.001 millions, 5.442 millions, respectivement pour les exercices 1952, 1953, 1954, 1955 et 1956, les estimations pour l'exercice 1957 s'établissant à 6.228 millions de francs.

Il est intéressant de souligner que ces amortissements prennent un pourcentage de plus en plus important dans l'ensemble des charges de la dette.

Exercices	Charges totales de la Dette (millions de francs)	Charges d'amortissement (millions de francs)	Pourcentage d'amortissement comparativement aux charges totales
1951	8.386	1.306	15,6
1952	10.326	2.915	28,2
1953	10.869	3.555	32,7
1954	11.779	4.066	34,5
1955	13.731	5.001	36,5
1956	14.896	5.442	36,5
1957	15.967	6.228	39

Tableau I.

Nature de la Dette publique.

(Circulation en millions de francs de capital nominal.)

	Toestand op 31 december Situation au 31 décembre 1951	Toestand op 31 december Situation au 31 décembre 1952	Toestand op 31 december Situation au 31 décembre 1953	Toestand op 31 december Situation au 31 décembre 1954	Toestand op 31 december Situation au 31 décembre 1955	Toestand op 30 september Situation au 30 septembre 1956	
Geconsolideerde :							Consolidée :
a) Binnenlandse	115.377	127.922	139.188	165.083	171.466	178.820	a) Intérieure.
b) Buitenlandse	13.696	14.276	14.578	15.666	17.372	17.236	b) Extérieure.
	129.073	142.198	153.766	180.749	188.838	196.056	
Op halflange termijn :							A moyen terme :
a) Binnenlandse	35.983	31.249	33.098	25.817	25.851	24.007	a) Intérieure.
b) Buitenlandse	1.400	3.341	2.567	2.039	2.055	1.317	b) Extérieure.
	37.383	34.590	35.665	27.856	27.906	25.314	
Op korte termijn :							A court terme :
a) Binnenlandse	87.355	88.281	88.296	85.022	89.984	89.693	a) Intérieure.
b) Buitenlandse	758	1.251	4.543	4.600	4.870	5.513	b) Extérieure.
	88.113	89.532	92.839	89.622	94.854	95.206	
Totale :	254.569	266.320	282.270	298.227	311.598	316.586	Totaux :

Tabel II.

Last (in miljoenen frank) van de Rijksschuld
voor de jaren 1951 tot 1957.

Tableau II.

Charges (en millions de francs) de la Dette publique
pour les années 1951 à 1957.

	1951		1952		1953		1954		1955		1956		1957		
	Interessen Intérêts	Aflossing Amort.	Interessen Intérêts	Aflossing Amort.	Interessen Intérêts	Aflossing Amort.	Interessen Intérêts	Aflossing Amort.	Interessen Intérêts	Aflossing Amort.	Interessen Intérêts	Aflossing Amort.	Interessen Intérêts	Aflossing Amort.	
I. Geconsolideerde schuld :															I. Dette consolidée :
a) Binnenlandse.	2.786	858	2.913	2.373	3.540	2.988	3.991	3.492	5.162	4.394	5.735	4.837	5.968	5.546	a) Intérieure.
b) Buitenlandse	326	448	371	542	421	567	427	574	552	607	579	605	581	682	b) Extérieure.
	3.112	1.306	3.284	2.915	3.961	3.555	4.418	4.066	5.714	5.001	6.314	5.442	6.549	6.228	
	4.418		6.199		7.516		8.484		10.715		11.756		12.777		
II. Schuld op halfjare en korte termijn :															II. Dette à moyen terme et à court terme :
a) Binnenlandse.	2.537	705	2.576	573	2.451	134	2.382	145	2.232	112	2.316	170	2.329	170	a) Intérieure.
b) Buitenlandse	78	68	163	63	194	30	199	12	235	9	197	—	225	—	b) Extérieure.
	2.615	773	2.739	636	2.645	164	2.581	157	2.467	121	2.513	170	2.554	170	
	3.388		3.375		2.809		2.738		2.588		2.683		2.724		
III. Andere lasten :	580		752		544		557		428		457		466		III. Autres charges :
Totalen : ...	8.386		10.326		10.869		11.779		13.731		14.896		15.967		Totaux :

Vergelijking tussen de evolutie der Rijksschuld in de voornaamste Westeuropese landen.

Voor de vergelijking van de evolutie van de Rijksschuld werden enkele West-Europese buurlanden genomen evenals de Verenigde Staten van Amerika. De West-Duitse Bondsrepubliek werd niet in de vergelijking betrokken omwille van de gans bijzondere toestand van de rijksschuld in dat land. Inderdaad, de beschikbare gegevens over de schuld van de Bondsrepubliek hebben alleen betrekking op de schuld aangegaan sinds de munthervorming (1948 juli).

Dikwijls ziet men de rijksschuld in verhouding tot het nationaal inkomen; deze techniek is bijzonder aangepast voor een vergelijking met andere landen.

Rijksschuld

(in milliarden nationale munteenheden).

	1953 — 1953	Nat. inkomen — Revenu national	% — %	1955 — 1955	Nat. inkomen — Revenu national	% — %	
België	290	310	94 %	311	366	85 %	Belgique.
Nederland... ..	23,5	17,8	131 %	19,7	22,5	87 %	Pays-Bas.
Frankrijk	5.417,0	10.200	53 %	5.754	12.440	46 %	France.
Engeland	26,6	13,5	196 %	27,2	16,6	164 %	Angleterre.
Verenigde Staten v. Amerika	275	302	91 %	281	324	86 %	Etats-Unis d'Amérique.

Met uitzondering van Nederland, is de rijksschuld in al de beschouwde landen gestegen gedurende de periode gaande van einde 1953 tot begin 1956.

Dank zij belangrijke begrotingsoverschotten, voortvloeiende uit hoge belastingsinkomsten, is Nederland erin geslaagd zijn rijksschuld (soms door vervroegde aflossingen) te verminderen.

Alhoewel in de overige landen de rijksschuld in absolute cijfers is gestegen, is zij toch in die landen gedaald in verhouding tot het nationaal inkomen.

De verhouding tot het nationaal inkomen is praktisch dezelfde in België (85 %) de V. S. A. (86 %) en Nederland (87 %).

In Engeland is de rijksschuld — in procenten van het nationaal inkomen — bijna het dubbele, in Frankrijk echter iets meer dan de helft van de schuld van de drie in vorige paragraaf vermelde landen.

De uitzonderlijke toestand van Frankrijk is te verklaren door de belangrijke muntontwaarding in dat land.

* * *

Examen comparatif de l'évolution de la Dette publique dans les pays les plus importants d'Europe occidentale.

Nous avons pris, comme points de comparaison de l'évolution de la dette publique, quelques pays voisins d'Europe occidentale, ainsi que les Etats-Unis d'Amérique. La République fédérale d'Allemagne occidentale n'a pas été prise en considération, à cause de la situation tout à fait particulière de la dette publique dans ce pays. En effet, les éléments disponibles en ce qui concerne la dette de la République fédérale se rapportent tous à la dette contractée depuis la réforme monétaire (juillet 1948).

Souvent, l'on considère la dette publique proportionnellement au revenu national: cette technique est particulièrement indiquée lorsqu'on fait une comparaison avec d'autres pays.

Dette publique

(en milliards d'unités monétaires nationales).

A l'exception des Pays-Bas, tous les pays considérés ont vu augmenter leur dette publique au cours de la période allant de fin 1953 jusqu'au début de 1956.

Grâce à des excédents budgétaires importants, résultant de recettes fiscales élevées, les Pays-Bas ont su réduire leur dette publique (parfois au moyen de remboursement anticipés).

Quoique dans les autres pays la dette publique, exprimée en chiffres absolus, soit augmentée, elle a pourtant diminué dans ces pays par rapport au revenu national.

Le pourcentage par rapport au revenu national est sensiblement le même en Belgique (85 %), aux Etats-Unis (86 %) et aux Pays-Bas (87 %).

En Angleterre, la dette publique — en pourcentage du revenu national — est presque le double, mais en France à peine plus que la moitié de la dette des trois pays cités au paragraphe précédent.

La situation exceptionnelle de la France s'explique par la dévaluation monétaire importante dans ce pays.

* * *

Verdeling van de Staatsbijdrage aan de verschillende soorten van onderwijs in 1956 en 1957 (in duizendtallen).

Répartition des subsides de l'Etat aux différentes catégories d'enseignement en 1956 et 1957 (en milliers).

	Staat Etat		Privaat Privé		Prov. en gemeentelijk Prov. et communal		Totaal Total		
	1956	1957	1956	1957	1956	1957	1956	1957	
Lager Onderwijs... ..	—	—	1.968.641	2.009.515	1.829.372	1.881.307	3.798.013	3.890.822	Enseignement primaire.
Normaal Onderwijs... ..	182.066	192.371	99.113	99.115	33.014	33.118	314.193	324.604	Enseignement normal.
Middelbaar Onderwijs... ..	1.720.538	1.850.103	361.327	361.610	91.346	91.288	2.173.211	2.303.001	Enseignement moyen.
Hoger Onderwijs... ..	417.833	462.582	209.005	228.070	18.373	19.796	645.211	710.448	Enseignement supérieur.
Technisch Onderwijs... ..	323.356	355.195	1.023.307	1.067.148	511.975	534.403	1.858.638	1.956.746	Enseignement technique.
Kunstonderwijs... ..	63.764	68.734	2.025	2.026	38.031	38.037	103.820	108.797	Enseignement artistique.
Studiebeurzen... ..	13.500	18.000	26.500	35.000	13.000	18.000	53.000	71.000	Bourses d'études.
Totalen... ..	2.721.057	2.946.985	3.689.918	3.802.484	2.535.111	2.615.949	8.946.086	9.365.418	Totaux.

N.B. — De gegevens vermeld in de kolommen 1956 zijn geput uit de begroting aangepast met het niet geamendeerd bijblad.

N.B. — Les montants fournis dans les colonnes 1956 sont extraits du budget ajusté par le feuillet non amendé de crédits supplémentaires.

* * *

* * *

Overzicht van de voornaamste toelagen aan ondergeschikte besturen.

Aperçu des principales subventions aux administrations subordonnées.

Hieronder volgen de voornaamste toelagen voor 1957 aan de ondergeschikte besturen.

Les principales subventions aux pouvoirs subordonnés pour 1957 sont reprises ci-dessous.

(in duizendtallen)

(en milliers de francs).

Art. 22-1. — Gemeentefonds van openbare onderstand : 1.240.250.

Art. 22-1. — Fonds communal d'assistance publique : 1.240.250.

Art. 22-2. — Fonds der gemeenten : 4.912.600.

Art. 22-2. — Fonds des communes : 4.912.600.

Art. 22-3. — Fonds der provinciën : 816.750.

Art. 22-3. — Fonds des provinces : 816.750.

Art. 22-4. — Bijzondere hulp aan de Grote Steden : 600.000.

Art. 22-4. — Aide spéciale en faveur des grandes villes : 600.000.

Art. 22-12. — Bijwedden aan gemeenteonderwijzers : 250.000.

Art. 22-12. — Supplément de traitement aux instituteurs communaux : 250.000.

* * *

* * *

Enkele overzichtelijke gegevens inzake de jongste evolutie van de geldomloop, de ontwikkeling van de industriële produktie, de prijzen en de lonen.

Aperçu général de l'évolution récente de la circulation monétaire, de la production industrielle, des prix et des salaires.

Voor een vergelijking tussen de geldomloop enerzijds en anderzijds de industriële produktie, de prijzen en de lonen werd tot in 1950 teruggegaan. Het jaar 1953 werd aangehouden als basisjaar; als basis werden volgende gegevens genomen :

La comparaison entre la circulation monétaire, d'une part, et la production industrielle, les prix et les salaires, d'autre part, remonte à l'année 1950. L'année de référence est l'année 1953; les éléments suivants ont servi de base :

1) geldstock — opgemaakt door de Nationale Bank van België;

1) stock monétaire — établi par la Banque Nationale de Belgique;

Geldstock

(in milliarden Belgische franken).

Stock monétaire

(en milliards de francs belges).

Datum Date	Biljetten en munt van de Schatkist — Billets et monnaies du Trésor	Biljetten van de N. B. B. — Billets de la B. N. B.	Geldmiddelen in het bezit van de Schatkist en de onder- geschikte besturen — Moyens de paiement en possession du Trésor et des pouvoirs subordonnés	Lopende rekeningen bij de N. B. B. — Comptes courants à la B. N. B.	Postchek — Avoirs en C. C. P.	Deposito's bij banken en parastatale instellingen — Dépôts dans les banques et établisse- ments parastataux	Totaal Total (1)	Index Index
31-12-1950	5,1	88,6	6,5	1,0	17,6	38,7	156,1	86,5
31-12-1951	5,6	95,0	7,4	0,7	18,2	43,1	168,5	93,7
31-12-1952	5,9	97,8	7,4	0,7	18,2	46,4	174,5	96,7
31-12-1953	5,9	101,6	7,1	0,6	19,9	46,8	180,3	100,0
31-12-1954	5,9	102,7	7,4	0,5	20,6	48,4	183,6	101,8
31-12-1955	5,6	107,6	7,9	0,6	21,0	52,5	192,7	106,7
30- 6-1956	5,4	108,4	6,7	0,3	22,6	54,1	195,1	108,4

(1) Het totaal werd opgemaakt na aftrekking van het liggende geld bij de geldscheppende instellingen.

2) industriële productie : indices opgemaakt :

a) door het Ministerie van Economische Zaken;

b) door het « Institut de Recherches Economiques et Sociales » van Leuven;

c) door A. G. E. F. I.

Algemene index van de industriële productie.

Data	Ministerie van Economische Zaken 1953 = 100	I. R. E. S. Leuven 1953 = 100	Index A. G. E. F. I. 1953 = 100
1950	—	93,4	89,6
1951	—	106,—	102,1
1952	—	101,—	94,6
1953	100,—	100,—	100,—
1954	102,—	105,5	103,2
1955	108,—	115,8	118,1
Juni 1956	118,—	126,7	117,7

3) de prijzen : indices van groot- en kleinhandelsprijzen, opgemaakt door het Ministerie van Economische Zaken.

(1) Le total a été calculé, déduction faite des encaisses du système bancaire.

2) production industrielle : indices élaborés :

a) par le Ministère des Affaires Economiques;

b) par l' « Institut de Recherches Economiques et Sociales » de Louvain;

c) par l'A. G. E. F. I.

Indice général de la production industrielle.

Dates	Ministère des Affaires Economiques 1953 = 100	I. R. E. S. Louvain 1953 = 100	Indice A. G. E. F. I. 1953 = 100
1950	—	93,4	89,6
1951	—	106,—	102,1
1952	—	101,—	94,6
1953	100,—	100,—	100,—
1954	102,—	105,5	103,2
1955	108,—	115,8	118,1
Juin 1956	118,—	126,7	117,7

3) prix : index des prix de détail et des prix de gros, établis par le Ministère des Affaires Economiques.

Prijsindex.

Data	Groothandels- prijzen Index Ministerie van Economische Zaken 1953 = 100	Kleinhandelsprijzen Index Ministerie van Economische Zaken	
		1936-38 = 100	1953 = 100
December 1950...	94,—	383,8	—
December 1951...	114,—	422,4	—
December 1952...	107,—	416,5	—
December 1953...	100,—	418,4	100,—
December 1954...	98,9	—	100,6
December 1955...	101,—	—	102,2
Juni 1956	102,7	—	103,6

4) de lonen : hiervoor is spijtig genoeg geen representatieve index beschikbaar. Om toch enige aanduidingen te hebben omtrent de evolutie van de lonen werd gebruik gemaakt van de loonindex opgemaakt door de Nationale Bank van België (tot in 1955).

(Basis 1936-1938 = 100).

Einde 1950	439
Einde 1951	486
Einde 1952	484
Einde 1953	493
Einde 1954	507
Einde 1955	522

Samenvattend krijgt men volgend overzicht :

	Geldomloop N. B. B.	Industriële productie M. E. Z.	Groothan- delsprijzen M. E. Z.	Kleinhan- delsprijzen M. E. Z.
1953... ..	100,—	100,—	100,—	100,—
1954... ..	101,8	102,—	98,9	100,6
1955... ..	106,7	108,—	101,—	100,2
1956 (juni)...	108,4	118,—	102,7	103,6

Globaal kan men daaruit afleiden dat de evolutie van de geldomloop het midden houdt tussen de stijging van de productie en de stijging van de prijzen. De relatie tussen de geldomloop en de industriële productie is blijkbaar het grootste.

VI. — BESLUITEN.

De meerderheid vat hare besluiten aldus samen :

1. — De regering heeft er blijkbaar aangehouden met het oog op de bespreking der Rijksmiddelenbegroting 1957, een zo uitvoerig mogelijke documentatie ter beschikking te stellen. Bovendien werd een prijzenswaardige en succesrijke poging gedaan om de budgetaire documenten, zoals verleden jaar, tijdig aan de parlementsleden over te maken.

Index des prix.

Dates	Prix de gros Index Ministère des Affaires Economiques 1953 = 100	Prix de détail Index Ministère des Affaires Economiques	
		1936-38 = 100	1953 = 100
Décembre 1950...	94,—	383,8	—
Décembre 1951...	114,—	422,4	—
Décembre 1952...	107,—	416,5	—
Décembre 1953...	100,—	418,4	100,—
Décembre 1954...	98,9	—	100,6
Décembre 1955...	101,—	—	102,2
Juin 1956	102,7	—	103,6

4) Salaires : malheureusement, nous ne disposons pas d'un index représentatif. Afin d'avoir quelques indications au sujet de l'évolution des salaires, on a fait usage de l'index des salaires publié par la Banque Nationale de Belgique (jusqu'en 1955).

(Base 1936-1938 = 100).

Fin 1950	439
Fin 1951	486
Fin 1952	484
Fin 1953	493
Fin 1954	507
Fin 1955	522

En résumé, la situation se présente comme suit :

	Circulation monétaire B. N. B.	Production industrielle M. A. E.	Prix de gros M. A. E.	Prix de détail M. A. E.
1953... ..	100,—	100,—	100,—	100,—
1954... ..	101,8	102,—	98,9	100,6
1955... ..	106,7	108,—	101,—	100,2
1956 (juin)...	108,4	118,—	102,7	103,6

Globalement, on peut en conclure que l'évolution de la circulation monétaire tient le milieu entre l'augmentation de la production et celle des prix. Il semble évident que la relation entre la circulation monétaire et la production industrielle soit la plus grande.

VI. — CONCLUSIONS.

La majorité résume ses conclusions comme suit :

1. — De toute évidence, le Gouvernement a tenu à fournir une documentation aussi complète que possible en vue de l'examen du budget des Voies et Moyens pour 1957. En outre, comme l'année dernière, un effort méritoire, couronné de succès, a été fait en vue de transmettre les documents budgétaires en temps utile aux parlementaires. Cela

Dit zal opnieuw toelaten zoveel mogelijk te verzaken aan het stelsel der voorlopige twaalfden. Hierdoor wordt een op prijs te stellen bijdrage geleverd tot een terugkeer naar een daadwerkelijk parlementair toezicht op de Staatsuitgaven.

2. — De grondslagen der Rijksmiddelenbegroting blijken gezond te zijn. De ervaring heeft reeds geleerd dat de heer Minister van Financiën bij het opstellen van zijn budgetaire ramingen steeds omzichtig tewerk gaat. Tot nog toe zijn zijn vooruitzichten dan ook nooit door de gebeurtenissen in het gedrang gebracht, integendeel. Blijkbaar mag men dan ook, voor 1957, volle vertrouwen hebben in de ernst der gemaakte schattingen.

3. — Voor het eerst wordt een begroting ingediend die reeds in haar oorspronkelijke vorm meer dan 100 miljard frank aan uitgaven voorziet. Dit zal stellig door velen betreurd worden. Maar eerlijkheidshalve zal men toch moeten erkennen dat ook onder vorige regeringen de staatsuitgaven steeds maar zijn aangegroeid. Sedert het einde van de oorlog schat men de jaarlijkse vermeerdering der staatsuitgaven op nagenoeg 4 miljard. Niemand zal willen betwisten dat het overgrote deel van deze bijkomende uitgaven gegaan zijn naar de sociale sector. Slechts weinigen zullen trouwens niet aanvaarden dat ook de arbeidende klasse en de gepensioneerden moeten deelachtig worden gemaakt aan de steeds aangroeiende nationale welvaart.

Bovendien kan worden aangevoerd dat de aangroei van de staatsuitgaven slechts gelijke tred houdt met de aangroei van het nationaal inkomen, zodat de vroeger bestaande verhouding « Staatsuitgaven-nationaal inkomen » ook thans nog steeds geëerbiedigd blijft.

4. — Het valt zeker ook te waarderen dat de regering er in gelukt is het ritme van de aangroei der Rijksschuld te vertragen. De jaarlijkse schuldenlast heeft inderdaad vormen aangenomen die tot grote waakzaamheid moeten aanzetten. De regering mag dan ook geluk gewenst met haar politiek die er op gericht is deze aangroei te remmen.

5. — Tevens zal worden op prijs gesteld dat de heer Minister van Financiën een bijzondere poging doet om het parlement een juister inzicht te bezorgen in het budgetair beleid van de instellingen van openbaar nut, wier optreden de financiële politiek van het land steeds ruimer gaat beïnvloeden. Een streng toezicht vanwege de regering is hier zeker gewenst.

6. — Een groot gedeelte van de besprekingen der Commissie is gewijd geworden aan de regeringspolitiek inzake prijzen en lonen. Dit is allicht te begrijpen.

Het staat inderdaad vast dat de regering haar budgetair beleid 1957 thans reeds heeft uitgestippeld, in het raam van de maatregelen, die zij in de strijd tegen de inflatie, heeft genomen of nog zal nemen.

Ook kan er niet aan getwijfeld worden dat het budgetair evenwicht voor 1957 mede zal bepaald worden door de omvang van het succes, dat de regering inzake haar nieuwe politiek van prijzen en lonen zal behalen.

7. — Tenslotte zal ook de evolutie van de economische toestand van grote betekenis zijn voor het welzijn van een budgetaire politiek die het land weliswaar een zware inspanning oplegt maar die, naar alles er op wijst, toch zijn financiële en economische mogelijkheden niet blijkt te overtreffen.

* * *

permettra de renoncer, autant que possible, au système des douzièmes provisoires. Voilà une contribution appréciable en vue d'un retour au contrôle parlementaire effectif des dépenses publiques.

2. — Il apparaît que le budget des Voies et Moyens est basé sur des données solides. L'expérience a déjà prouvé que, dans l'élaboration des prévisions budgétaires, M. le Ministre des Finances fait toujours preuve de circonspection. Jusqu'à présent, les prévisions n'ont jamais été compromises par les événements, au contraire. Aussi, on peut se fier pleinement aux estimations faites pour l'année 1957.

3. — C'est la première fois qu'un budget initial prévoit des dépenses supérieures à 100 milliards de francs. Nombreux seront ceux qui le regretteront. Mais, en toute équité, il faut reconnaître que sous les gouvernements précédents les dépenses ont également augmenté sans cesse. Depuis la fin de la guerre, l'accroissement annuel des dépenses publiques est estimé à 4 milliards environ. Personne ne contestera que la plus grande partie de ces dépenses aient été destinées au secteur social. D'autre part, rares sont ceux qui ne veulent pas admettre que les travailleurs et les pensionnés doivent participer à l'augmentation constante de la prospérité nationale.

En outre, on peut affirmer que l'accroissement des dépenses publiques ne fait que suivre l'augmentation du revenu national, de sorte que le rapport antérieur entre les « dépenses de l'Etat et le revenu national » est toujours observé.

4. — Ce qui mérite certainement d'être également souligné, c'est que le Gouvernement est parvenu à freiner le rythme d'accroissement de la dette publique. La charge annuelle de la dette a pris, en effet, une telle extension qu'une grande vigilance s'impose. Il y a donc lieu de féliciter le Gouvernement de sa politique qui tend à freiner cet accroissement.

5. — On appréciera également que M. le Ministre des Finances fait un effort spécial pour donner au Parlement une idée plus exacte de la politique budgétaire des organismes d'intérêt public, dont les activités exercent une influence toujours grandissante sur la politique financière du pays. Un contrôle sévère du Gouvernement est sans doute souhaitable dans ce domaine.

6. — Pour des raisons que l'on comprendra aisément, une grande partie des débats de la Commission a été consacrée à la politique gouvernementale en matière de prix et salaires.

En effet, il est certain que le Gouvernement a tracé dès à présent sa politique budgétaire pour 1957, dans le cadre des mesures qu'il a prises ou qu'il envisage dans la lutte contre l'inflation.

Aussi, il est manifeste que l'équilibre budgétaire pour 1957 dépendra pour une part de l'ampleur du succès que remportera le Gouvernement par sa nouvelle politique de prix et salaires.

7. — Enfin, l'évolution de la situation économique jouera également un rôle important dans le succès d'une politique budgétaire qui impose incontestablement un grand effort au pays, mais qui, suivant toutes les indications, ne semble cependant pas dépasser ses moyens financiers et économiques.

* * *

De Rijksmiddelenbegroting voor het dienstjaar 1957 werd door de Commissie goedgekeurd met 13 tegen 6 stemmen.

Dit verslag werd met algemeenschap van stemmen goedgekeurd.

De Verslaggever,

F. GROOTJANS.

De Voorzitter,

F. VAN BELLE

La Commission a adopté le budget des Voies et Moyens pour l'exercice 1957 par 13 voix contre 6.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,

F. GROOTJANS.

Le Président,

F. VAN BELLE.

VRAGEN EN ANTWOORDEN.

VRAAG :

Welke zijn de begrotingsvooruitzichten inzake de financiële tussenkomsten van de Duitse Bondsrepubliek in de stationeringsuitgaven van de Belgische troepen.

ANTWOORD :

1. — Periode van 5 mei 1955 tot 4 mei 1956.

De financiële conventie bij het protocol op het opheffen van het bezettingsregime in de Duitse Bondsrepubliek stelt op 3,2 milliard D. M. de verplichtingen van de Bondsrepubliek vast inzake tussenkomst in het onderhoud van het geheel der vreemde troepen gestationneerd op haar gebied; deze som wordt verdeeld als volgt :

- 400.000.000 D. M. per maand, gedurende twee maand,
- 300.000.000 D. M. per maand, gedurende vier maand.
- 300.000.000 D. M. per maand, gedurende zes maand.

Het deel dat België toekomt in het bedrag van 3,2 milliard D. M. beloopt 270.266.000 D. M. (ongeveer 1/12), wat op basis van 1 D. M. voor 12 frank overeenstemt met 3.243.198.000 belgische frank.

Een eerste krediet werd voorzien in het aanpassingsfeuilleton voor het dienstjaar 1955 voor een bedrag van 1.720 miljoen. De aanvullende schijf is voorzien voor het dienstjaar 1956 voor een bedrag van 1.523.198.000 frank.

Naar gelang de comptabilisatie van de documenten van uitgaven op deze kredieten, rekent de thesaurie een gelijk bedrag in ontvangsten aan.

2. — Periode van 5 mei 1956 tot 31 maart 1957.

De overeenkomsten voor deze periode brengen het deel van België op 118 miljoen D. M. terug, hetzij op basis van 12 frank voor 1 D. M. op een bedrag van 1.416 miljoen. Zoals in de Algemene Toelichting staat vermeld, zullen de begrotingen voor 1956 en 1957 moeten aangepast worden om rekening te houden met de overeenkomsten.

3. — Periode volgend op 31 maart 1957.

Er werd nog geen beslissing getroffen voor deze periode; de bespreken. Intussen is het niet mogelijk een krediet ter zake in te krijgen tussen de belanghebbende Staten zullen ten gepaste tijde hervat schrijven.

VRAAG :

Welke zijn de geldelijke gevolgen van het verblijf van onze bezettingstroepen in Duitsland in 1957?

ANTWOORD :

Voor de op 6 mei 1956 ingaande periode, stelt de Bondsrepubliek, bij wijze van tussenkomst in de stationeringskosten van de in Duitsland verblijvende Belgische strijdkrachten, een bedrag van 118 miljoen DM ter beschikking van België, overeenkomstig de bepalingen van de Belgisch-Duitse overeenkomst van 20 juli 1956.

Volgens de huidige vooruitzichten, dekt dit bedrag de stationeringskosten tot 31 maart 1957; het vraagstuk van de inkrimping der uitgaven in kwestie maakt evenwel thans het voorwerp van een grondig onderzoek uit met het oog op een verlenging van de gebruiksduur der door de Bondsrepubliek toegekende DM en op de daarmee verband houdende vermindering van de in 1957, ten voordele van Landsverdediging, aan te vragen bijkredieten.

Onder deze voorwaarden kan het bedrag van gezegde bijkredieten op dit ogenblik zelfs niet benaderend worden bepaald, te meer daar nog generlei zekerheid bestaat nopens de vorm en de belangrijkheid van de latere eventuele bijdrage van de Bondsrepubliek tot de stationeringskosten van de vreemde strijdkrachten.

QUESTIONS ET REPONSES.

QUESTION :

Quelles sont les prévisions budgétaires relatives aux interventions financières de la République fédérale d'Allemagne Occidentale dans les dépenses de stationnement des troupes belges.

RÉPONSE :

1. — Période du 5 mai 1955 au 4 mai 1956.

La convention financière annexée au Protocole sur la cessation du régime d'occupation fixe à 3,2 milliards de D. M. les obligations de la République Fédérale, en matière d'intervention dans l'entretien de l'ensemble des troupes étrangères stationnées sur son territoire; cette somme se répartit comme suit :

- 400.000.000 de D. M. par mois, pendant deux mois,
- 300.000.000 de D. M. par mois, pendant quatre mois,
- 300.000.000 de D. M. par mois, pendant six mois.

La part de la Belgique dans ce montant de 3,2 milliards de D. M. est de 270.266.000 D. M. (environ 1/12), soit sur la base de 1 D. M. pour 12 francs, 3.243.198.000 francs belges.

Un premier crédit a été prévu dans le feuilleton d'ajustement pour l'exercice 1955, pour un montant de 1.720 millions. La tranche complémentaire est prévue dans le feuilleton d'ajustement pour l'exercice 1956, pour un montant de 1.523.198.000 francs.

Au fur et à mesure de la comptabilisation des pièces de dépenses sur ces crédits, la Trésorerie comptabilise un montant égal en recettes.

2. — Période du 5 mai 1956 au 31 mars 1957.

Les accords intervenus pour cette période ramènent la part de la Belgique à 118 millions de D. M., soit au cours de 12 francs pour 1 D. M., un montant de 1.416 millions. Comme il est signalé dans l'Exposé Général, les budgets de 1956 et de 1957 devront être ajustés pour tenir compte de l'accord intervenu.

3. — Période postérieure au 31 mars 1957.

Aucune décision n'a encore été prise pour cette période; les pourparlers entre les Puissances intéressées seront repris en temps voulu. Entretemps, il n'est pas possible d'inscrire un crédit à cet effet.

QUESTION :

Quelle est l'incidence financière du séjour en Allemagne, en 1957, de nos troupes d'occupation?

RÉPONSE :

Pour la période débutant le 6 mai 1956, la République Fédérale met à la disposition de la Belgique, au titre d'intervention dans les frais de stationnement des forces belges séjournant en Allemagne, un montant de 118 millions de DM, conformément aux dispositions de l'arrangement belgo-allemand du 20 juillet 1956.

Selon les prévisions actuelles, ce montant couvre les frais de stationnement jusqu'au 31 mars 1957; toutefois, le problème de la compression des dépenses en cause fait actuellement l'objet d'un examen approfondi en vue d'une prolongation de la durée d'utilisation des DM alloués par la République Fédérale et d'une réduction corrélative des crédits supplémentaires à solliciter, en 1957, au profit de la Défense nationale.

Dans ces conditions, le montant desdits crédits supplémentaires ne pourrait être déterminé en ce moment, même approximativement, d'autant plus qu'il n'existe encore aucune certitude concernant la forme et l'importance de la participation ultérieure éventuelle de la République Fédérale aux frais de stationnement des forces étrangères.

VRAAG :

Er wordt gevraagd een vergelijking te maken tussen de uitgaven der voornaamste instellingen van openbaar nut tijdens de periode 1946-1956.

ANTWOORD :

De wet van 16 maart 1954 betreffende den controle op sommige instellingen van openbaar nut is van toepassing op de begrotingen en de rekeningen der gecontroleerde instellingen vanaf het jaar 1955.

In die voorwaarden beschikt mijn departement niet over de nodige inlichtingen om de vergelijking van de uitgaven der bedoelde instellingen gedurende de laatste tien jaren op te maken.

Het derde deel van de Algemene Toelichting der begroting voor 1957 (blz. 77 en volgende), gewijd aan de instellingen van openbaar nut, bevat verschillende gegevens die toelaten zich een beeld te vormen van de ontwikkeling van de ontvangsten en uitgaven der gecontroleerde instellingen voor de jaren 1955, 1956 en 1957.

VRAAG :

De Regering weet zich geplaatst voor de noodzakelijkheid nog enkele belangrijke vraagstukken op te lossen.

Zij werden opgesomd in de Algemene Toelichting bij de Rijks-middelenbegroting 1957, blz. 27 (mijnwerkerspensioenen, kindertoeslagen, enz.).

Kan een raming worden gemaakt van de uitgaven die hieruit in 1957 zullen voortvloeien?

Sommige onopgeloste vraagstukken zullen immers niettemin bijkomende uitgaven vergen.

ANTWOORD :

Het is de Regering niet ontgaan dat belangrijke vraagstukken nog moeten opgelost worden.

Het is nochtans onmogelijk een raming te maken van de mogelijke uitgaven daar de geldelijke last zal afhangen van de aard zelf van de voorgenomen oplossingen.

Deze gegevens zijn thans nog niet bekend.

In de lijn van de jongst getroffen maatregelen inzake bezuiniging kan thans alleen worden verklaard dat de oplossingen in de eerste plaats zullen moeten gezocht worden in geschikte organisatiemaatregelen, reglementeringen, uitsluiting van misbruiken en tussenkomst van de baathebbenden zelf.

VRAAG :

Welke zijn de voornaamste problemen van de Thesaurie die men in 1957 verwacht en welke oplossing denkt men er aan te moeten geven?

ANTWOORD :

Het hoofdprobleem inzake Thesaurie is op de geschikte tijdstippen over de nodige gelden te kunnen beschikken om de betalingen uit te voeren.

Het evenwicht van de gewone begroting is voor zover de economische en politieke voorwaarden niet worden geschokt in 1957, verzekerd.

Voor wat de uitvoering van de buitengewone begroting betreft staat de Regering er uitdrukkelijk op te verklaren dat alleen beroep zal gedaan worden op de kapitaalmarkt voor het strikt noodzakelijke en rekening gehouden met de mogelijkheden die in de loop van 1957 zullen bestaan.

VRAAG :

Kan een overzicht gegeven worden, per departement, van de meeruitgaven die in 1956 zijn voortgesproten uit de aanpassing van de wetten der ambtenaren aan het gestegen indexcijfer.

Welke zijn de desbetreffende financiële gevolgen voor het budget van 1957?

ANTWOORD :

Het zou heel veel tijd en werk vragen de meeruitgaven voortvloeien uit de aanpassing van de wetten der ambtenaren aan het gestegen indexcijfer te berekenen per departement.

Volgens ramingen waartoe werd overgegaan in mei 1956, moet de

QUESTION :

On demande de faire la comparaison entre les dépenses des principaux organismes d'intérêt public pendant la période 1946-1956.

RÉPONSE :

La loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public est applicable aux budgets et aux comptes des organismes contrôlés à partir de l'année 1955.

Dans ces conditions, mon département ne dispose pas des informations nécessaires pour pouvoir établir la comparaison des dépenses des dits organismes pendant les dix dernières années.

La troisième partie de l'Exposé Général du Budget pour 1957 (page 77 et suivantes) consacrée aux organismes d'intérêt public contient diverses données permettant de se rendre compte de l'évolution des recettes et des dépenses des organismes contrôlés pour les années 1955, 1956 et 1957.

QUESTION :

Le Gouvernement sait qu'il se trouve placé devant la nécessité de résoudre encore quelques problèmes importants.

Ils sont énumérés dans l'Exposé général du budget de 1957 p. 27 (pensions des mineurs, allocations familiales, etc.).

Peut-on établir une évaluation des dépenses qui en résulteront en 1957?

Certains problèmes non résolus nécessiteront de toute façon des dépenses supplémentaires.

RÉPONSE :

Il n'a pas échappé au Gouvernement que d'importants problèmes doivent encore être résolus.

Il est cependant impossible d'établir une évaluation des dépenses éventuelles puisque aussi bien la charge financière dépendra de la nature des solutions envisagées.

Ces éléments ne sont pas connus actuellement.

Dans la ligne des récentes décisions en matière de restrictions budgétaires, il n'est possible, à l'heure actuelle, que d'affirmer que ces solutions devront être trouvées en tout premier lieu par des mesures appropriées d'organisation, de réglementation, d'exclusion des abus et de participation des bénéficiaires mêmes.

QUESTION :

Quels sont les principaux problèmes de trésorerie qui se poseront en 1957 et quelles solutions envisage-t-on de leur donner?

RÉPONSE :

Le problème essentiel en matière de trésorerie est de pouvoir disposer en temps voulu des moyens adéquats pour le paiement des dépenses.

L'équilibre du budget ordinaire est assuré pour autant que les conditions économiques et politiques de son exécution ne soient pas troublées en 1957.

Le Comité ministériel de coordination des investissements s'attachera à la coordination de tous les problèmes en rapport avec les dépenses extraordinaires et le marché de l'argent et les soumettra à un examen rigoureux.

QUESTION :

On demande un aperçu, par département, des dépenses supplémentaires résultant en 1956 de l'adaptation des traitements des fonctionnaires à la hausse de l'index.

Quelles sont les conséquences financières pour le budget de 1957 de cette hausse?

RÉPONSE :

Le calcul des dépenses supplémentaires résultant par département de l'augmentation des traitements des fonctionnaires en rapport avec la hausse de l'index demanderait beaucoup de temps et de travail.

Suivant des estimations effectuées en mai 1956, les dépenses pour

totale meerkuitgave voor een gans jaar en voor al de ministeriële departementen samen, op ietwat minder dan 900 miljoen geschat worden.

Daar het gestegen indexcijfer maar alleen acht maand voor 1956 van toepassing is mag men de meerkuitgave op

$$\frac{900 \times 8}{12} = 600 \text{ miljoen frank ramén.}$$

Voor 1957 echter mag aangenomen worden dat de financiële gevolgen van de stijging van het indexcijfer ongeveer 900 miljoen belopen.

VRAAG :

Welk is het aantal en welke zijn de categorieën der gepensioneerden (arbeiders, bedienden, zelfstandigen, militairen, ambtenaren) waarvoor het Rijk dient te zorgen.

Kan een overzicht van de evolutie der laatste 10 jaren gegeven worden.

ANTWOORD :

De hierbijgaande tabel duidt het aantal burgerlijke (ambtenaren en beambten van de Staat, magistraten, onderwyzend Staatspersoneel en Staatswerklieden) en militaire rustpensioenen aan ten laste van de Staat gedurende de laatste 10 jaren.

Evolutie van het aantal militaire- en burgerlijke pensioenen gedurende de laatste 10 jaren.

une année entière et pour tous les départements ministériels doivent être arbitrées au total à un peu moins de 900 millions de francs.

Comme la hausse de l'index n'a eu d'incidence en 1956 qu'au cours de 8 mois, la dépense supplémentaire peut être évaluée à

$$\frac{900 \times 8}{12} = 600 \text{ millions de francs.}$$

Pour 1957 toutefois, on peut admettre que les conséquences financières de la hausse de l'index portent sur une somme de 900 millions environ.

QUESTION :

Quel est le nombre et quelles sont les catégories de pensionnés (ouvriers, employés, indépendants, militaires, fonctionnaires) pour lesquels l'Etat doit payer une pension.

Peut-on donner un aperçu de l'évolution de ces chiffres au cours des 10 dernières années ?

RÉPONSE :

Le tableau ci joint indique pour les 10 dernières années, le nombre de pensions de retraite civiles (fonctionnaires et agents de l'Etat, magistrats, personnel enseignant de l'Etat et ouvriers de l'Etat) et de pensions de retraite militaires à charge de l'Etat.

Evolution du nombre de pensions de retraite civiles et militaires au cours des 10 dernières années.

Categorieën	1947	1948	1949	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956	Catégories
A. Ambtenaren en beambten van de Staat, onderwyzend Staatspersoneel en magistraten ...	15.270	15.712	15.970	16.249	16.422	16.790	17.089	17.439	17.640	17.909 provis.	A. Fonctionnaires et agents de l'Etat, personnel enseignant de l'Etat et magistrats.
B. Militairen. ...	22.640	23.877	24.131	24.294	24.552	24.440	24.461	24.418	24.517	25.076	B. Militaires.
C. Staatswerklieden ...	1.552	1.654	1.817	1.984	2.077	2.293	2.583	2.701	2.809	2.937	C. Ouvriers de l'Etat.